

รายงานการศึกษาชุมชน

บ้านตะโก

โดย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เทวี สวรรยาธิปิติ และคณะ
มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

2549

คำนำ

การศึกษาชุมชนบ้านตะโกกลางและบ้านตะโกบน” หมู่ที่ 8 คณะผู้ศึกษาได้รวบรวมข้อมูลทั้งจากเอกสาร การสอบถามโดยใช้แบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ เพื่อให้ได้ทราบถึงข้อมูลทางด้านประวัติการเกิดชุมชน สภาพชีวิตความเป็นอยู่ ที่ตั้งของชุมชน ความหลากหลายทางเชื้อชาติ รวมทั้งวิถีชีวิตขนบธรรมเนียมต่าง ๆ ของ “ประชาชนที่อาศัยอยู่ตามลุ่มน้ำตะโกปิดทอง ซึ่งไหลจากเทือกเขาตะนาวศรีลงสู่ม่น้ำภาชี ซึ่งได้แบ่งออกเป็น 2 ส่วนเนื่องจากเหตุผลทางภูมิศาสตร์ คือชุมชนตะโกกลาง และตะโกบน (ตะโกปิดทอง) โดยพื้นที่บ้านตะโกกลาง และบ้านตะโกบนนั้นเป็นพื้นที่ที่อยู่ในโครงการอุทยานธรรมชาติวิทยาในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี พระองค์ท่านมีความสนพระทัยในการศึกษาธรรมชาติ และทรงเล็งเห็นว่าทรัพยากรธรรมชาติทั้งทรัพยากรแร่และสภาพป่าไม้ของชุมชนตะโกกลางและตะโกบนยังคงมีสภาพที่สมบูรณ์และอุดมไปด้วยทรัพยากรที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาทางระบบนิเวศวิทยา พืชพรรณอีกทั้งยังเป็นแหล่งต้นน้ำที่สำคัญ ซึ่งแหล่งน้ำนี้ยังเป็นแหล่งกำเนิดและให้ประโยชน์ต่อคนและสัตว์ในการดำรงชีวิตและหาเลี้ยงชีพ

คณะผู้ศึกษาจึงนำข้อมูลที่ได้เรียบเรียงจัดทำเป็นรูปเล่ม ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจและเกี่ยวข้อง และทำให้บุคคลทั่วไปมีความเข้าใจและรู้จักชุมชนแห่งนี้มากขึ้น ซึ่งจะเป็นผลดีต่อภาพรวมของพื้นที่ และส่งผลต่อการทำงานในโครงการอุทยานธรรมชาติวิทยาฯ ให้บังเกิดผลสำเร็จและบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

คณะผู้จัดทำ

กศ.พช. 6 อนุพัฒนาชุมชน

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 ข้อมูลชุมชนบ้านตะโกกลาง	
ประวัติการเกิดชุมชน	1
สภาพทั่วไป	2
การปกครอง	3
สถานที่สำคัญในชุมชน	4
ศักยภาพหมู่บ้าน	11
บ้านตะโกบน (ตะโกปิดทอง)	12
ประวัติการเกิดชุมชน	12
สภาพทั่วไป	13
การคมนาคม	15
เศรษฐกิจชุมชน / อาชีพ	16
สุขภาพอนามัยของชุมชน	17
สถาบันและองค์กรทางศาสนา	18
ชุมชนต่าง ๆ ในพื้นที่บ้านตะโกบน	20
ขนบธรรมเนียมที่เป็นเอกลักษณ์	23
บทที่ 2 ข้อมูลความจำเป็นขั้นพื้นฐานในครัวเรือน	
ข้อมูลทั่วไป	41
ข้อมูลด้านการตั้งครุฑของหญิงในครัวเรือน	47
ข้อมูลด้านการดูแลบุตรและสมาชิกในครัวเรือน	51
ข้อมูลด้านการอุปโภคบริโภค	59
ข้อมูลด้านวิธีการรักษาพยาบาล	63
ข้อมูลด้านความปลอดภัย	65
ข้อมูลด้านความสัมพันธ์ของคนในครอบครัว	69
ข้อมูลด้านการศึกษา	71
ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ	75
ข้อมูลด้านการออมเงิน	78

สารบัญ (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
	ข้อมูลด้านการเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มที่จัดตั้งขึ้น	81
	ข้อมูลด้านประโยชน์ที่ได้รับจากโครงการอุทยานฯ	85
บทที่ 3	สภาพชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชน	
	ข้อมูลด้านครอบครัว	88
	ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ	95
	ข้อมูลด้านค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการบริโภคอาหาร	105
	ข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายด้านค่าอุปโภค	119
	ข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาของบุตร	129
	ข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายด้านการเกษตร	132
บทที่ 4	ความคิดเห็นของประชาชนบ้านตะโกที่มีต่อโครงการอุทยานธรรมชาติวิทยา	
	คำถามข้อที่ 1	137
	คำถามข้อที่ 2	138
	คำถามข้อที่ 3	139
	รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม	140
บทที่ 5	สรุปและวิเคราะห์	
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลบ้านตะโกล่าง	141
	แนวคิดในการพัฒนาชุมชน	142
	แนวคิดในการพัฒนา	143
	ภาคผนวก	

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงจำนวน (คน) ค่าร้อยละในด้านข้อมูลทั่วไป	39
2	แสดงจำนวน (ครัวเรือน) ค่าร้อยละในด้านหญิงตั้งครรภ์	47
3	แสดงจำนวน (ครัวเรือน) ค่าร้อยละในด้านการศึกษาและสมาชิกในครัวเรือน	50
4	แสดงจำนวน (ครัวเรือน) ค่าร้อยละในด้านการศึกษาอุปโภคบริโภค	59
5	แสดงจำนวน (ครัวเรือน) ค่าร้อยละในด้านวิธีการรักษาพยาบาลเมื่อมีอาการเจ็บป่วย	62
6	แสดงจำนวน (ครัวเรือน) ค่าร้อยละในด้านความปลอดภัย	65
7	แสดงจำนวน (ครัวเรือน) ค่าร้อยละในด้านความสัมพันธ์ของคนในครัวเรือน	68
8	แสดงจำนวน (ครัวเรือน) ค่าร้อยละในด้านการศึกษา	71
9	แสดงจำนวน (ครัวเรือน) ค่าร้อยละในด้านเศรษฐกิจ	75
10	แสดงจำนวน (ครัวเรือน) ค่าร้อยละในด้านออมเงิน	78
11	แสดงจำนวน (ครัวเรือน) ค่าร้อยละในด้านการศึกษาที่เป็นสมาชิกกลุ่มที่จัดตั้งขึ้น	80
12	แสดงจำนวน (ครัวเรือน) ค่าร้อยละในด้านประโยชน์ที่ได้รับจากโครงการฯ	85
13	แสดงจำนวน (ครัวเรือน) ค่าร้อยละด้านข้อมูลครอบครัว	87
14	แสดงจำนวน (ครัวเรือน) ค่าร้อยละด้านเศรษฐกิจ	93
15	แสดงจำนวน (ครัวเรือน) ค่าร้อยละเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายด้านค่าบริโภคอาหาร	102
16	แสดงจำนวน (ครัวเรือน) ค่าร้อยละเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายด้านค่าอุปโภค	117
17	แสดงจำนวน (ครัวเรือน) ค่าร้อยละเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาของบุตร	129
18	แสดงจำนวน (ครัวเรือน) ค่าร้อยละเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายด้านการทำการเกษตร	131

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่		หน้า
1	แสดงจำนวนและร้อยละของเพศ	43
2	แสดงจำนวนและร้อยละของอายุ	43
3	แสดงจำนวนและร้อยละของการศึกษา	44
4	แสดงจำนวนและร้อยละของอาชีพ	44
5	แสดงจำนวนและร้อยละของศาสนา	45
6	แสดงจำนวนและร้อยละของความสัมพันธ์ของครัวเรือน	45
7	แสดงจำนวนและร้อยละของบัตรประจำตัว	46
8	แสดงจำนวนและร้อยละของการรับข้อมูลข่าวสาร	46
9	แสดงจำนวนและร้อยละของหญิงตั้งครรภ์ในครัวเรือน	48
10	แสดงจำนวนและร้อยละของการฝากท้องของหญิงตั้งครรภ์	48
11	แสดงจำนวนและร้อยละของการฉีดวัคซีนป้องกันโรคบาททะยัก	49
12	แสดงจำนวนและร้อยละของการดูแลด้านการคลอดของหญิงตั้งครรภ์	49
13	แสดงจำนวนและร้อยละของน้ำหนักของเด็กแรกเกิด	53
14	แสดงจำนวนและร้อยละของหญิงที่มีลูกอายุไม่เกิน 1 ปีเต็ม	53
15	แสดงจำนวนและร้อยละของการฉีดวัคซีนของเด็กอายุไม่เกิน 1 ปี	54
16	แสดงจำนวนและร้อยละของเด็กที่มีอายุไม่เกิน 5 ปีในครัวเรือน	54
17	แสดงจำนวนและร้อยละของจำนวนเด็กที่มีอายุไม่เกิน 5 ปีในครัวเรือน	55
18	แสดงจำนวนและร้อยละของเด็กที่มีอายุ 6 – 15 ปีในครัวเรือน	55
19	แสดงจำนวนและร้อยละของจำนวนเด็กที่มีอายุ 6 – 15 ปีในครัวเรือน	56
20	แสดงจำนวนและร้อยละของคนที่มีอายุตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไปในครัวเรือน	56
21	แสดงจำนวนและร้อยละของจำนวนคนที่มีอายุตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไป	57
22	แสดงจำนวนและร้อยละของการตรวจสุขภาพทั่วไปของคนที่มีอายุ 35 ปี	57
23	แสดงจำนวนและร้อยละของการดูแลเอาใจใส่คนสูงอายุ 60 ปีขึ้นไป	58
24	แสดงจำนวนและร้อยละของสมาชิกที่พิการทางร่างกาย / สมอง	58
25	แสดงจำนวนและร้อยละของการเลือกซื้ออาหารบรรจุสำเร็จ	60
26	แสดงจำนวนและร้อยละของการทำเนื้อสัตว์ให้สุก	61
27	แสดงจำนวนและร้อยละของความเพียงพอของน้ำสะอาด	61

สารบัญแผนภูมิ (ต่อ)

แผนภูมิที่		หน้า
28	แสดงจำนวนและร้อยละของน้ำที่ใช้สำหรับคิม	62
29	แสดงจำนวนและร้อยละของวิธีการรักษาพยาบาลเมื่อมีการเจ็บป่วย	63
30	แสดงจำนวนและร้อยละของการเป็นโรคติดต่อของสมาชิกในครัวเรือน	64
31	แสดงจำนวนและร้อยละของความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อ	64
32	แสดงจำนวนและร้อยละของความคงทนของบ้านเรือน	66
33	แสดงจำนวนและร้อยละของการจัดบ้านให้เป็นระเบียบถูกสุขลักษณะ	66
34	แสดงจำนวนและร้อยละของการถูกรบกวนจากมลพิษ	67
35	แสดงจำนวนและร้อยละของการป้องกันอุบัติเหตุจากการขับขี่ยานพาหนะ	67
36	แสดงจำนวนและร้อยละของการป้องกันความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	68
37	แสดงจำนวนและร้อยละของช่วงเวลาที่มีสมาชิกในครอบครัว	69
38	แสดงจำนวนและร้อยละของการปรึกษาหารือเพื่อแก้ไขปัญหา	70
39	แสดงจำนวนและร้อยละของการหนีออกจากบ้านของสมาชิกในครัวเรือน	70
40	แสดงจำนวนและร้อยละของการรับเลี้ยงดูเพื่อเตรียมความพร้อมก่อน วัยเรียนของเด็กที่มีอายุไม่เกิน 5 ปี	72
41	แสดงจำนวนและร้อยละของเด็กที่มีอายุ 6 – 15 ปีได้รับการศึกษา ภาคบังคับ 9 ปี	73
42	แสดงจำนวนและร้อยละของเด็กที่เรียนจบการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี	73
43	แสดงจำนวนและร้อยละของของผู้ที่มีอายุ 15 – 60 ปีอ่านออกเขียนได้	74
44	แสดงจำนวนและร้อยละของจำนวนผู้ที่มีอายุ 15 – 60 ปีอ่านออกเขียนได้	74
45	แสดงจำนวนและร้อยละของการประกอบอาชีพหลักของครัวเรือน	76
46	แสดงจำนวนและร้อยละของรายได้โดยเฉลี่ยของครัวเรือน / เดือน	77
47	แสดงจำนวนและร้อยละของรายได้จากบุตรที่ไปทำงานต่างถิ่นส่งให้	77
48	แสดงจำนวนและร้อยละของค่าใช้จ่ายต่อเดือนในครัวเรือน	78
49	แสดงจำนวนและร้อยละของการเก็บออมเงินของครัวเรือน	79
50	แสดงจำนวนและร้อยละของวิธีการออมเงินของสมาชิกในครัวเรือน	79
51	แสดงจำนวนและร้อยละของการเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มที่จัดตั้งขึ้นในหมู่บ้าน	82
52	แสดงจำนวนและร้อยละของจำนวนการเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มที่จัดตั้งขึ้น	82

สารบัญแผนภูมิ (ต่อ)

แผนภูมิที่		หน้า
53	แสดงจำนวนและร้อยละของการมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น	83
54	แสดงจำนวนและร้อยละของเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้าน	83
55	แสดงจำนวนและร้อยละของการไปใช้สิทธิเลือกตั้งของสมาชิกในครัวเรือน	84
56	แสดงจำนวนและร้อยละของสมาชิกที่มีสิทธิเลือกตั้ง	84
57	แสดงจำนวนและร้อยละของประโยชน์ของโครงการอุทยานฯ	85
58	แสดงจำนวนและร้อยละของจำนวนสมาชิกในครัวเรือน	89
59	แสดงจำนวนและร้อยละของเด็กที่เรียนจบแล้วแต่ช่วยทำงาน	90
60	แสดงจำนวนและร้อยละของคน โสคที่ไปทำงานต่างถิ่น	90
61	แสดงจำนวนและร้อยละของคนที่เป็นแรงงานไปทำงานต่างถิ่น	91
62	แสดงจำนวนและร้อยละของคนชรา	91
63	แสดงจำนวนและร้อยละของเด็กเล็ก	92
64	แสดงจำนวนและร้อยละของเด็กอยู่ในวัยเรียน	92
65	แสดงจำนวนและร้อยละของที่คินทำกิน	96
66	แสดงจำนวนและร้อยละของการเช่าที่คินของคนอื่น	97
67	แสดงจำนวนและร้อยละของพื้นที่ปลูกข้าว	97
68	แสดงจำนวนและร้อยละของพื้นที่ปลูกผัก	98
69	แสดงจำนวนและร้อยละของพื้นที่ปลูกไม้ผล	98
70	แสดงจำนวนและร้อยละของจำนวนบ่อปลา	99
71	แสดงจำนวนและร้อยละของชนิดของปลาที่เลี้ยง	99
72	แสดงจำนวนและร้อยละของรายได้จากการปลูกผัก ต่อ 1 ไร่	100
73	แสดงจำนวนและร้อยละของรายได้จากการปลูกไม้ผล ต่อ 1 ไร่	100
74	แสดงจำนวนและร้อยละของรายได้จากการเลี้ยงสัตว์ ต่อ 1 ไร่	101
75	แสดงจำนวนและร้อยละของรายได้จากบุตรหลานที่ส่งให้ต่อเดือน	101
76	แสดงจำนวนและร้อยละของการบริโภคข้าวสาร	108
77	แสดงจำนวนและร้อยละของการบริโภคอาหารทะเล	108
78	แสดงจำนวนและร้อยละของการบริโภคเครื่องเทศ	109
79	แสดงจำนวนและร้อยละของการบริโภคไข่ไก่	109

สารบัญแผนภูมิ (ต่อ)

แผนภูมิที่		หน้า
80	แสดงจำนวนและร้อยละของการบริโภคไข่เป็ด	110
81	แสดงจำนวนและร้อยละของการบริโภคเนื้อไก่	110
82	แสดงจำนวนและร้อยละของการบริโภคเนื้อหมู	111
83	แสดงจำนวนและร้อยละของการบริโภคอาหารสำเร็จ	111
84	แสดงจำนวนและร้อยละของการบริโภคสุรส	112
85	แสดงจำนวนและร้อยละของการบริโภคน้ำตาล	112
86	แสดงจำนวนและร้อยละของการบริโภคน้ำปลา / เกลือ	113
87	แสดงจำนวนและร้อยละของการบริโภคน้ำมันพืช	113
88	แสดงจำนวนและร้อยละของการบริโภคซอส / ซีอิ๊ว / น้ำมันหอย	114
89	แสดงจำนวนและร้อยละของการบริโภคมาม่า / ไข่ไข่	114
90	แสดงจำนวนและร้อยละของการบริโภคปลากระป๋อง	115
91	แสดงจำนวนและร้อยละของการบริโภคน้ำอัดลม	115
92	แสดงจำนวนและร้อยละของการบริโภคกระทิงแดง / เอ็ม 100 , 150	116
93	แสดงจำนวนและร้อยละของการบริโภคเหล้า / เบียร์	116
94	แสดงจำนวนและร้อยละของการบริโภคขนมทานเล่น	117
95	แสดงจำนวนและร้อยละของการซื้อเสื้อ	122
96	แสดงจำนวนและร้อยละของการซื้อกางเกง	122
97	แสดงจำนวนและร้อยละของการซื้อรองเท้า	123
98	แสดงจำนวนและร้อยละของการซื้อผ้าห่ม	123
99	แสดงจำนวนและร้อยละของการซื้อจาน / ชาม / ช้อน	124
100	แสดงจำนวนและร้อยละของการใช้ยาสีฟัน / แปรงสีฟัน	124
101	แสดงจำนวนและร้อยละของการซื้อสบู่	125
102	แสดงจำนวนและร้อยละของการซื้อยาสระผม	125
103	แสดงจำนวนและร้อยละของการซื้อผงซักฟอก	126
104	แสดงจำนวนและร้อยละของการซื้อน้ำยาล้างจาน	126
105	แสดงจำนวนและร้อยละของการซื้อน้ำมันก๊าด / เทียน	127
106	แสดงจำนวนและร้อยละของค่าไฟฟ้า	127

สารบัญแผนภูมิ (ต่อ)

แผนภูมิที่		หน้า
107	แสดงจำนวนและร้อยละของค่าน้ำประปา	128
108	แสดงจำนวนและร้อยละของค่าโทรศัพท์	128
109	แสดงจำนวนและร้อยละของค่าอาหาร	130
110	แสดงจำนวนและร้อยละของค่ารถไปโรงเรียน	130
111	แสดงจำนวนและร้อยละของค่านั่งส้วม	131
112	แสดงจำนวนและร้อยละของค่าน้ำยเค็ม	133
113	แสดงจำนวนและร้อยละของค่าแรงงาน	134
114	แสดงจำนวนและร้อยละของค่ายาม่าแมลง	134
115	แสดงจำนวนและร้อยละของค่าเมล็ดพันธุ์	135
116	แสดงจำนวนและร้อยละของค่ารถไถ	135
117	แสดงจำนวนและร้อยละของค่าขนส่งผลผลิตทางการเกษตร	136

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	ป้ายหมู่บ้านตะโกต่าง	2
2	ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน	3
3	โรงเรียนบ้านตะโกต่าง	4
4	โครงการตามพระราชดำริ “หญ้าแฝกเพื่ออาหารกลางวัน”	5
5	อาคารพระพินางฯ	5
6	สำนักสงฆ์เริ่มชัย	6
7	ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชนบ้านตะโกต่าง	6
8	หน่วยมาลาเรีย	7
9	ศูนย์ข้อมูลประชากรมบ้านตะโกต่าง	8
10	โครงการอุทยานธรรมชาติวิทยาฯ	9
11	อ่างเก็บน้ำบ้านห้วยสุค	9
12	อ่างเก็บน้ำบ้านถ้ำหิน	9
13	กล้วยไม้พันธุ์ต่าง ๆ	10
14	บริเวณพื้นที่ที่เหมืองแร่	12
15	ลักษณะพื้นที่ทั่วไปของบ้านตะโกปิดทอง	13
16	รับจ้างเก็บและล้างแร่เฟลสปาร์	14
17	น้ำบ่อที่เหมืองชุดเพื่อล้างแร่และให้ชาวบ้านไว้ใช้	15
18	สภาพทางเข้าไปบ้านตะโกปิดทอง	16
19	เรือนพยาบาล	18
20	สำนักสงฆ์เจดีย์ศรีสยาม	19
21	โบสถ์ของชาวกะเหรี่ยงแบบง่าย ๆ	19
22	ชุมชนห้องแถวล่าง	20
23	ชุมชนห้องแถวบน	20
24	ชุมชนห้องแถวใหม่	21
25	บัตรประจำตัวสีเขียวขอบแดง	22
26	ป้ายโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนตะโกปิดทอง	24
27	อาคารเรียนโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนตะโกปิดทอง	26

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
28	ชุมชนฝึกอาชีพให้กับนักเรียนและศิษย์เก่า	27
29	เหมืองแร่แหลมพิชัย จำกัด	37

บทที่ 1

ข้อมูลชุมชนบ้านตะโกกลาง

หมู่ที่ 8 ตำบลสวนผึ้ง

บ้านตะโกกลางหมู่ที่ 8 ตำบลสวนผึ้ง มีการแบ่งหมู่บ้านออกเป็น 2 ส่วนโดยใช้ชื่อเรียกที่แตกต่างกันเพื่อแสดงถึงความแตกต่างของที่ตั้งและสภาพทางภูมิศาสตร์ คือ “บ้านตะโกกลาง “ และ “บ้านตะโกบน” หรือ บ้านตะโกปิดทอง

ประวัติการเกิดชุมชน

จากการสัมภาษณ์ นายวานะรินทร์ เข้มอรุณ ประธานประชาคมกล่าวว่า “บ้านตะโกกลาง” เดิมตามแผนที่ชื่อว่า “บ้านต้นมะม่วง” เป็นส่วนหนึ่งของตำบลตะนาวศรี เป็นดินแดนก่อนประวัติศาสตร์ที่อยู่กันมาตั้งแต่ยุคหินใหม่ ยุคสำริดและยุคเหล็กเนื่องจากพบหลักฐานของมนุษย์ดังกล่าว เป็นเครื่องมือหินกระจัดกระจายอยู่ในพื้นที่ที่เคยทำเหมืองแร่ดีบุกมาก่อน ตั้งแต่บ้านตะโกบน ตะโกกลาง บ้านห้วยน้อย บ้านทุ่งเจดีย์ และบ้านผาปก สำหรับบ้านตะโกกลางนี้เคยพบขวานสำริดที่มีส่วนผสมของทองคำมาก มีส่วนผสมดีบุกและทองแดงน้อย นายวิเชียร โลหะศิริ ซึ่งได้ทำเหมืองแร่อยู่ขณะนั้นได้ทุกลูกแล้วถวายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ และยังได้ทุกลูกแล้วถวายขวานหินชะนวน หินพลิน และขวานสำริดเขียวแก่สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชด้วย

กลุ่มชนดั้งเดิมเป็นถิ่นฐานของชาวกะเหรี่ยงที่เข้ามาอาศัยอยู่ ทำมาหากินโดยการทำไร่ ปลูกพืช เทียวป่าล่าสัตว์ หาของป่า มีชีวิตความเป็นอยู่แบบพอเพียง จนกระทั่งปี พ.ศ.2456 รัฐบาลได้เปิดให้มีการร่อนแร่ได้ แร่ที่มีอยู่มากในพื้นที่นี้คือ แร่ดีบุก ผู้คนภายนอกจึงเริ่มเดินทางเข้ามาแสวงโชค ตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมาปี พ.ศ. 2500 กิจกรรมการทำเหมืองแร่เริ่มนำเครื่องยนต์กลไกมาใช้กันมากขึ้น และเหมืองแต่ละเหมืองมีการใช้คนงานเป็นหลักร้อยละ 80 ในการทำงาน คนงานส่วนใหญ่อพยพมาจากทางภาคเหนือตอนล่าง นอกจากนั้นก็ยังมีคนงานชาวมอญ พม่า และบุคคลในพื้นที่สูงเข้ามาทำงานอยู่ด้วย จนกระทั่งยุคทองของการทำเหมืองแร่หมดไปในปี พ.ศ.2532 คนงานที่มาทำงานเหมืองแร่ส่วนหนึ่งก็อพยพไปหางานทำที่อื่น บางส่วนก็กลับภูมิลำเนาเดิม แต่อีกส่วนที่ไม่ได้ไปไหนก็อยู่จับจองที่หักร้างถางพง ทำไร่ทำสวนในบริเวณนั้นต่อไป

เมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม พ.ศ.2536 บ้านตะโกกลาง ได้แยกจากตำบลสวนผึ้ง หมู่ที่ 3 มาเป็นหมู่ที่ 8 ตำบลสวนผึ้ง โดยนายวัชร เข้มอรุณ ได้เป็นผู้ใหญ่บ้านเป็นคนแรก คนที่ 2 คือ นายณรงค์ ปัญญาโสภา คนที่ 3 คือ นายบุญเลิศ ปั้นทองคำ ซึ่งเป็นผู้ใหญ่บ้านคนปัจจุบัน

ภาพที่ 1 ป้ายหมู่บ้านตะโกกลาง

สภาพทั่วไป

จากข้อมูลขององค์การบริหารส่วนตำบลสวนผึ้ง ปี 2547 บ้านตะโกกลาง หมู่ที่ 8 เป็นหนึ่งใน 8 หมู่บ้านของตำบลสวนผึ้ง อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี เป็นหมู่บ้านป้องกันตนเองตามแนวชายแดน (ปชด.) มีเส้นทางจากอำเภอสวนผึ้งเข้าสู่หมู่บ้านได้ 2 เส้นทาง โดยเส้นทางที่ 1 เป็นเส้นทางหลวงแผ่นดินลาดยางจากอำเภอสวนผึ้งผ่านหมู่ที่ 2 บ้านทุ่งแฝก หมู่ที่ 3 บ้านผาปก ถึงหมู่ที่ 8 บ้านตะโกกลาง เป็นระยะทาง 23 กิโลเมตร เส้นทางที่ 2 เป็นเส้นทาง รพช. เป็นถนนลูกรังตลอดสาย จากอำเภอสวนผึ้ง ผ่านหมู่ที่ 6 บ้านห้วยคลุม หมู่ที่ 5 บ้านถ้ำหินถึงบ้านตะโกกลาง เป็นระยะทาง 25 กิโลเมตร

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	ตำบลจรเข้เผือก อำเภอด่านมะขามเตี้ย จังหวัดกาญจนบุรี
ทิศใต้	ติดต่อกับ	หมู่ที่ 3 บ้านผาปก ตำบลสวนผึ้ง
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	หมู่ที่ 5 บ้านถ้ำหิน ตำบลสวนผึ้ง
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	สหภาพเมียนมาร์ โดยมีทิวเขาตะนาวศรีเป็นเส้นกั้นพรมแดน

บ้านตะโกกลางมีเนื้อที่โดยประมาณ 27 ตารางกิโลเมตร หรือ 16,875 ไร่ มีประชากรทั้งหมด 478 ครัวเรือน เป็นชาวไทย 220 ครัวเรือน ชาวเขา 258 ครัวเรือน โดยเป็นชาย 1,057 คน หญิง 997 คน รวมทั้งหมดเป็นจำนวน 2,054 คน

ชาวบ้านส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพด้านการรับจ้างและทำการเกษตรเป็นหลัก ส่วนมากพืชที่เพาะปลูกจะเป็นพืชไร่ เช่น มันสำปะหลัง สับปะรด ฯลฯ นอกจากนี้ก็มีการเพาะปลูกพืชสวน เช่น ขนุน ลิ้นจี่ มะม่วง มะขาม อาชีพรองลงมาคือ การเลี้ยงสัตว์ เช่น แพะ วัว ไก่ และทำบ่อเลี้ยงปลา เช่น ปลานิล ปลาดุก ฯลฯ อาชีพอื่นๆ ก็เช่น การรับจ้างต่างๆ เช่น รับจ้างทำไร่

หรือรับจ้างทำงานเหมืองแร่ ทั้งนี้ การประกอบอาชีพของชาวบ้านนั้นส่วนมากจะขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านสภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศเป็นสำคัญ เนื่องจากบ้านตะโกกลางมีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาสลับที่ราบเชิงเขามีป่าโปร่งและป่าดงดิบ บริเวณแนวชายแดนที่เชื่อมต่อกับ สหภาพเมียนมาร์ นอกจากนี้เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าบางชนิด เช่น เก้ง หมูป่า นก แล้วบ้านตะโกกลางยังเป็นแหล่งกำเนิดของต้นน้ำและเส้นทางของแม่น้ำหลายสายที่สำคัญ แต่ในปัจจุบันในช่วงฤดูฝนมักเกิดอุทกภัยเนื่องจากพื้นที่ป่าส่วนใหญ่ถูกทำลายทำให้ไม่สามารถเก็บน้ำได้ และในหน้าแล้งมักเกิดไฟป่าอยู่บ่อยครั้ง ทำให้พื้นที่ป่าและพื้นที่ทำการเกษตรของชาวบ้านได้รับความเสียหาย

ฤดูฝน	ฝนจะตกชุกในระหว่างเดือน พฤษภาคม – ตุลาคม เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้
ฤดูหนาว	ช่วงเดือนธันวาคม – เดือนกุมภาพันธ์ อากาศค่อนข้างหนาว
ฤดูร้อน	ช่วงเดือนมีนาคม – เดือนเมษายน

ภาพที่ 2 ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน

การปกครอง

กำนันตำบลสวนผึ้ง	นายสกล	คุณาพิทักษ์
ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 8	นายบุญเลิศ	ปิ่นทองคำ

ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน

1. นายสุรกิจ ปิ่นทอง
2. นายสันติ ทุดิยาวดี
3. นายสมพร คอนมะไพร
4. นายเล็ก กรอบครองวงศ์

กรรมการหมู่บ้าน

1. นายจันทร์คำ	บุญมาก	ฝ่ายการคลัง
2. นายสุขใจ	สันตะวัน	ฝ่ายพัฒนา
3. นายประเสริฐ	ศิริแก้ว	ฝ่ายปกครอง
4. นายน้อย	พุงเถียง	ฝ่ายป้องกันและปราบปราม
5. นายบุญเลิศ	ปิ่นทองคำ	กรรมการ
6. นางวรรณรินทร์	แย้มอรุณ	กรรมการ
7. นางศิริลักษณ์	หุติยวัดี	กรรมการ
8. นางแป้น	ศรีใจคำ	กรรมการ

สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล

1. นายสิทธิ์ บุญรักษา
2. นายวิเชียร แดงทอง

ผู้ที่ชาวบ้านให้ความนับถือ

นายสัมฤทธิ์ ติละวงศ์ (เจ้าของเหมืองแร่ เหลลมหิ้วย จำกัด)

ภาพที่ 3 โรงเรียนบ้านตะโกกลาง

สถานที่สำคัญในชุมชน

สถานศึกษา

บ้านตะโกกลางมีสถานศึกษา 1 แห่ง คือ โรงเรียนบ้านตะโกกลาง เป็นโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตการศึกษาชั้นพื้นฐาน เขต 1 จังหวัด ราชบุรี ซึ่งเคยเป็นโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนมาก่อน โดยจัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 16 พฤษภาคม พ.ศ. 2532 ใช้ชื่อว่า “โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านตะโกกลาง” มีเนื้อที่จำนวน 30 ไร่ ซึ่งนายวัชระ แย้มอรุณ เป็นผู้บริจาคที่ดินสร้างโรงเรียนเมื่อวันที่ 24 มีนาคม พ.ศ. 2538 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้เสด็จเยี่ยมเพื่อติดตามดูแลการจัดการเรียนการสอนและโครงการตามพระราชดำริ

ต่อมาในปี พ.ศ. 2541 กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน ภาค 1 ได้โอนโรงเรียนให้แก่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ รับผิดชอบดำเนินการเมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2541 โดยใช้ชื่อโรงเรียนว่า “โรงเรียนบ้านตะโกกลาง”

ปัจจุบันเปิดทำการสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีนักเรียนรวมทั้งสิ้น 436 คน โดยมีนายเฉลียว เกื้อนเกา ดำรงตำแหน่ง “ครูใหญ่” โรงเรียนมีโครงการเด่น 4 โครงการดังนี้

1. โครงการตามพระราชดำริ “หญ้าแฝกเพื่ออาหาร กลางวัน”
2. โครงการตามรอยพระยุคลบาท
3. โรงเรียนรูปแบบใหม่ “โรงเรียนวิถีพุทธ”
4. โครงการ “To be number one”

ภาพที่ 4 โครงการตามพระราชดำริ “หญ้าแฝกเพื่ออาหาร กลางวัน”

วิสัยทัศน์ของโรงเรียนคือ

โรงเรียนสวยงามน่าอยู่

เชิดชูคุณภาพการศึกษา

พัฒนาคุณภาพชีวิต

ใกล้ชิดชุมชน

ภาพที่ 5 อาคารพระพิณางฯ

สำนักสงฆ์

บ้านตะโกกลางมีสำนักสงฆ์อยู่ 1 แห่ง คือ สำนักสงฆ์เริ่มชัย สายมหานิกาย ผู้สร้างคือ หลวงพ่อเลิศพล ปัจจุบันมีพระจำพรรษา 7 รูป ผู้ดูแลสำนักสงฆ์คือ พระอาจารย์ประสิทธิ์ อภิชาโต สำนักสงฆ์สามารถเข้ากับชาวบ้านได้ดีมีการพึ่งพาอาศัยกัน ปัญหาที่พบคือ ทางสำนักสงฆ์ต้องการ มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินที่สำนักสงฆ์ก่อสร้างอยู่ แต่ไม่สามารถมีได้เนื่องจากที่ดินอยู่ในการครอบครอง ของหน่วยงานทางราชการ โดยเป็นพื้นที่ราชพัสดุ กรมธนารักษ์

ภาพที่ 6 สำนักสงฆ์เริ่มชัย

หน่วยงานและกลุ่มองค์กรต่างๆ ในหมู่บ้าน

1. ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน บ้านตะโกกลาง
2. หน่วยมาลาเรียเพื่อประชาชน บ้านตะโกกลาง เริ่มก่อสร้างเมื่อเดือนมิถุนายน พ.ศ.2536 โดยนายวัชร แยมอรุณ ได้บริจาคที่ดินจำนวน 200 ตารางวา ให้ มีคณะกรรมการผู้ดำเนินการก่อสร้างคือ นายวัชร แยมอรุณ นายชิต บุญมาก และชาวบ้านหมู่ที่ 3 บ้านผาปก หมู่ที่ 5 บ้านถ้ำหิน หมู่ที่ 8 บ้านตะโกกลาง ร่วมดำเนินการเสร็จสิ้นเมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ.2536 และมีพิธีเปิดป้ายเมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน พ.ศ.2536 โดยเรืออากาศเอกโอภาส พูลพิพัฒน์
3. กลุ่มอาสาสมัครสาธารณสุข (อสม.)
4. กองทุนโรคพิษสุนัขบ้า
5. กลุ่มกองทุนหมู่บ้าน
6. โครงการแก้ไขปัญหาคาความยากจน (กข.คจ.)
7. สตรีอาสาพัฒนาชุมชน
8. กลุ่มออมทรัพย์
9. กลุ่มฉาปนกิจหมู่บ้าน
10. กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร

ภาพที่ 7 ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน บ้านตะโกกลาง

ภาพที่ 8 หน่วยมาลาเรีย

11. กลุ่มประชาคมหมู่บ้าน ประกอบด้วย

1. นายวานะรินทร์	เข้มอรุณ	ประธานประชาคม
2. นายวัชร	เข้มอรุณ	รองประธานประชาคม
3. นางศิริรัตน์	แต่แดงเพชร	เลขาค
4. นายเฉลียว	เถื่อนเกา	กรรมการ
5. นายสมพร	ดอนมะไพร	กรรมการ
6. นายสุทัศน์	ประจอมพล	กรรมการ
7. นายสมจิตร	ทวิทรัพย์	กรรมการ
8. นางราวี	แดงทอง	กรรมการ
9. นายสิทธิ	บุญรักษา	กรรมการ
10. นายบุญเลิศ	ปิ่นทองคำ	กรรมการ
11. นางแสงหล้า	ปิ่นทอง	กรรมการ
12. นางช่อนกลิ่น	วงศ์อัยรา	กรรมการ
13. นางปราณี	เขียววงษ์	กรรมการ
14. นางสาวอาริยา	จิตรประชา	กรรมการ
15. นางสาวสมจิตร	ศรีใจคำ	กรรมการ

ภาพที่ 9 ศูนย์ข้อมูลประชาคมบ้านตะโกกลาง

ภูมิปัญญาชาวบ้าน

1. หมอคำแย

- นางปราณี เขียววงษ์
- นางจำลอง เนตรสว่าง
- นางมือเต กาวิโล
- นางมาลัย ปัญญาโสภา

2. หมอยาแผนโบราณ

- นางสาวธิดา ชุสกุล
- นางประเสริฐ จอสูงเนิน

3. ทอผ้า

- นางสาวธิดา ชุสกุล
- นางบัวขาว บุญเลิศ

4. จักสาน

- นางสาวแมว แสนดา
- นางแสงหล้า ปิ่นทอง
- นายอ่อน ศรีใจคำ

5. การละเล่นพื้นบ้านอื่นๆ เช่น

- การรำมอญ
- การรำกะเหรี่ยง

ภาพที่ 10 โครงการอุทยานธรรมชาตวิทยาฯ

แหล่งน้ำ

มีอ่างเก็บน้ำ 4 แห่ง คือ

1. อ่างเก็บน้ำบ้านห้วยสุด (เขตติดต่อใช้น้ำร่วมกับหมู่ที่ 3 บ้านผาปก)
2. อ่างเก็บน้ำบ้านตะโกกลาง (อ่างบน)
3. อ่างเก็บน้ำบ้านตะโกกลาง (อ่างล่าง)
4. อ่างเก็บน้ำเซาวรินทร์

ประปาหมู่บ้าน 3 แห่ง คือ

1. บริเวณทางขึ้นตะโกปิดทอง (งบของทางราชการทหาร)
2. แทงค์ประปาโป่งแมวสร้าง ปี พ.ศ. 2540 (งบ อบต.)
3. แทงค์ประปาชอย 1 สร้าง ปี พ.ศ. 2542 (งบ อบต.)

ภาพที่ 11 อ่างเก็บน้ำบ้านห้วยสุด

ภาพที่ 12 อ่างเก็บน้ำบ้านลำหิน

ข้อมูลอื่น ๆ

ทรัพยากรธรรมชาติ

- ป่าไม้เบญจพรรณ เช่น ป่าไผ่นวล ไม้ป่า ไม้รวก ไม้ยืนต้นชนิดต่างๆมากมาย
สมุนไพรและกล้วยไม้ต่างๆ

- สัตว์ป่า ช้าง เก้งหม้อ เลียงผา หมูป่า กระรอก ไก่ป่า และนกต่างๆ
- น้ำตกห้วยพลู น้ำตกตะโกปัดทอง
- แร่ธาตุ ดินบุก เฟลสปาร์ วุลแฟรม ฟลูออไรด์

ภาพที่ 13 กล้วยไม้พันธุ์ต่างๆ

ความต้องการของประชาชน

ความต้องการด้านเศรษฐกิจ

- ต้องการเอกสารสิทธิ์ในที่ดินทำกิน
- ต้องการมีอาชีพที่มั่นคง
- ต้องการการลงทุนและการตลาดเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจในหมู่บ้าน
- เปิดการค้าขายแดนช่องทางบ้านตะโกกลาง

ความต้องการด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- เส้นทางคมนาคมที่สะดวก
- ไฟฟ้าครบทุกหลังคาเรือน

ความต้องการด้านแหล่งน้ำ

- แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรให้พอเพียง
- น้ำอุปโภคบริโภคอย่างทั่วถึง
- ดูแลรักษาต้นน้ำลำธาร

ความต้องการด้านทรัพยากร

- ห้ามบุกรุกทำลายป่า และล่าสัตว์ป่า

- ดูแลวางแผนทรัพยากรธรรมชาติ

ความต้องการด้านสาธารณสุข

- ป้องกันโรคติดต่อเช่น โรคมาลาเรีย โรคเท้าช้าง โรคไข้เลือดออก
- สถานีอนามัย

ความต้องการด้านสังคม

- ต้องการความปลอดภัยและความสงบเรียบร้อยตามแนวชายแดน
- ส่งเสริมดูแลพัฒนาเด็ก สตรี คนชรา และคนพิการ
- ร่วมมือลด ละ เลิกอบายมุข เช่น การพนัน หวยเถื่อน สุรา ยาเสพติด

ทุกชนิด

ความต้องการด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

- ให้โรงเรียนทุกโรงเรียนจัดการสอนอย่างมีคุณภาพ
- สนับสนุนวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นและภูมิปัญญาชาวบ้าน
- ดูแลสนับสนุนศาสนสถานทุกศาสนา
- ให้การศึกษาแก่ผู้ด้อยโอกาส

ศักยภาพของหมู่บ้าน

พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าโปร่ง ภูเขาสูง ที่ราบแคบ ๆ ระหว่างหุบเขาและติดกับแนวชายแดนสหภาพเมียนมาร์ ยังคงมีความอุดมสมบูรณ์ในด้านสิ่งแวดล้อมทรัพยากรธรรมชาติมีธรรนำคกขนาดที่สวยงามเปรียบเสมือนห้องสมุดทางธรรมชาติ มีเส้นทางที่เชื่อมโยงจากหมู่บ้านถึงตัวจังหวัดกาญจนบุรี ระยะทางเพียงแค่ 79 กิโลเมตร และเนื่องจากหมู่บ้านติดชายแดน ในอนาคตยังสามารถเปิดเส้นทางการค้าขายระหว่างประเทศได้อีกด้วย

นโยบายและแนวทางในการพัฒนาของหมู่บ้าน

- พัฒนาแหล่งน้ำกินน้ำใช้ น้ำเพื่อการเกษตรให้เพียงพอ
- จะต้องให้ได้รับการส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎรอย่างมั่นคง
- คุ้มครองดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่หมู่บ้านอย่างแท้จริง
- ส่งเสริมช่วยเหลือและพัฒนา เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
- มิให้มียาเสพติดเข้ามาในหมู่บ้าน
- ส่งเสริมและบำรุงศาสนา
- รักษาประเพณีและวัฒนธรรมที่ดีงาม
- สร้างความสามัคคีในหมู่บ้าน

บ้านตะโกบน (ตะโกปัดทอง) หมู่ที่ 8 ตำบล สวนผึ้ง

ประวัติการเกิดชุมชน

หมู่บ้านตะโกบน เป็นส่วนหนึ่งของบ้านตะโกกลางหมู่ที่ 8 ตำบลสวนผึ้ง อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอสวนผึ้งไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ 33 กิโลเมตร พื้นที่ตั้งของหมู่บ้านเป็นเหมืองแร่เฟลด์สปาร์ อาชีพหลักของประชาชนในหมู่บ้าน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นแรงงานต่างชาติ คือการรับจ้างทำเหมืองแร่ หมู่บ้านนี้ตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2519 โดยบริษัทเหมืองแร่ แพลมพิชชีได้เช่าที่ราชพัสดุเพื่อทำเหมืองแร่ดิบุกขนาดใหญ่ ทำให้ประชาชนจำนวนมากย้ายเข้ามารับจ้างเป็นคณงานทำเหมืองแร่และสร้างบ้านเรือนอาศัยอยู่ในบริเวณเหมืองแร่ ต่อมาในปีพ.ศ. 2534 บริษัทเคอะสปาร์ไมนิง จำกัด ได้เข้ามาเช่าช่วงพื้นที่ดังกล่าวเพื่อทำเหมืองแร่เฟลด์สปาร์แทน จนถึงปัจจุบัน หมู่บ้านนี้มีอายุนับแต่การตั้งถิ่นฐานประมาณ 27 ปี มีเส้นทางคมนาคมติดต่อกับภายนอกเพียงเส้นทางเดียว ซึ่งติดต่อกับหมู่บ้านตะโกกลางและตัวอำเภอสวนผึ้ง หมู่บ้านนี้มีประชากรที่เป็นคนไทยประมาณ 66 คน นอกนั้นเป็นคณงานข้ามชาติซึ่งเป็นชาวกะเหรี่ยง ประมาณร้อยละ 30 ที่เหลือ ร้อยละ 20 คือ คณงานสัญชาติอื่น เช่น พม่า ทวาย แรงงานต่างชาติที่เข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย มีฐานะยากจน เจ็บป่วยและขาดความรู้ นอกจากนี้การที่หมู่บ้านมีคณหลายสัญชาติ เข้ามาตั้งบ้านเรือนอยู่อาศัยทำให้เกิดปัญหาและความแตกต่างในเรื่องภาษาสังคมวัฒนธรรม ศาสนา และการปกครอง

ภาพที่ 14 บริเวณพื้นที่เหมืองแร่

สภาพทั่วไป

บ้านตะโกบน หมู่ที่ 8 ตำบลสวนผึ้ง อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี
พิกัด เอ็นอาร์ 192113

หมู่บ้านตะโกบน หมู่ที่ 8 ตำบลสวนผึ้ง อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี ได้ก่อตั้งมาประมาณ 27 ปี ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบในหุบเขาตามแนวเทือกเขาตะนาวศรี ปัจจุบันรอบเขตพื้นที่หมู่บ้านได้ถูกจัดการโดยเป็นพื้นที่โครงการอุทยานธรรมชาติวิทยา ตำบลสวนผึ้ง อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

ลักษณะทั่วไปของหมู่บ้าน

ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของอำเภอสวนผึ้ง ภูมิประเทศเป็นที่ราบในหุบเขาตามแนวเทือกเขาตะนาวศรี เป็นเขตป่าไม้ ทั้งป่าเบญจพรรณ และป่าดงดิบ มีลำห้วยไหลผ่านในบางพื้นที่ มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 800 ตารางกิโลเมตร ในฤดูหนาว อากาศหนาวเย็น ฤดูฝน ฝนตกชุก

ภาพที่ 15 ลักษณะพื้นที่ทั่วไปของบ้านตะโกปิดทอง

ลักษณะของพื้นที่ตามกฎหมาย

ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่โครงการอุทยานธรรมชาติวิทยา อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	จังหวัดกาญจนบุรี
ทิศใต้	ติดต่อกับ	เทือกเขาตะนาวศรี
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	บ้านโป่งแมว หมู่ที่ 8
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	สหภาพเมียนมาร์

ข้อมูลประชากร

จำนวนปัจจุบัน 90 หลังคาเรือน ประชากรชาย 150 คน หญิง 166 คน รวม 316 คน
คนไทย 19 หลังคาเรือน ประชากรชาย 33 คน หญิง 33 คน รวม 66 คน คนมอญ - พม่า
53 หลังคาเรือน ประชากรชาย 68 คน หญิง 83 คนรวม 151 คน กะเหรี่ยง 18 หลังคาเรือน
ประชากรชาย 49 คน หญิง 45 คน รวม 94 คน

เผ่าพันธุ์

ไทย กะเหรี่ยง มอญ พม่า

ภาษาที่ใช้พูดใช้เขียน

ภาษาไทย, ภาษากะเหรี่ยง, ภาษามอญ, ภาษาพม่า

การประกอบอาชีพของประชากรส่วนใหญ่ คือ

- รับจ้างทำเหมืองแร่, ทำไร่, เลี้ยงสัตว์
- รับจ้างทั่วไป
- รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 1,200 บาท/ครอบครัว

ภาพที่ 16 รับจ้างเก็บและล้างแร่เฟลสปาร์

ระดับการศึกษาของประชากร

- ไม่ได้รับการศึกษา	จำนวน 110 คน
- ได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 1-6	จำนวน 108 คน
- ได้รับการศึกษาจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	จำนวน 82 คน
- ได้รับการศึกษาแต่ยังไม่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	จำนวน 5 คน
- ได้รับการศึกษาจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	จำนวน 10 คน
- ได้รับการศึกษาจบปริญญาตรี	จำนวน 1 คน

หน่วยงานราชการและองค์กรเอกชนในพื้นที่ที่ให้การสนับสนุน

- สถานีอนามัยบ้านผาปก
- มาลาเรียบ้านตะโกล่าง
- องค์กรบริหารส่วนตำบลอำเภอสวนผึ้ง
- ปศุสัตว์อำเภอสวนผึ้ง
- สำนักงานเกษตรอำเภอสวนผึ้ง
- โรงพยาบาลสวนผึ้ง
- ประมงจังหวัดราชบุรี
- บริษัทเหมืองแร่ เดอะสปาร์ ไมนิ่ง จำกัด

สาธารณูปโภค

ราษฎรในหมู่บ้านที่อยู่ในชุมชนตะโกบนนั้นมีความหลากหลายทั้งเชื้อชาติ ศาสนา อาชีพ ไม่มีความสะดวกเหมือนชุมชนอื่น นอกจากสิ่งที่มีเมืองจะจัดสรรให้ ไม่ว่าจะเป็นไฟฟ้า ประปา เพราะเป็นชุมชนที่ต้องอาศัยทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ แต่บริเวณโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ตะโกปืดทอง สำนักงานพลังงานแห่งชาติได้ดำเนินการจัดติดตั้งแผงโซลาร์เซลล์ในโรงเรียนสามารถผลิตกระแสไฟฟ้าใช้ได้ด้วยพลังงานแสงอาทิตย์

น้ำ มีน้ำใช้ตามลำห้วย และน้ำซับตามไหล่เขา นอกจากนี้ยังมีน้ำบ่อที่เหมืองขุดเพื่อล้างแร่และให้ชาวบ้านได้ใช้อีก จำนวน 5 บ่อ ซึ่งมีโดยรอบหมู่บ้านตะโกบน

สำหรับน้ำใช้ดื่มและประกอบอาหารเป็นน้ำฝนที่เหมืองได้จัดตั้งน้ำให้แต่ละครอบครัว

ภาพที่ 17 น้ำบ่อที่เหมืองขุดเพื่อล้างแร่และให้ชาวบ้านไว้ใช้

การคมนาคม

หมู่บ้านตะโกปืดทองอยู่ห่างจากอำเภอสวนผึ้ง 34 กิโลเมตร จากอำเภอถึงหมู่บ้านเป็นทางลาดยาง 21 กิโลเมตร ลูกรัง 13 กิโลเมตร ซึ่งเป็นทางคดเคี้ยวตามเทือกเขาที่สลับซับซ้อน ประกอบลุ่มน้ำที่ไหลลงสู่พื้นล่าง ไปสู่ลุ่มน้ำลำภาชี

ระหว่างถนนขึ้นเขาเพื่อไปสู่หมู่บ้านตะโกปน จะข้ามลำธารสองสายที่ไหลมาบรรจบ ซึ่งเรียกว่าลุ่มน้ำตะโกปัดทองและไหลลงสู่หมู่บ้านโป่งแมว และหมู่บ้านตะโกกลาง ตามลำดับ ซึ่งระยะทางจากบ้านตะโกกลางไปตะโกปนไม่มีรถโดยสารประจำทาง ประชาชนส่วนใหญ่ใช้จักรยานยนต์ นอกจากนี้ฤดูฝนจะมีน้ำหลากจากไหล่เขา และน้ำที่ไหลลงมาจากลุ่มน้ำตะโกปัดทองทั้งสองสาย ทำให้ทางชำรุดขาดการติดต่อจากภายนอก

ผู้ที่อาศัยอยู่ตามเทือกเขา ไหล่เขา บางครอบครัวใช้การเดินทางเท้าข้ามแนวเขา ตะนาวศรีลงมายังหมู่บ้านตะโกกลางใช้เวลาเดินทางประมาณ 1 ชั่วโมง เพื่อซื้อสินค้ากลับไปใช้ที่บ้าน บางครอบครัวก็อาศัยรถที่บรรทุกแร่ลงจากเหมืองเพื่อมาทำธุระให้กับครอบครัว ซึ่งการเดินทางลงมาในแต่ละครั้งจะค่อนข้างลำบากโดยเฉพาะฤดูฝน

ภาพที่ 18 สภาพทางเข้าไปบ้านตะโกปัดทอง

เศรษฐกิจชุมชน / อาชีพ

ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างเก็บแร่กับบริษัทเหมืองแร่เคอะสปาร์ไมนิง จำกัด ส่วนใหญ่มีรายได้ 1,200 / คน / เดือน

รองลงมาคืออาชีพ หาของป่านำมาขายแก่พ่อค้าภายนอกชุมชน เช่น หน่อไม้ เห็ดโคน อื่น ๆ นอกจากนี้ยังมีอาชีพ ทำไร่ ทำสวน เลี้ยงสัตว์ เพาะ สุกกร ไข่ เป็นต้น อาชีพที่จะทำให้อยู่อย่างถาวรได้นั้น คงจะเป็นอาชีพที่ประชาชนต้องรู้จักใช้ และทดแทนให้ความสมบูรณ์คงอยู่กับเราแทนที่ทรัพยากรบางอย่างที่จะหมดไป เช่น ทรัพยากรแร่

ปัจจุบันสัมปทานบัตรได้หมดอายุลง คงเหลือที่จะกินความเป็นธรรมชาติให้กับเทือกเขาที่อาศัยอยู่ อาชีพหาของป่าออกมาขายเป็นอาชีพ รายได้ไม่คงที่ เช่น ชุกหน่อไม้มาขาย ลำต้นไปสานเข่ง นำรากไปทำแก้อี้อัศจรรย์ ไม้ในป่าล้วนแต่จะหมดไป ชุมชนไม่รู้และไม่สนใจในการอนุรักษ์

ผืนป่า และปลูกทดแทนให้อยู่คู่กับป่าต่อไป ประชาชนที่ไม่เข้าใจในวิธีการอนุรักษ์ก็จะชอบอาชีพที่ไม่ได้ลงทุนคือหาของป่าขายแต่เพียงอย่างเดียว

อาชีพทำไร่ทำสวน มีพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับปลูกพืชไร่พืชสวนไม่มากนัก ส่วนใหญ่เป็นรายได้เสริมมาช่วยจุนเจือครอบครัว และชุมชนได้บ้าง

อาชีพเลี้ยงสัตว์เป็นอาชีพที่ช่วยให้สร้างโอกาสให้ครอบครัวกับความเป็นธรรมชาติของสัตว์บางชนิดที่ชอบอยู่ตามธรรมชาติ ซึ่งเกื้อหนุนและทำให้เศรษฐกิจครอบครัวดีขึ้น

สุขภาพอนามัยของชุมชน

ประชาชนที่อาศัยในชุมชนแต่ละชุมชนนั้น เมื่อเจ็บป่วยขั้นต้นจะได้รับความช่วยเหลือจากโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนตะโกปิดทอง ซึ่งโรงเรียนมีครูอนามัยที่คอยให้ความช่วยเหลือไม่ว่าเป็นเรื่องการเจ็บไข้ได้ป่วยด้วยโรคภัยไข้เจ็บ โดยเฉพาะโรคที่ติดต่อกันตามแนวชายแดน คือ ไข้มาลาเรีย หรือที่ชาวบ้านเรียกว่า โรคไข้จับสั่น นอกจากนี้ถ้ามีหญิงตั้งครรภ์ครูอนามัยจะแนะนำให้ไปฝากครรภ์ที่สถานอนามัยที่ใกล้ที่สุดหรือ แนะนำในด้านการดูแลสุขภาพเท่าที่จะทำได้ ส่วนใหญ่แล้วชาวบ้านกลัวที่จะเดินทางลงมาข้างล่าง เนื่องจากการสื่อสารไม่ค่อยเข้าใจและอีกอย่างคือค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอ เนื่องจากชาวบ้านมีรายได้น้อย ค่าครองชีพต่ำ เมื่อจะเดินทางไปโรงเรียนบางครั้งสื่อสารไม่เข้าใจก็จะใช้ลูกที่เรียนหนังสือ เป็นสื่อกลางในการทำความเข้าใจ เพราะส่วนใหญ่พ่อแม่พูดไทยไม่ได้ เมื่อมีอาการป่วยเป็น ไข้มาลาเรีย เมื่อมีอาการชาวบ้านจะรีบมาที่โรงเรียนเพื่อเจาะเลือดตรวจ ซึ่งอาการของไข้มาลาเรียนั้นคนในชุมชนจะมีความเข้าใจดี เพราะประสบปัญหาอยู่เป็นประจำ นอกจากนี้ยังมีการตั้งครรภ์จำนวนมาก เนื่องจากการขาดความรู้เรื่องคุมกำเนิด ซึ่งจะสังเกตได้จากเด็กแรกเกิดในชุมชนบ้านสิบหลังมีอัตราการเกิดสูง จึงทำให้เป็นปัญหาสำหรับการดูแลของพ่อแม่ เมื่อเกิดการเจ็บป่วยเป็นประจำและครอบครัวมีรายได้น้อยแล้ว สถานอนามัยที่ใกล้ที่สุดของหมู่บ้านคือสถานอนามัยบ้านผาปก จะอยู่ห่างประมาณ 23 กิโลเมตร ก็ทำให้ชาวบ้านตะโกปิดทองต้องพิจารณาว่าจะมีเงินทองเพียงพอหรือไม่สำหรับการรักษาพยาบาล ซึ่งหน่วยงานบางครั้งก็ให้บริการฟรีอยู่แล้วแต่ก็เสียค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

การสาธารณสุข

ในหมู่บ้านไม่มีสถานอนามัยและสถานพยาบาลใด ๆ เวลาเจ็บป่วยต้องเดินทางไปรักษาตัวที่ สถานอนามัยบ้านผาปก หมู่ที่ 3 ตำบลสวนผึ้ง อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี ระยะทาง 19 กิโลเมตร และคลินิกมาลาเรียบ้านตะโกล่าง ระยะทาง 9 กิโลเมตร

ภาพที่ 19 โรงเรียนพยาบาล

ภาษา

ภาษาที่ใช้จะใช้เป็นภาษาท้องถิ่นตามเชื้อชาติของตนเอง เช่น ภาษากะเหรี่ยง มอญ พม่า ถ้าหากว่าครอบครัวใดมีลูกได้เรียนหนังสือ ก็จะเป็นสื่อกลางในการพูดภาษาไทยเพื่อสื่อภาษาตามเอกสารต่าง ๆ ที่โรงเรียนส่งให้ผู้ปกครองได้ทราบ

สถาบันและองค์กรทางศาสนา

ชุมชนตะโกปิดทอง เป็นชุมชนที่อาศัยสภาพทางธรรมชาติที่เอื้อต่อความเป็นอยู่และสภาวะจิตใจของคนในชุมชน ถึงแม้ว่าจะต่างเชื้อชาติศาสนา แต่ก็ล้วนที่จะทำให้ทุกคนเป็นคนดี ที่อยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ศาสนาก็เป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้ประชาชนมีที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ และประพฤติปฏิบัติตามขนบประเพณีของชุมชน

หมู่บ้านตะโกบนประชากรนับถือศาสนาแตกต่างกัน คือ

1. ศาสนาพุทธ

มีสำนักสงฆ์ ที่ก่อสร้างขึ้นใหม่ คือ เมื่อต้นปี 2547 โดยก่อสร้างเป็นรูปทรงเจดีย์อยู่บนยอดเขามองเห็นจากโรงเรียนด้านทิศใต้ ซึ่งได้แรงศรัทธาของชุมชนห้วงแถวใหม่ และชุมชนคนไทยในเมืองแรสปาร์โมนิง จำกัด ของหมู่บ้านตะโกบนและได้รับความช่วยเหลือจากผู้มีจิตศรัทธาที่มาเยี่ยมเด็กนักเรียนในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนตะโกปิดทอง ครั้งนั้นได้นิมนต์พระคุณเจ้า หลวงพ่อมาลัย (วัดบางหญ้าแพรก จังหวัดสมุทรสาคร) และได้ให้ชื่อตามที่เรียกตามสัญลักษณ์ของเจดีย์ ที่เป็นรูปคล้ายหัวช้างว่า “สำนักสงฆ์เจดีย์ศรีสยาม”

ภาพที่ 20 สำนักสงฆ์เจดีย์ศรีสยาม

2. ศาสนาคริสต์

ชุมชนชาวคริสต์มีโบสถ์เป็นสถานที่ประกอบการทำพิธีกรรมทางศาสนาคริสต์ ซึ่งหมู่บ้านตะโกบน ชุมชนที่นับถือศาสนาคริสต์ จำนวน 18 ครอบครัว เป็นชุมชนที่อยู่ดั้งเดิมในวิถีชีวิตแบบเรียบง่าย มีผู้นำทางศาสนาที่เป็นหัวหน้าที่ผู้คนในชุมชนนั้นเคารพนับถือ คือนายพอยี จะนู ผู้คนส่วนใหญ่เรียกกลุ่มกะเหรี่ยงคริสต์กันว่าชุมชนกะเหรี่ยงบ้านสิบหลัง

เดิมก่อนปี พ.ศ. 2541 มีการอพยพของชาวกะเหรี่ยงเข้ามาจากฝั่งพม่า จำนวน 10 ครอบครัว ปัจจุบันมีถึง 18 ครอบครัว การก่อสร้างโบสถ์ ด้วยความเชื่อทางศาสนา และวิถีชีวิตที่เรียบง่าย ชาวบ้านช่วยกันก่อสร้าง โดยนำไม้ไผ่มาสานและทำเสาที่มีตามธรรมชาติ โดยทำแบบง่าย ผู้คนที่นับถือศาสนาคริสต์ มีความเชื่อว่าเมื่อมีอุปสรรคหรือปัญหาต่าง ๆ พระเจ้าจะช่วยเหลือให้หลุดพ้น

“พระเจ้าเป็นผู้ไถ่บาปให้พวกเรา” ทุกวันอาทิตย์ ชุมชนกะเหรี่ยงบ้านสิบหลังได้ประกอบพิธีสรรเสริญพระเจ้า และทุกคนก็หยุดงาน คือเป็นวันหยุดของพระเจ้า (SPATO เป็นวันพักผ่อนของพระเจ้า) ตามความเชื่อทางศาสนา จากคำสัมภาษณ์ นายพอยี จะนู

ภาพที่ 21 โบสถ์ของชาวกะเหรี่ยงแบบง่าย ๆ

ชุมชนต่างๆ ในพื้นที่บ้านตะโกบน

1. ชุมชนห้องแถวล่าง

จะเป็นกลุ่มของคนไทยที่เป็นหัวหน้างานในเมืองแร่ และพนักงานขับรถซึ่งอยู่เป็นครอบครัวมีประมาณ 19 ครอบครัว

ภาพที่ 22 ชุมชนห้องแถวล่าง

2. ชุมชนห้องแถวบน

เป็นชุมชนที่ทางเมืองจัดทำเป็นห้อง ๆ มีคนเชื้อสายมอญ และพม่าอาศัยอยู่ในชุมชน โดยจะอยู่บนเทือกเขา จึงมองเห็น ได้ชัดเนื่องจากอยู่ระดับที่สูง สังกดง่าย

ภาพที่ 23 ชุมชนห้องแถวบน

3. ชุมชนห้องแถวใหม่

เป็นชุมชนเกิดขึ้นใหม่ โดยใช้ชื่อเรียกว่า ห้องแถวใหม่เพราะเป็นชื่อง่ายสะดวกต่อความเข้าใจด้านภาษาสื่อสารระหว่างชุมชน มีคนเชื้อสายมอญอาศัยอยู่มากกว่าที่อื่นเพราะอยู่ใกล้กับเจดีย์ที่ก่อสร้างซึ่งเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของชุมชนที่มีความเชื่อด้านพุทธศาสนา

ภาพที่ 24 ชุมชนห้องแถวใหม่

4. ชุมชนบ้านสิบหลัง

เป็นชุมชนที่อยู่ในหุบเขาห่างไกลจากชุมชนอื่น ผู้คนส่วนใหญ่นับถือศาสนาคริสต์ และมีวิถีชีวิตแบบเรียบง่ายลักษณะบ้านเป็นกระต๊อบ ทำด้วยไม้ไผ่เป็นแถว รอบล้อมด้วยป่าไม้ที่สมบูรณ์ อากาศเย็นทั้งมีหมอกรอบ ๆ เทือกเขาสลับซับซ้อน ชุมชนบ้านสิบหลังจัดเป็นกลุ่มชนชาวกะเหรี่ยงที่ยังมิได้รับสัญชาติจัดเป็นชนกลุ่มน้อยที่มีอยู่มากตามแนวชายแดน โดยเฉพาะในเขตอำเภอสวนผึ้ง กลุ่มบุคคลดังกล่าวจะหมายถึง กลุ่มบุคคลที่ไม่ได้สัญชาติไทยที่มีจำนวนน้อยกว่าคนไทยเจ้าของประเทศ และมีวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีแตกต่างกันไป เข้ามาหรือมาอยู่ในประเทศไทย โดยลักษณะและวิธีการต่าง ๆ เช่น หลบหนีภัยสงคราม หลบหนีเข้าเมือง เข้ามาพักอาศัยชั่วคราว โดยปัจจุบันชนกลุ่มน้อยที่กรมการปกครองจัดทำทะเบียนประวัติและบัตรประจำตัวไว้ในอำเภอสวนผึ้งเป็นชุมชนบนพื้นที่สูง คือบุคคลที่อยู่บนพื้นที่สูงที่ได้ทำการสำรวจครั้งสุดท้าย เมื่อ พ.ศ. 2542 มีนโยบายให้อยู่ชั่วคราว และให้พิสูจน์สถานะบัตร โดยส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มผู้มีบัตรประจำตัวสีเขียวขอบแดง

ภาพที่ 25 บัตรประจำตัวสีเขียวขอบแดง

สำหรับภาษาท้องถิ่น ในกลุ่มบ้านสิบหลัง ประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวัน มีดังนี้

1. พ่อไปเที่ยวที่ไหน	พะลิไ้เก่วซูไ้ไ้แล
2. ฉันมีคုံมหูสวย	เหย่อ โื้อะนาค้ายกี
3. ฉันกินข้าวเหนียว	เหย่ออั้งไ้อ
4. ฉันรักพ่อแม่	เหย่อเอ้พะมู
5. บ้านฉันมีหกคนพี่น้อง	เกียเหย่อ โื้อะคุงเก่อเม่อเนยเวะฟิง
6. ฉันได้ยินน้องร้องไห้	เหย่อเก็งฟิงกะ
7. แม่ทำงานอะไร	มูหมาเซอหมา เซอน่าแล
8. ปู่เห็นงูกินกบ	ฟุงค๊ะอุงอั้งคิ
9. น้องหิวข้าว	ฟิงสะฮวยบั้ง
10. พ่อมีความ 5 ตัว	พะ โอะปะนาอิน
11. กระจายกินผัก	ปะและอั้งเซอคู้
12. หน้าฝนอากาศเย็น	ชิฉิ่งคะเคล็ย
13. เปิดกินปลา	ทูถ่าอั้งย๊ะ
14. แมวกินปลา	มีโยอั้งย๊ะ
15. แม่ต้มไข่ไก่	มูอั้งคลุคิยั้ง
16. ฉันเห็นช้าง	เหย่อต๊ะงเก่อซ้าง
17. น้องกินขนม	ฟิงอั้งนุง
18. แม่ฉันอ้วนมาก	มูเหย่อบ๊องอ้า
19. แม่ไปทำบุญที่วัด	มูลิหลมาบั้งองอ้า
20. แม่ไปซื้อดอกไม้	มูลิกุยโพ๊ะ

21. ช้างมี 4 ขา	เกอซ้าง โ๊ะะลี้ยั้ง
22. เธอไปเที่ยวที่ไหน	เกยลิ จี้เก๋อชู่โด้แล
23. ลั่นกินข้าว	เหยอั้งหมิ
24. พี่กินข้าวมาก	เวะอั้งหมิฮ้า
25. วัวกินหญ้า	ชีเน็งฮ้วนั้ง
26. แม่ไปขายขนม	มูลือฮ้ากั๊
27. พี่ทำงานอะไร	เวะหม่าเซอหม่าเซอน่าแล
28. พ่อสูบบุหรี่	พินโอมู่
29. น้องไปเที่ยว	พินลิใจ

ขนบธรรมเนียมที่เป็นเอกลักษณ์

เอกลักษณ์ของคนกะเหรี่ยงบ้านสิบหลังส่วนใหญ่เป็นชาว “ปะกาเกอะยอ” มีวิถีชีวิตความเข้าใจต่าง ๆ เรียบง่ายชอบชีวิตที่อยู่ในป่า นับได้ว่า ถ้าเมื่อใดเจริญ ชุมชนเขาก็พยายามจะเข้าไปอยู่ในป่าลึก และก็ยังมึประเพณีที่ยังเหลือไว้ให้ลูกหลานของเขาได้ชื่นชม เช่น พิธีแต่งงาน จะแต่งตัวชุดกะเหรี่ยงที่เย็บด้วยฝีมือชาวบ้านของเขาเอง จ้าว่าบ่าวสาวมเสื่อสีแดง เข้าสาวสาวสีเขียว และมีการทำกับข้าวเลี้ยงต้อนรับแขก โดยจัดตั้งเป็นโต๊ะ นั่งลงบนพื้น การเชิญแขกมาร่วมงาน ไม่มีการส่งบัตรเชิญเหมือนของไทย แต่เป็นเพียงการเขียนเชิญแขกด้วยการบอกกล่าว (ปากต่อปาก) ในงานพิธีจะมีผู้เป็นที่เคารพนับถือของพ่อแม่ เจ้าบ่าวเจ้าสาว และแขกที่ที่มาในงานเป็นสักขีพยาน และมีศาสนาจารย์ของคนกะเหรี่ยงทำพิธีทางศาสนา จากคำสัมภาษณ์ผู้นำหมู่บ้าน นายพอยี จะนุ บ้านสิบหลัง

ประเพณีความเชื่อชาวมอญ ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ สิ่งที่เป็นเอกลักษณ์ที่หลงเหลือคือการทิวสิ่งของที่หนัก จะไม่นิยมหิ้วด้วยมือแต่จะใช้ผ้าทำเป็นวงกลมบนหัวและใช้ของวางได้ หรือเรียกกันว่าหัวถือ สิ่งของที่หนักแทน คนมอญจะเชื่อว่าต้นคอกเป็นสิ่งที่ช่วยให้รับน้ำหนักได้ดี และยังมีประเพณีการรำแบบชาวมอญ โดยการแต่งตัวและการแสดงท่าที่เป็นเอกลักษณ์ด้วยเนื้อหาภาษาเพลงจะไพเราะ เมื่อคนเชื้อสายมอญอยู่ที่ไหน ได้ยินจะชื่นชอบมาก โดยนายจอวิน บุญช่วย เป็นผู้ถ่ายทอดเพื่อสืบสานเอกลักษณ์ไว้ให้คนรุ่นหลังสืบต่อไป

สถานศึกษา

สถานศึกษาที่มีอยู่เพียงแห่งเดียวในพื้นที่นี้คือ ”โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนตะโกปิดทอง”

ภาพที่ 26 ป้ายโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนตะโกปิดทอง

ประวัติความเป็นมา

โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนตะโกปิดทอง ตั้งอยู่หมู่บ้านตะโกบน หมู่ที่ 8 ตำบลสวนผึ้ง อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี พิกัด เอ็นอาร์ 192113 กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนเขต 7 (กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 13) กองบังคับการตำรวจตระเวนชายแดนภาค 1 กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานรัฐมนตรี สร้างขึ้นเมื่อปี พุทธศักราช 2521 เนื่องจากบุตรหลานของคณงานในบริษัทเหมืองแร่แหลมพิชัยไม่มีสถานที่เรียน บริษัทจึงได้มอบที่ดิน และสร้างอาคารเรียน จำนวน 1 หลัง พร้อมทั้งดำเนินการประสานกับกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนเขต 7 (กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 13 ปัจจุบัน) เพื่อขอจัดตั้งเป็นโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และต่อมาปี พุทธศักราช 2538 ได้จัดตั้งเป็น พื้นที่เขตอุทยานธรรมชาติวิทยาในโครงการตามพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนตะโกปิดทอง เปิดทำการสอนเมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม พุทธศักราช 2521 มีนักเรียน จำนวน 33 คน ชาย 19 คน หญิง 14 คน มีครูตำรวจตระเวนชายแดนทำการสอน 2 นาย โดยมี จ.ส.ต.ศรัทธา สุริยวงศ์ เป็นครูใหญ่

เมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม พุทธศักราช 2539 ชมรมเพื่อนสตรีมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม ได้เดินทางมาตรวจเยี่ยมงาน โรงเรียนและพบว่าอาคารเรียนอยู่ในสภาพชำรุดทรุดโทรมมาก ทางชมรมจึงจัดกิจกรรมโครงการศิลปากรเทิดพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (ค่ายเพื่อนสตรี 27) ก่อสร้างอาคารเรียนชั้นเดียว 1 หลัง มี 7 ห้อง ได้ทำพิธีมอบอาคารเรียนดังกล่าวให้กับกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 13

เมื่อวันที่ 7 มิถุนายน พุทธศักราช 2539 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จทรงเยี่ยมงานโครงการพัฒนาเด็กเล็กและเยาวชนตามพระราชดำริในโรงเรียน และทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานทุนทรัพย์ส่วนพระองค์ จำนวนเงิน 534,212 บาท ให้กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 13 เพื่อดำเนินการก่อสร้าง

- อาคารเรียน 4 ห้อง ขนาด 6x28 เมตร จำนวน 1 หลัง
- บ้านพักครู 2 ห้อง ขนาด 6x7 เมตร จำนวน 1 หลัง
- ห้องน้ำ 3 ห้อง ขนาด 2x4 เมตร จำนวน 1 หลัง

ปัจจุบันเปิดทำการสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาล – ประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวนนักเรียน 129 คน ชาย 79 คน หญิง 50 คน ครูตำรวจตระเวนชายแดน 10 นาย เป็นครูกูรูทายาท 3 นาย โดยมี คาบตำรวจ สมชีพ บัวชุม เป็นครูใหญ่ สำหรับการจัดการศึกษาจะมี “มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง “ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยที่มีบทบาทดำเนินการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของ” โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนตะโกปิดทอง” ตลอดมา

ภาพที่ 27 อาคารเรียนโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนตะโกปิดทอง

ตารางจำนวนนักเรียน โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ตะโกปิดทอง
ประจำปีการศึกษา 2547

ลำดับ	ชั้นเรียน	จำนวน		
		ชาย	หญิง	รวม
1	ก่อนประถมศึกษา	12	16	28
2	ประถมศึกษาปีที่ 1	20	7	27
3	ประถมศึกษาปีที่ 2	17	7	24
4	ประถมศึกษาปีที่ 3	8	7	15
5	ประถมศึกษาปีที่ 4	4	5	9
6	ประถมศึกษาปีที่ 5	3	4	7
7	ประถมศึกษาปีที่ 6	15	4	19
	รวมทั้งสิ้น	79	50	129

คณะกรรมการสถานศึกษา

1. นายสุชาติ	มีศิริ	ประธานกรรมการ
2. นายณรงค์	ปัญญาโสภาก	รองประธานกรรมการ
3. นายเวียง	แต่แดงเพชร	กรรมการ
4. นายวิชัย	แดงทอง	กรรมการ
5. นายสมบูรณ์	วิชาคำ	กรรมการ
6. นายปรีชา	มีศิริ	กรรมการ
7. นายแสน	ใจเจริญ	กรรมการ
8. นายเคน	บุญส่ง	กรรมการ

และเมื่อวันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2547 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จมาตรวจเยี่ยม โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ตะโกปิดทอง เพื่อดูความเจริญก้าวหน้าของการดำเนินกิจกรรมใน โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ตะโกปิดทอง ซึ่งปัจจุบันโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ตะโกปิดทอง อยู่ในความรับผิดชอบของกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 13 ดำเนินกิจกรรมเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดารให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นตามพระราชดำริฯ โดยมีแผนการปฏิบัติงานตามพระราชดำริฯ 4 แผนหลัก จำนวน 8 โครงการ ดังนี้

1. แผนงานด้านอาหาร โภชนาการและสุขภาพอนามัย

มีจุดมุ่งหมายเพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนอาหาร คุณแลสุขภาพอนามัยของเด็กนักเรียน ซึ่งจะส่งผลในการเจริญเติบโตและการพัฒนาของเด็ก ประกอบด้วย 3 โครงการ คือ

- 1.1 โครงการเกษตรเพื่ออาหารกลางวัน
- 1.2 โครงการควบคุมโรคขาดสารไอโอดีน
- 1.3 โครงการส่งเสริมโภชนาการและสุขภาพอนามัยแม่และเด็ก ในถิ่นทุรกันดาร

2. แผนงานด้านการศึกษา

เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา บุคลากรและกระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะมีผลให้นักเรียนสามารถศึกษาต่อได้ในระดับสูง และสามารถประกอบอาชีพได้ประกอบด้วย

2 โครงการ คือ

- 2.1 โครงการส่งเสริมคุณภาพการศึกษา
- 2.2 โครงการนักเรียนในพระราชานุเคราะห์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ

สยามบรมราชกุมารี

ภาพที่ 28 ชุมชนฝึกอาชีพให้กับนักเรียนและศิษย์เก่า

3. แผนงานด้านเศรษฐกิจ

เพื่อช่วยยกระดับรายได้ของชุมชน ฝึกอาชีพให้กับนักเรียนและศิษย์เก่า สามารถนำไปประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้รวมทั้งมีการรวมกลุ่มพัฒนาอาชีพตามรูปแบบ สหกรณ์ ประกอบด้วย 2 โครงการ คือ

- 3.1 โครงการฝึกอาชีพ
- 3.2 โครงการส่งเสริมสหกรณ์

4. แผนงานด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีจิตสำนึกที่ดี และมีทัศนคติที่ถูกต้องต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย โครงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เพื่อให้สภาพการดำเนินงาน ได้ตรงตามต้องการ จึงมีหน่วยงานร่วมสนองงานโครงการตามพระราชดำริ ดังนี้

1. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- กรมส่งเสริมการเกษตร
- กรมส่งเสริมสหกรณ์
- กรมประมง
- กรมปศุสัตว์
- กรมพัฒนาที่ดิน

2. กระทรวงสาธารณสุข

- สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
- กรมอนามัย

3. กระทรวงศึกษาธิการ

- มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
- สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- กรมอาชีวศึกษา
- กรมการศึกษานอกโรงเรียน

4. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- กรมป่าไม้

5. สภากาชาดไทย

6. สำนักนายกรัฐมนตรี

- กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

7. สำนักงานโครงการสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี สำนักพระราชวังสวนจิตรลดา

8. หน่วยงานภาครัฐและเอกชนอื่นๆ ที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ

ปัญหาของประชาชนในหมู่บ้าน

ปัญหาที่สำคัญก็คือ ที่ดินทำกิน เนื่องจากลักษณะดินเป็นหินและดินดาน ทำให้ไม่สามารถเพาะปลูกได้ดีเท่าที่ควร และสภาพทั่วไปเป็นภูเขาและพื้นที่ป่าในเขตอุทยานธรรมชาติวิทยา ราษฎรจึงไม่มีสิทธิในที่ดินทำกิน จึงทำให้มีแต่อาชีพรับจ้างเพียงอย่างเดียว ซึ่งเป็นอาชีพหลัก รายได้ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายในครอบครัว ทั้งยังเป็นอาชีพที่ไม่มั่นคง รายได้ไม่แน่นอนในแต่ละวันนอกจากนี้ยังพบปัญหาการลักลอบหนีเข้าเมืองของคนต่างด้าวซึ่งส่งผลกระทบต่อปัญหาแรงงานที่หลบหนีเข้าไปทำงานในเมืองส่วนมากจะเป็นเขาวชน ที่ถูกหลอกเข้าไป ส่วนด้านสภาพชีวิตความเป็นอยู่ ยังคงต้องดิ้นรนเพื่อให้พ้นจากภาวะยากลำบากที่เป็นอยู่ ซึ่งได้ส่งผลกระทบต่อทางด้านของสุขภาพและอนามัยที่ยังไม่ได้เกณฑ์มาตรฐาน

ความต้องการของประชาชนในหมู่บ้าน

- ไฟฟ้า
- ถนนลาดยาง
- โทรศัพท์

ป่าไม้กับชุมชนตะโกบน

เนื่องจาก พื้นที่ส่วนใหญ่ของชุมชนตะโกบนมีสภาพเป็นภูเขาสูง ประกอบด้วย ป่าไผ่รวก และไม้ที่มีคุณค่าอีกหลายชนิด โดยป่าไผ่มีประโยชน์หลายอย่าง โดยเฉพาะ ป่านี้คือต้นน้ำลำธาร ป่าจึงเป็นส่วนที่เกื้อหนุนของธรรมชาติอย่างแท้จริง และให้ชีวิต ซึ่งชีวิตจริง ๆ ของคนเราโดยมากแล้วจะเป็นชีวิตที่อยู่กับป่า เพราะว่าชีวิตของคนเรา ก็คือ เป็นส่วนหนึ่งที่ว่ามันเป็นธรรมชาติโดยตรง แต่ว่าในปัจจุบันนี้มนุษย์ไม่ได้เข้าใจในส่วนของธรรมชาติโดยตรง จึงเกิดสิ่งที่เรียกว่า ความหันเหหรือความเปลี่ยนแปลง ในสังคมนี้ขึ้น หรือว่าการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่มีมาใหม่เกิดขึ้น

ป่ามีคุณประโยชน์กับมนุษย์ แต่เดิวนั้นมนุษย์ลืมน่าป่ามีคุณประโยชน์เพราะมนุษย์ไปเห็นความมีวิวัฒนาการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นใหม่ ๆ เช่น มีตึกรามบ้านช่องอะไรต่าง ๆ ที่มีวิวัฒนาการที่เกิดขึ้นมาใหม่ และมองเห็นว่าส่วนนี้ดีกว่าป่า

ปัจจุบันป่าไม้ในส่วนต่าง ๆ ของชุมชนตะโกบน กำลังถูกคุกคามจากการเกิดความเสี่ยงไหม้และจากการนำพื้นที่ป่าไม้ไปใช้ประโยชน์ในด้านอื่นๆ ที่ขาดการควบคุม เนื่องจากสภาวะกดดันจากมนุษย์ที่เพิ่มมากขึ้น ได้มีการแปรสภาพพื้นที่ป่าไม้เพื่อการเพาะปลูกและในการเลี้ยงสัตว์ที่มากเกินไป มีการตัดไม้ในลักษณะที่ไม่ยั่งยืน ขาดการควบคุมในป่าที่เหมาะสมและความเสียหายที่เกิดจากมลพิษทางอากาศ ความเสียหายและความสูญเสียของป่าไม้ เป็นสาเหตุที่ทำให้ดินถูกกัดเซาะ

และพังทลาย (Soil erosion) มีผลกระทบที่อาศัยของสัตว์ป่าชนิดต่าง ๆ ทำลายแหล่งดินน้ำลำธาร และลดจำนวนไม้พื้น ไม้และผลผลิตอื่น ๆ ที่จะนำมาใช้เพื่อการพัฒนา รวมทั้งเสียจำนวนต้นไม้และทำลายบรรยากาศอีกด้วย

การอยู่รอดของป่าไม้จึงขึ้นอยู่กับ การยอมรับและการให้ความคุ้มครองคุณค่าของป่าไม้ทาง ด้านสิ่งแวดล้อม ทางด้านการดูแลของสังคม ผลประโยชน์ต่าง ๆ สำหรับทางเลือกเพื่อการพัฒนา ต่าง ๆ ดังนั้น จึงมีความจำเป็นเร่งด่วนต้องอนุรักษ์ และปลูกป่าเพื่อที่จะรักษาหรือฟื้นความสมดุล ของสิ่งแวดล้อม และเพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ ชุมชนท้องถิ่นคนพื้นเมืองให้อยู่อย่างมี ความสุขในชุมชนพื้นป่านั้นให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งรัฐบาลและภาคธุรกิจเอกชน องค์กรต่าง ๆ และกลุ่มบุคคลสามารถดำเนินการให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อป่าไม้ดังนี้

1. **ปลูกป่าเพิ่มมากขึ้น** เพื่อลดสถานะกีดกันที่มีต่อการใช้ป่าไม้ที่มีมาดั้งเดิมหรือที่มีต้นไม้ เก่าแก่ ปลูกพืชไร่ที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจแทรกกระหว่างต้นไม้เพื่อเพิ่มคุณค่าของป่าไม้ที่ได้รับการ จัดการให้มากยิ่งขึ้น

2. **เพาะเลี้ยงพันธุ์ไม้** ซึ่งสามารถเพิ่มผลผลิตและมีความต้านทานทางด้านสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

3. **ปกป้องป่าไม้จากไฟป่า** ตัวแมลงที่กัดกินต้นไม้ การลักลอบตัดไม้ และทำเหมืองแร่การ ลดสารมลพิษที่มีผลกระทบต่อป่าไม้ รวมทั้งมลพิษที่มีผลกระทบต่อป่าไม้ รวมทั้งมลพิษทางอากาศ ซึ่งผ่านข้ามพรมแดนของประเทศ

4. **จำกัดและยุติการทำไร่เลื่อนลอย** โดยแก้ไขสาเหตุพื้นฐานทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

5. **ใช้ชีวิตเก็บเกี่ยวผลประโยชน์จากป่าไม้ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น** และในลักษณะที่ปลอด ภัยต่อสิ่งแวดล้อมแต่เกิดมลพิษน้อยลง และขยายอุตสาหกรรมแปรรูปซึ่งใช้ไม้และผลผลิตอื่น ๆ จากป่าไม้

6. **ลดความสูญเสียจากการใช้ไม้ให้น้อยที่สุด** และพยายามนำพันธุ์ไม้ที่ถูกกละเลขมาใช้ประโยชน์

7. **สนับสนุนการประกอบธุรกิจขนาดเล็กที่ใช้ประโยชน์จากป่าไม้** ซึ่งจะช่วยสนับสนุนการ พัฒนาชนบท และการประกอบธุรกิจของท้องถิ่น

8. **เพิ่มปริมาณของมูลค่าเพิ่ม** จากการแปรรูปในระดับรอง ของผลผลิตป่าไม้เพื่อให้มีการ ใช้งาน และมีรายได้จากการเก็บเกี่ยวป่าไม้ในแต่ละครั้งเพิ่มมากขึ้น

9. **สนับสนุนการปลูกต้นไม้ในเขตเมือง** เพื่อช่วยทำให้พื้นที่ที่ประชาชนอาศัยอยู่ชุ่มชื้นร่มเย็น

10. **สนับสนุนการใช้ประโยชน์ผลผลิตอื่น ๆ จากป่าไม้** เช่น สมุนไพร สีย้อมผ้า เส้นใย ยางไม้ ยางสน หญ้าฟาง หวาย ไม้ไผ่ แสะสนับสนุนประดิษฐ์กรรมท้องถิ่น

11. **สนับสนุนการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ที่เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในระดับต่ำ** เช่น การท่องเที่ยวที่อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การจัดการสารพันธุกรรม เช่น เพื่อใช้ทำเวชภัณฑ์

12. ลดความเสียหายที่จะเกิดกับป่าไม้ โดยสนับสนุนให้มีการจัดการอย่างยั่งยืนในบริเวณพื้นที่ใกล้กับต้นไม้

นอกจากการสนับสนุนการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ที่ยั่งยืนแล้ว จำเป็นต้องจัดตั้งหรือขยายบริเวณพื้นที่ที่ได้รับการคุ้มครองออกไป เพื่อรักษาป่าไม้บางชนิดเอาไว้ต่อไป

ป่าที่เหลืออยู่ของเทือกเขาลุ่มน้ำตะโกปิดทอง

โครงการอนุรักษ์ป่าบ้านตะโกปิดทอง เป็นความรับผิดชอบของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ตะโกปิดทอง มีพื้นที่ป่าจำนวน 30 ไร่ ล้อมรอบด้วยบ่อน้ำที่เกิดจากการขุดเหมืองแร่ดีบุก มีความลึกประมาณ 15 เมตร จำนวน 5 บ่อ ประมาณ 3 ไร่ต่อบ่อ ภายได้ในเขตอุทยานธรรมชาติวิทยา บริเวณโรงเรียนเป็นที่ราชพัสดุตั้งแต่ปี พ.ศ.2530 ตั้งอยู่บนยอดเขาตะนาวศรี มีระดับความสูง 1,000 เมตรจากระดับน้ำทะเล อยู่ห่างจากชายแดนไทย - สหภาพเมียนมาร์ 800 เมตร บริเวณเส้นเขตแดน ซึ่งเป็นแนวต่อกับจังหวัดกาญจนบุรี ตั้งแต่บ้านอิต้อง - ไทรโยค อำเภอสังขละบุรี - ทองผาภูมิ จังหวัดราชบุรี อำเภอสวนผึ้ง และจังหวัดเพชรบุรี อำเภอหนองหญ้าปล้อง

พืชป่าที่ปรากฏอยู่ในบริเวณโรงเรียน

1. ต้นหนาด
2. แดงคอง ป่าแดงคอง ซึ่งเป็นไม้เนื้ออ่อน ประเภท 2
3. ประคู้ส้ม
4. ไม้ตงป่า
5. ไม้สีสุก
6. ไม้ป่า
7. ไม้นวล
8. ไม้รวก
9. ไทร
10. มะค่าโมง
11. มะเกลือ
12. หวาย
13. มะปรางป่า
14. ลิ่นจีป่า
15. มะไฟป่า
16. ทุเรียนป่า

17. กัลยไม้
 - กระโปรงสีดำ
 - หางกระรอก
 - เอื้องผึ้ง
 - หางช้าง
18. ตะคร้ำ
19. มหาหงส์
20. ไม้ประดับ
 - บัว
 - สาธุ
 - เอื้องสาย
 - เอื้องผึ้ง

21. หูปลาช่อน
22. ดอกคำมันสำญญา
23. คาทลา
24. ชะอม
25. กวนอิม
26. ว่านหางจระเข้
27. ดอกบัวตอง
28. เฟิร์น
29. ฝักแม้ว
30. สน
31. ยูคาลิปตัส
32. มะเกลือ

Diospyros Mollis Wall.ex Steud.

(ผีเผา มักเกลือ)

ไม้ยืนต้นขนาดกลาง สูง 8-15 แต่บางครั้งอาจสูงได้ถึง 30 เมตร ลำต้นตรงเรียวคอค
เป็นพุ่มกลม กิ่งอ่อนมีขนนุ่มทั่วไป แตกกิ่งก้านสาขาทุกส่วนของลำต้น เปลือกนอกเป็นสีดำไม่เรียบ

ใบเดี่ยว เรียงสลับ รูปไข่หรือรูปไข่แกมขอบขนาน ขนาด 15.4x4 – 8 เซนติเมตร สีเขียวเข้ม โคนใบมนหรือกลม ส่วนปลายใบมน ใบแก่เกลี้ยง ก้านใบยาว 5-10 มิลลิเมตร เมื่อใบแห้งมีสีดำ

ดอก แยกเพศอยู่คนละต้น ออกตามง่ามใบ ดอกเพศผู้ออกเป็นช่อสั้นๆ มีประมาณ 3 ดอก ดอกย่อยกลีบเลี้ยงโคนเชื่อมติดกัน ปลายแยกเป็น 4 แฉก กลีบดอกยาว 6 – 8 เซนติเมตร โคนเชื่อมติดกันเป็นรูปเหยือกน้ำ ปลายแยกเป็น 4 แฉก เกสรเพศผู้มีจำนวน 14-24 อัน ดอกเพศเมียออกเป็นดอกเดี่ยว กลีบดอกสีเหลือง ก้านดอกยาว 1-3 มิลลิเมตร มีขนนุ่มปกคลุม เกสรตัวผู้เทียมมี 8-10 อัน

ผล เป็นผลสด รูปกลมเกลี้ยงขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 2 เซนติเมตร มีกลีบเลี้ยง 4 กลีบ ติดอยู่ที่ขั้วผล ผลดิบสีเขียว ผลสุกสีดำ

ประโยชน์

1. เนื้อไม้ ทำเป็นเครื่องเรือน ทำกรอบกระจก ตะเกียบ
2. ราก ผนกับน้ำข้าวข้าว รับประทานแก้อาเจียน แก้ลม
3. เปลือก ปิ้งไฟให้เหลืองจัดใส่รวมกับน้ำตาลสดจะเกิดแอลกอฮอล์ เรียกว่า

น้ำตาลเมา

4. ผล ใช้ข้อมผ้าจะได้ผ้าสีดำสนิทและติดทนทาน

การขยายพันธุ์

เพาะเมล็ด โดยตัดทำแผลที่ปลายเมล็ดก่อนเพาะ

33. มะพร้าว

Cocos nucifera L.

มะพร้าว เป็นไม้ยืนต้น ไม้แตกแขนง มีรอบผลจากการหลั่งรังของใบตลอดลำต้น ในปีหนึ่งมะพร้าวจะสร้างใบประมาณ 12-14 ใบ

ใบ เป็นใบประกอบ ออกอยู่ตามส่วนของลำต้น ประกอบด้วยก้านทาง มีขนาดใหญ่ และยาวและมีใบย่อย บนก้านทางประมาณ 200-250 ใบ

ดอก ออกเป็นช่อชนิดพานิคติ มีทั้งดอกตัวผู้และดอกตัวเมีย อยู่ในช่อเดียวกัน ดอกมีกลีบ ดอกมี 6 กลีบ สีครีมหรือสีเหลืองนวล ไม่มีก้านดอกย่อย ดอกเพศเมียมีกลีบดอกหนาและแข็งกว่ากลีบเพศผู้

ผล มีลักษณะกลม หรือรูปรี ผลอ่อนจะมีสีเขียว ผิวเปลือกจะแข็งเมื่อแก่มีสีน้ำตาล

ประโยชน์

- ใช้ในอุตสาหกรรม น้ำมัน สบู่ อาหารสัตว์ อุตสาหกรรมที่นอน เบาะ พรม

การขยายพันธุ์

- เพาะเมล็ด

34. ว่านหางจระเข้

Aloe indica Royle.

(ชื่ออื่นๆ ว่านหางจระเข้ หางจระเข้ (ไทย)

ว่านหางจระเข้ เป็นพรรณไม้ล้มลุก ขนาดเล็กอยู่ในจำพวกว่าน

ใบ จะมีลักษณะหนาและยาวตรงโคนใบใหญ่ส่วนปลายแหลม ขอบใบจะเป็นหนามแหลมใบเป็นสีเขียว กระจ่างใบนั่นจะอูมน้ำได้ดี ภายในจะเป็นวุ้นใสสีเขียวอ่อนๆ

ดอก จะออกเป็นช่อตรงกลางต้น และมีก้านช่อดอกยาวมากชูตั้งตรง ดอกจะเป็นสีแดงอมเหลืองเป็นหลอด บานจากล่างไปข้างบน คล้ายดอกช่อนกลั่นตุมๆ นานๆ ที่จะได้เห็นดอกสักครั้งหนึ่ง

ประโยชน์

- น้ำจากใบ นำไปผสมกับสารส้มกิน รักษาโรคหนองใน

- ใบ เป็นยาระบาย เป็นยาถ่าย วุ้นจากใบใช้รักษาแผลไฟไหม้ การอักเสบของผิวหนัง รักษาฝ้า จุดดำดำของใบหนาๆ ใบหนาๆ แล้วทาปูนแดงที่วุ้นแล้วใช้ปิดขมับ รักษาอาการปวดศีรษะและเหง้า นำไปต้มน้ำรักษาโรคหนองใน

การขยายพันธุ์

- โดยการแยกลำต้น

แหล่งแร่

ทรัพยากรแร่ในบ้านตะโกปิตทองคือแร่ เฟลสปาร์ ซึ่งมีการพัฒนาแร่เฟลสปาร์ให้เป็นวัตถุดิบหลักในการพัฒนาอุตสาหกรรมเซรามิก และอุตสาหกรรมต่อเนื่องอื่นๆ ของประเทศ และป็นแหล่งใหญ่ในพื้นที่ของบ้านตะโกปิตทอง โดยมีมูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์เซรามิก จำนวน 8,231 ล้านบาท ในปี พ.ศ.2538 และถึง จำนวน 13,521 ล้านบาท ในปี พ.ศ.2542 ซึ่งเพิ่มขึ้นในช่วง พ.ศ.2538-2542 ถึงประมาณ 5,300 ล้านบาท และมีมูลค่าการใช้ภายในประเทศที่ทดแทนการนำเข้าได้อีกส่วนหนึ่ง กองเศรษฐกิจวิเทศาภิบาล กรมทรัพยากรธรณี ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในการสำรวจและแสวงหาทรัพยากรแร่ เพื่อสนองตอบกระบวนการผลิตภาคอุตสาหกรรมต่าง ๆ ได้พิจารณาให้ความสำคัญในการเร่งรัดการสำรวจหาแหล่งแร่เฟลสปาร์ และแร่อื่นๆ

ในประเทศที่จำเป็นต้องใช้สนับสนุนป้อนกระบวนการผลิตอุตสาหกรรมเซรามิกของประเทศ ทั้งนี้เพื่อเพิ่มผลผลิตภาพและคุณภาพของผลิตภัณฑ์ ตลอดจนลดต้นทุน การผลิตและลดการสูญเสียเงินตราระหว่างประเทศจากการนำเข้าวัตถุดิบ โดยพยายามให้มีการเพิ่มสัดส่วนการใช้วัตถุดิบภายในประเทศให้มากที่สุดในการกระบวนการผลิต

กรมทรัพยากรธรณี ได้ดำเนินการศึกษาและสำรวจเสาะแสวงหาแหล่งแร่เฟลสปาร์ และพบว่าพื้นที่บริเวณตามแนวเขตชายแดนไทย – สหภาพเมียนมาร์ ตามแนวเทือกเขาตะนาวศรี ที่เป็นเทือกเขาหินแกรนิต ตั้งอยู่ในเขตอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี เป็นพื้นที่ราชพัสดุ กรมธนารักษ์ นั้นเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพสูงของแร่เฟลสปาร์และแร่ดีบุก ที่น่าจะมีทรัพยากรแร่เฟลสปาร์อยู่ในปริมาณที่สูงมากเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากอดีตที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันนั้น พื้นที่ดังกล่าวอยู่ภายใต้การดูแลรับผิดชอบของหน่วยทหารในพื้นที่ และพื้นที่บางส่วนเป็นพื้นที่โครงการอุทยานธรรมชาติ อันเนื่องมาจากพระราชดำริของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ดังนั้น กรมทรัพยากรธรณี จึงได้ยื่นเรื่องเสนอต่อกองทัพบก กระทรวงกลาโหม ขอใช้พื้นที่ดังกล่าวเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาแร่เฟลสปาร์ สำหรับพัฒนาอุตสาหกรรมเซรามิกของประเทศในระยะยาวต่อไป นอกจากนี้ยังมีแร่ที่สามารถผลิตเป็นแร่พลอยได้ทางเศรษฐกิจสูงอื่นๆ ซึ่งสามารถผลิตได้จากแหล่งแร่ ในพื้นที่ประทานบัตรบริเวณนี้ เช่น ควอตซ์ ดีบุก แมกนีไทต์ ซีไลต์ วุลแฟรมไมต์ และไมกา โดยสามารถผลิตเป็นแร่ทดแทนการนำเข้าแร่ที่เป็น วัตถุดิบป้อนในอุตสาหกรรมอื่นๆ ได้อีกหลายอย่าง

แร่เฟลสปาร์นั้นมีความสำคัญต่ออุตสาหกรรมเซรามิก ที่สามารถนำรายได้เข้าประเทศจากการส่งออกปีละหลายพันล้านบาท และรัฐบาลยังมีนโยบายสนับสนุนอุตสาหกรรมเซรามิกอย่างชัดเจน โดยบรรจุอุตสาหกรรมเซรามิกไว้ในแผนปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมที่พยายามดำเนินการอย่างรีบด่วนอยู่ในขณะนี้ วัตถุดิบที่ใช้ในกระบวนการผลิตมีผลต่อต้นทุนการผลิตที่จะสามารถผลิตภัณฑ์เซรามิกที่มีต้นทุนต่ำ ซึ่งจะทำให้สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการส่งออกไปแข่งขันในตลาดต่างประเทศได้ วัตถุดิบสำหรับป้อนกระบวนการผลิตนั้น จึงจำเป็นต้องมีอย่างเพียงพอที่จะใช้ระยะยาวในอนาคต และคุณภาพของวัตถุดิบเองควรต้องได้รับการปรับปรุงคุณภาพให้มีความสม่ำเสมอ

บริเวณเขตอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี เป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพของทรัพยากรแร่เฟลสปาร์สูงมาก โดยประเมินว่าในพื้นที่ 1 ที่ติดแนวชายแดนด้านตะวันตกของประเทศมีทรัพยากรแร่เฟลสปาร์ไม่น้อยกว่า 16.13 ล้านเมตริกตัน และพื้นที่ 2 บริเวณต้นน้ำของห้วยลูกนกนั้นมีทรัพยากรแร่เฟลสปาร์ไม่น้อยกว่า 0.9 ล้านเมตริกตัน ซึ่งพื้นที่ทั้งสองอยู่ในความดูแลของกองทัพบก กระทรวงกลาโหม ดังนั้นกรมทรัพยากรธรณีจึงได้พิจารณาเสนอขอพื้นที่ดังกล่าว เพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมเหมืองแร่เฟลสปาร์ ที่มีความสำคัญต่ออุตสาหกรรมเซรามิก เพื่อให้สามารถผลิตผลิตภัณฑ์ที่สามารถ

แข่งขันในตลาดการส่งออกได้อย่างมั่นคงในระยะยาวต่อไป ซึ่งจะเป็นการเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศได้อีกทางหนึ่ง

จังหวัดราชบุรีเป็นจังหวัดหนึ่งในจำนวนเจ็ดจังหวัดของประเทศที่ผลิตแร่เฟลสปาร์และมีปริมาณการผลิตแร่เฟลสปาร์เป็นอุตสาหกรรมเซรามิกมากอีกจังหวัดหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งแร่โพแทสเซียมเฟลสปาร์บด ที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์เซรามิกคุณภาพดี ซึ่งเป็นที่ต้องการมากในขณะนี้ ในปี พ.ศ.2542 มีปริมาณการผลิตประมาณร้อยละ 30 ของการผลิตของประเทศนั้นได้มาจากเหมืองแร่ของบริษัทแร่แหลมพิชัย จำกัด ซึ่งมีพื้นที่ประทานบัตรตั้งอยู่ในพื้นที่โครงการอุทยานธรรมชาติ อันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ ดังนั้นสิ่งที่ควรคำนึงถึงอย่างยิ่งในขณะนี้คือปัญหาการขาดแคลนวัตถุดิบแร่เฟลสปาร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแร่โพแทสเซียมเฟลสปาร์ ที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์เซรามิกคุณภาพดี เนื่องจากเหมืองแร่แหลมพิชัย จำกัด ได้ปิดกิจการลงเมื่อสิ้นสุดอายุประทานบัตรในปี พ.ศ.2542 และพื้นที่ในบริเวณกลุ่มเหมืองตะโกปิดทองนั้น น่าจะเป็นแหล่งวัตถุดิบแร่เฟลสปาร์ที่สมบูรณ์ และอยู่ใกล้โรงงานเซรามิกบริเวณรอบ ๆ กรุงเทพฯ เพียงแหล่งเดียวเท่านั้น นอกจากนี้เหมืองแร่แห่งนี้มีการอนุรักษ์ใช้ทรัพยากรแร่อย่างมีประสิทธิภาพมาก โดยมีการผลิตแร่ที่เป็นผลพลอยได้เกือบทุกชนิด เช่น ดินบุก ควอตซ์ และไมกา แสดงให้เห็นถึงจิตสำนึกในการใช้ทรัพยากรแร่อย่างมีคุณค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด ทั้งนี้ควรสนับสนุนให้ผู้ประกอบการเหมืองแร่อื่นๆ นำไปปรับใช้ตามความเหมาะสม ปัญหาการขาดแคลนวัตถุดิบแร่เฟลสปาร์นั้น จะส่งผลทำให้การดำเนินงานตามแผนการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมเซรามิกบรรลุผลยากยิ่งขึ้น เนื่องจากขาดแหล่งวัตถุดิบสำรอง ซึ่งจะลดขีดความสามารถในการแข่งขันในตลาดส่งออกผลิตภัณฑ์เซรามิกที่มั่นคงในระยะยาวได้

นอกจากนี้จังหวัดราชบุรีนั้นมีศักยภาพสูง ในการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้ทรัพยากรแร่ได้ค่อนข้างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านอุตสาหกรรมเซรามิก ซึ่งมีความพร้อมของวัตถุดิบทรัพยากรแร่อยู่แล้ว เพราะมีความได้เปรียบด้านระยะทางการขนส่งที่ใกล้กับโรงงานเซรามิกในบริเวณใกล้เคียงกรุงเทพฯ ซึ่งจะทำให้ผลิตภัณฑ์นั้นมีราคาถูกลงในด้านต้นทุนการขนส่ง แต่การพัฒนานั้นควรคำนึงถึงการเพิ่มมูลค่าของวัตถุดิบสินแร่กระบวนการต่าง ๆ ทั้งนี้การจัดตั้งเป็นศูนย์กลางการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพและผลิตวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมเซรามิก และจัดตั้งศูนย์พณิชยกรรมเซรามิกก็น่าจะเป็นอีกทางเลือกหนึ่งของแนวทางการพัฒนาจังหวัด (จากข้อมูลของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ตะโกปิดทอง)

ภาพที่ 29 เหมืองแร่แหลมพิชัย จำกัด

บทที่ 2

ข้อมูลความจำเป็นขั้นพื้นฐานในครัวเรือน

ข้อมูลความจำเป็นขั้นพื้นฐานในครัวเรือน เป็นการดำเนินงานของคณะนักศึกษาที่ลงไปปฏิบัติงานในพื้นที่ โดยการสร้างแบบสอบถามที่ใช้แนวทางการเก็บข้อมูลปฐม. เป็นเกณฑ์ในการสร้างข้อคำถาม สามารถเก็บข้อมูลได้ร้อยละ 39.0 จากครัวเรือน 188 ครัวเรือน

ตารางที่ 1 แสดงจำนวน (คน) ค่าร้อยละในด้านข้อมูลทั่วไป

คำถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
- ชาย	564	50.27
- หญิง	558	49.73
อายุ		
- น้อยกว่า 30 ปี	575	66.32
- 31 – 40 ปี	60	6.93
- 41 – 50 ปี	100	11.54
- 51 – 60 ปี	72	8.30
- 61 – 70 ปี	40	4.61
- มากกว่า 70 ปี	20	2.30
การศึกษา		
- 0 - ป.4	789	71.08
- ป.5 – ป.6	182	16.39
- ม.1 – ม.3	84	7.56
- ม.4 – ม.6 /ปวช.	33	2.97
- อนุปริญญา / ปวส.	11	1.00
- ปริญญาตรี	11	1.00

ตารางที่ 1 (ต่อ)

คำถาม	จำนวน (คน)	ค่าร้อยละ
อาชีพ		
- ทำสวน	11	1.01
- ทำไร่	54	4.97
- ค้าขาย	49	4.51
- รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	1	0.09
- รับจ้างทั่วไป	4	0.36
- ประกอบธุรกิจส่วนตัว	559	51.47
- อื่น ๆ นักเรียน / นักศึกษา	3	0.3
- เลี้ยงสัตว์	405	37.29
ศาสนา		
- พุทธ	675	60.38
- คริสต์	443	39.62
ความเกี่ยวข้องของครัวเรือน		
- หัวหน้าครอบครัว	233	20.82
- ภรรยา	140	12.51
- บุตร	576	51.47
- อื่นๆ	13	1.17
- สามี	157	14.03
บัตรประจำตัว		
- บัตรเขียวขอบแดง	349	46.53
- บัตรประชาชน	293	39.07
- บัตรสีฟ้า	89	11.87
- บัตรสีชมพู	19	2.53
- ไม่มีบัตร/ยังไม่ได้รับบัตร	-	-

ตารางที่ 1 (ต่อ)

คำถาม	จำนวน (ครัวเรือน)	ร้อยละ
การรับข่าวสารข้อมูลจากวิทยุ		
- วิทยุ	34	8.3
- โทรทัศน์	167	40.6
- หอกระจายข่าว	72	17.5
- หนังสือพิมพ์	37	9.0
- วารสาร / นิตยสาร	9	2.2
- อื่น ๆ	92	22.4

ข้อมูลทั่วไปปรากฏผลการศึกษา คือ

ด้านเพศ : พบว่า เป็นเพศชาย จำนวน 564 คน คิดเป็นร้อยละ 50.27 รองลงมาเป็นเพศหญิง จำนวน 558 คน คิดเป็นร้อยละ 49.73

ด้านอายุ : พบว่า มีสมาชิกในครัวเรือนมีอายุต่ำกว่า 30 ปี เป็นจำนวนสูงสุดคือ 575 คน คิดเป็นร้อยละ 66.32 รองลงมาสมาชิกในครัวเรือนมีอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 11.54 สมาชิกในครัวเรือนมีอายุระหว่าง 51-60 ปี จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 8.30 สมาชิกในครัวเรือนมีอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 6.93 สมาชิกในครัวเรือนมีอายุระหว่าง 61-70 ปี จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 4.61 และอายุมากกว่า 70 ปีขึ้นไป จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 2.30

ด้านการศึกษา : พบว่า สมาชิกในครัวเรือนมีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาตอนต้น 0 – ป.4 มากที่สุด 789 คน คิดเป็นร้อยละ 71.08 รองลงมาสมาชิกในครัวเรือนมีการศึกษาอยู่ในระดับ ป.5 – ป.6 จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 16.39 สมาชิกในครัวเรือนมีการศึกษาระดับ ม.1 – ม.3 จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 7.56 สมาชิกในครัวเรือนมีการศึกษาระดับ ม.4 – ม.6 / ปวช. จำนวน 33 คิดเป็นร้อยละ 2.97 สมาชิกในครัวเรือนมีการศึกษาระดับอนุปริญญา / ปวส. จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00 และระดับปริญญาตรี มีเพียง 11 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00

ด้านอาชีพ : พบว่า สมาชิกในครัวเรือนประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวมากที่สุด จำนวน 559 คน คิดเป็นร้อยละ 51.47 รองลงมาเป็นเลี้ยงสัตว์ จำนวน 405 คน คิดเป็นร้อยละ 37.29 ประกอบอาชีพทำไร่ จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 4.97 ค้าขาย จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 4.51 ประกอบอาชีพทำสวน จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 1.01 ประกอบอาชีพรับจ้าง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 0.36 ประกอบอาชีพอื่น ๆ นักเรียน / นักศึกษา จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 และรับราชการ / รัฐวิสาหกิจ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.09

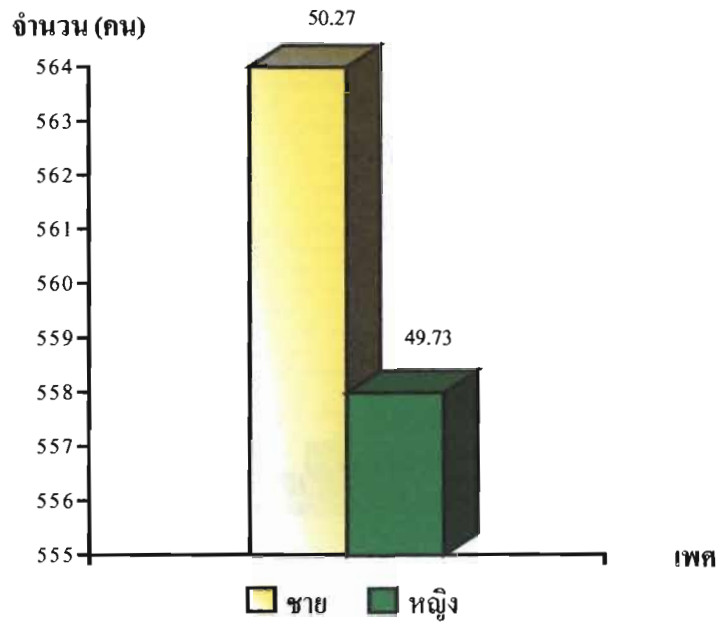
ด้านศาสนา : พบว่า นับถือศาสนาพุทธ จำนวน 675 คน คิดเป็นร้อยละ 60.38 และนับถือศาสนาคริสต์ จำนวน 443 คน คิดเป็นร้อยละ 39.62

ด้านความเกี่ยวข้องของครัวเรือน : พบว่า สมาชิกในครัวเรือนมีความเกี่ยวข้องโดยเป็นบุตร จำนวน 576 คน คิดเป็นร้อยละ 51.47 รองลงมาเป็นหัวหน้าครอบครัว จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 20.82 เป็นสามี จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 14.03 เป็นภรรยา จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 12.51 และเป็นผู้อาศัย หรือมีความเกี่ยวข้องอื่น ๆ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 1.17

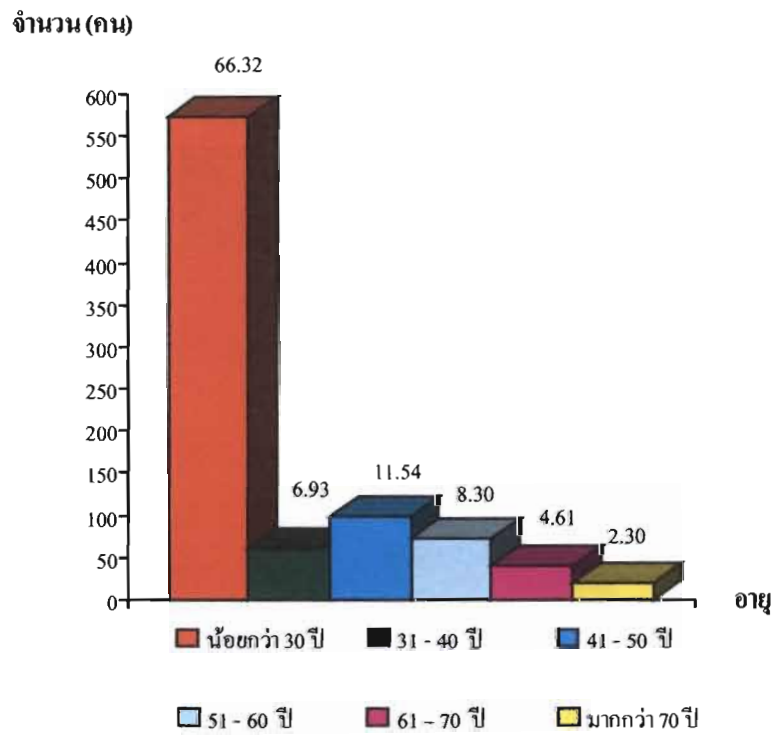
ด้านบัตร : พบว่าชาวบ้านมีบัตรเขียวขอบแดง จำนวน 349 คน คิดเป็นร้อยละ 46.53 รองลงมาชาวบ้านมีบัตรประชาชน จำนวน 293 คน คิดเป็นร้อยละ 39.07 ชาวบ้านที่มีบัตรสีฟ้า จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 11.87 และชาวบ้านที่มีบัตรสีชมพู จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 2.53

ด้านการรับข้อมูลข่าวสาร : พบว่า ได้รับข้อมูลข่าวสารจากทางโทรทัศน์ จำนวน 167 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 40.6 อื่น ๆ จำนวน 92 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 22.4 หอกระจายข่าว จำนวน 72 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 17.5 หนังสือพิมพ์ จำนวน 37 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 9.0 วิทยู จำนวน 34 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 8.3 และ วารสาร / นิตยสาร จำนวน 9 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 2.2

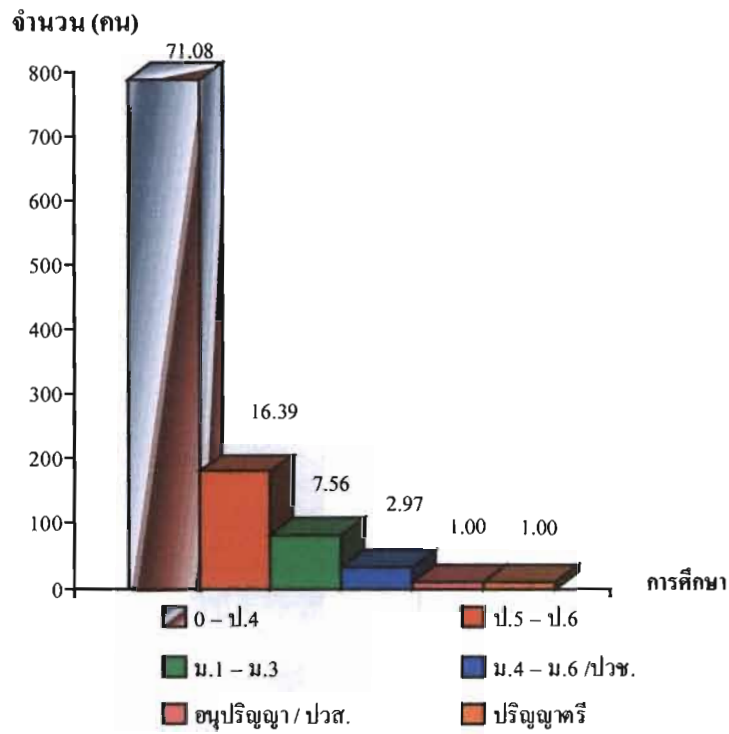
แผนภูมิแสดงจำนวน (คน) ค่าร้อยละในด้านข้อมูลทั่วไป

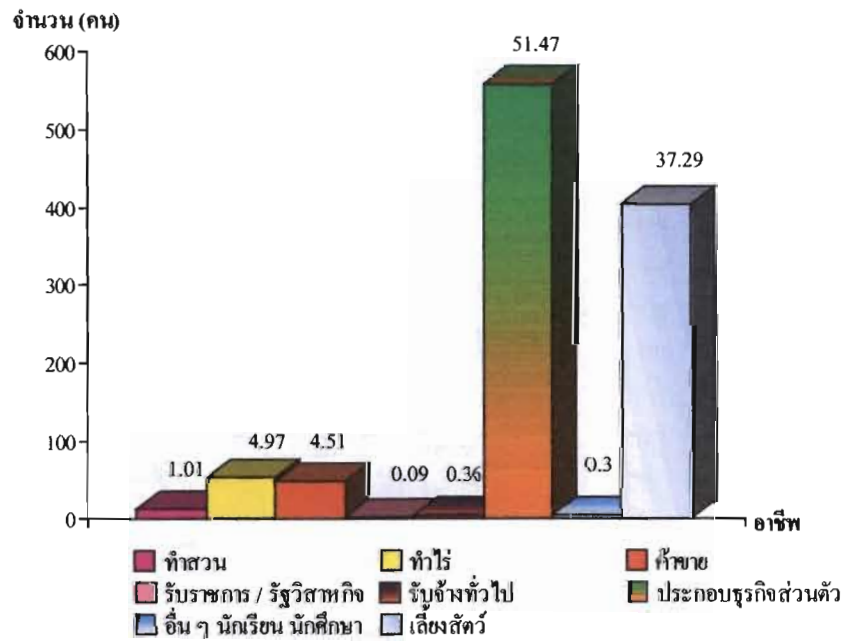
แผนภูมิที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของเพศ

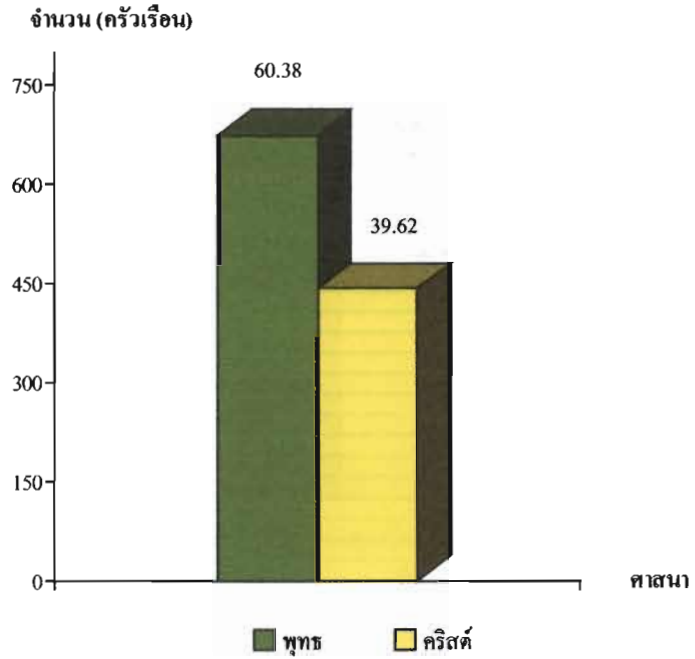
แผนภูมิที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของอายุ

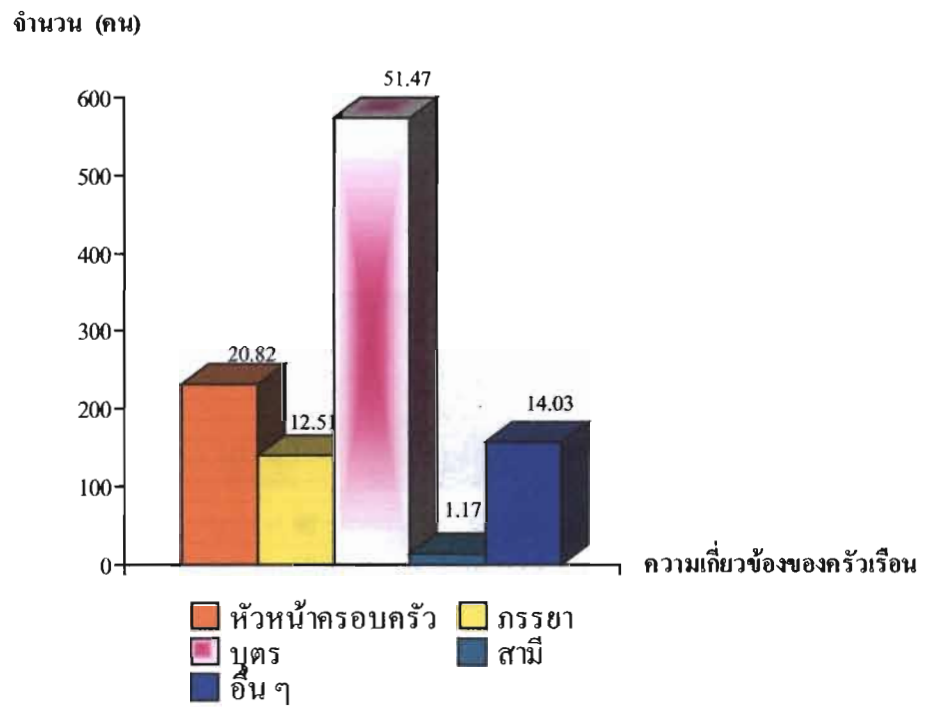
แผนภูมิที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของการศึกษา

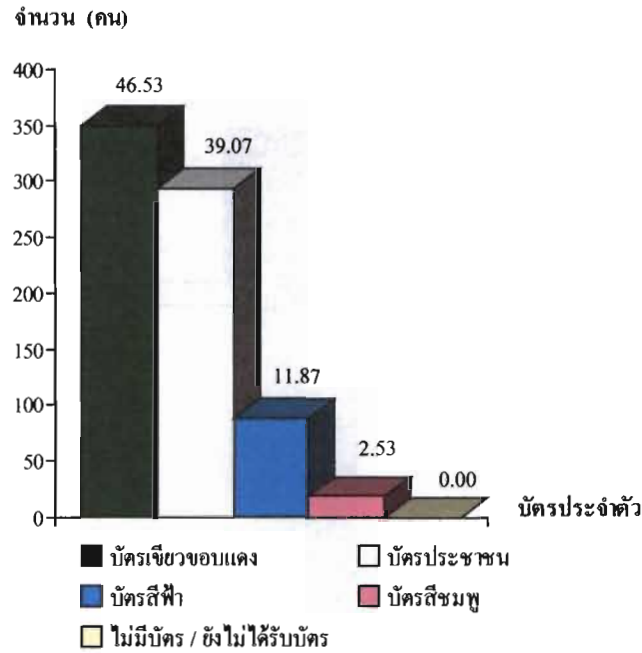
แผนภูมิที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของอาชีพ

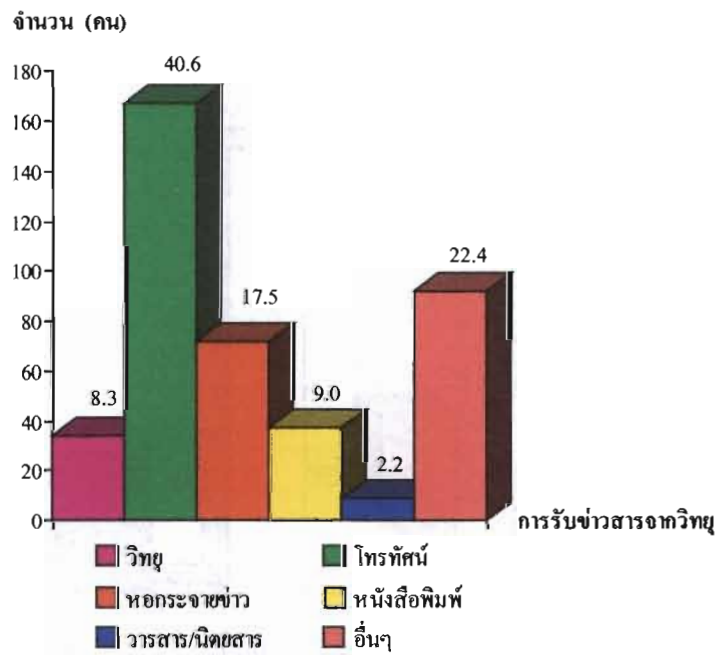
แผนภูมิที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของศาสนา

แผนภูมิที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละของความเกี่ยวข้องของครัวเรือน

แผนภูมิที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละของบัณฑิตประจำตัว

แผนภูมิที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละของการรับข่าวสารข้อมูลจากวิทยุ

ตารางที่ 2 แสดงจำนวน (ครัวเรือน) ค่าร้อยละ ในด้านหญิงตั้งครรภ์

คำถาม	จำนวน (ครัวเรือน)	ร้อยละ
หญิงตั้งครรภ์ในครัวเรือน		
- มี	22	9.4
- ไม่มี	213	90.6
การฝากท้องของหญิงตั้งครรภ์		
- ครบ	18	7.7
- ไม่ครบ	4	1.7
การฉีดวัคซีนป้องกันโรคบาดทะยักของหญิงตั้งครรภ์ครบตามเกณฑ์		
- ครบ	19	8.1
- ไม่ครบ	3	1.3
การดูแลด้านการคลอดของหญิงตั้งครรภ์		
- แพทย์	5	2.1
- ผดุงครรภ์	7	3.0
- พยาบาล	4	1.7
- อนามัย	6	2.6

ข้อมูลด้านการตั้งครรภ์ของหญิงในครัวเรือน ปรากฏผลการศึกษา คือ

หญิงตั้งครรภ์ในครัวเรือน : พบว่า ในรอบปีที่ผ่านมา มีหญิงตั้งครรภ์ จำนวน 22 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 9.4 และไม่มีหญิงตั้งครรภ์ในครัวเรือน จำนวน 213 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 90.6

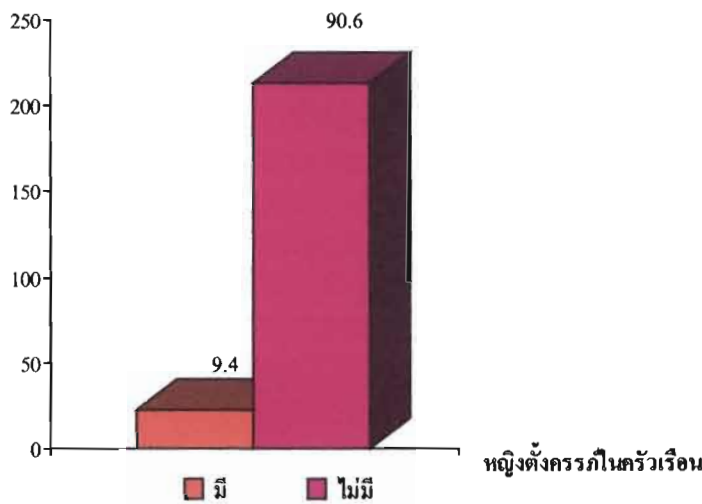
การฝากท้องของหญิงตั้งครรภ์ครบตามเกณฑ์ : พบว่า หญิงที่ตั้งครรภ์ได้รับการฝากท้องครบตามเกณฑ์ จำนวน 18 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 7.7 รองลงมาพบว่าหญิงที่ตั้งครรภ์ได้รับการฝากท้องไม่ครบตามเกณฑ์ จำนวน 4 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 1.7

การฉีดวัคซีนป้องกันโรคบาดทะยักของหญิงตั้งครรภ์ครบตามเกณฑ์ : พบว่า หญิงที่ตั้งครรภ์ได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคบาดทะยักครบตามเกณฑ์ จำนวน 19 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 8.1 และไม่ครบตามเกณฑ์ จำนวน 3 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 1.3 และ

การดูแลด้านการคลอดของหญิงตั้งครรภ์ : พบว่า หญิงที่ตั้งครรภ์ได้รับการดูแลด้านการคลอดจากผดุงครรภ์ จำนวน 7 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 3.0 รองลงมาหญิงที่ตั้งครรภ์ได้รับการดูแลด้านการคลอดจากอนามัย จำนวน 6 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 2.6 หญิงที่ตั้งครรภ์ได้รับการดูแลด้านการคลอดจากแพทย์ จำนวน 5 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 2.1 และหญิงที่ตั้งครรภ์ได้รับการดูแลจากพยาบาล จำนวน 4 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 1.7

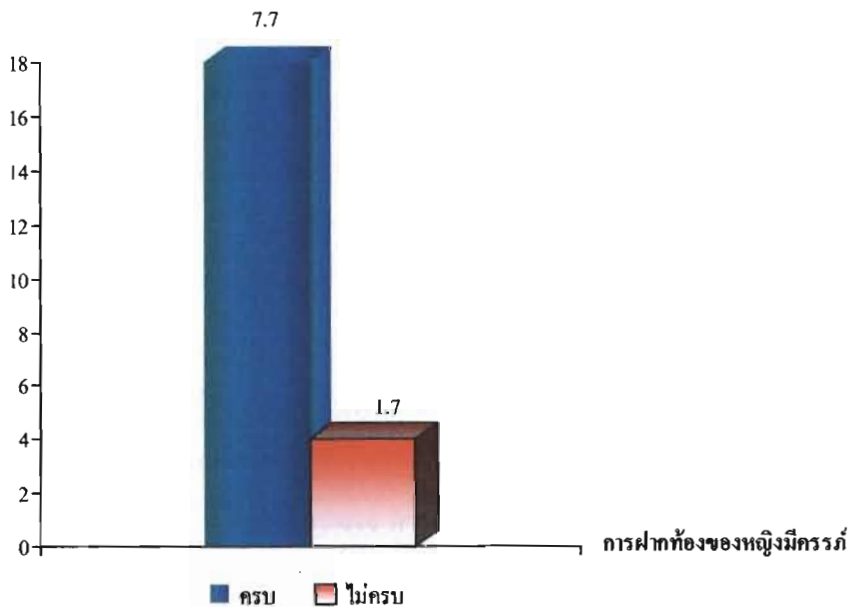
แผนภูมิแสดงจำนวน (คน) ค่าร้อยละในด้านหญิงตั้งครรภ์

จำนวน (ครั้วเรือน)

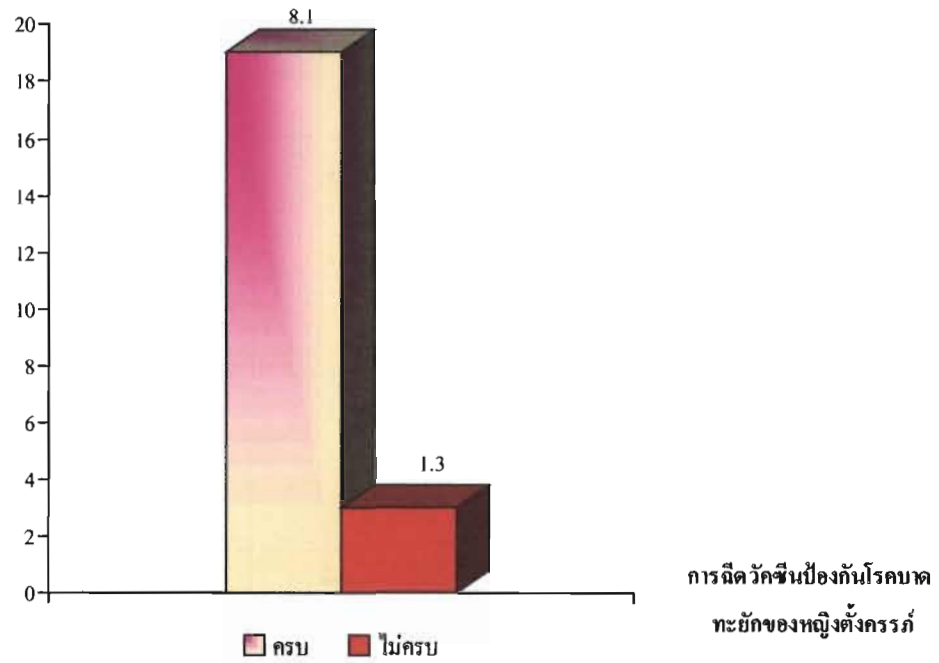
แผนภูมิที่ 9 แสดงจำนวนและร้อยละของหญิงตั้งครรภ์ในครั้วเรือน

จำนวน (ครั้วเรือน)

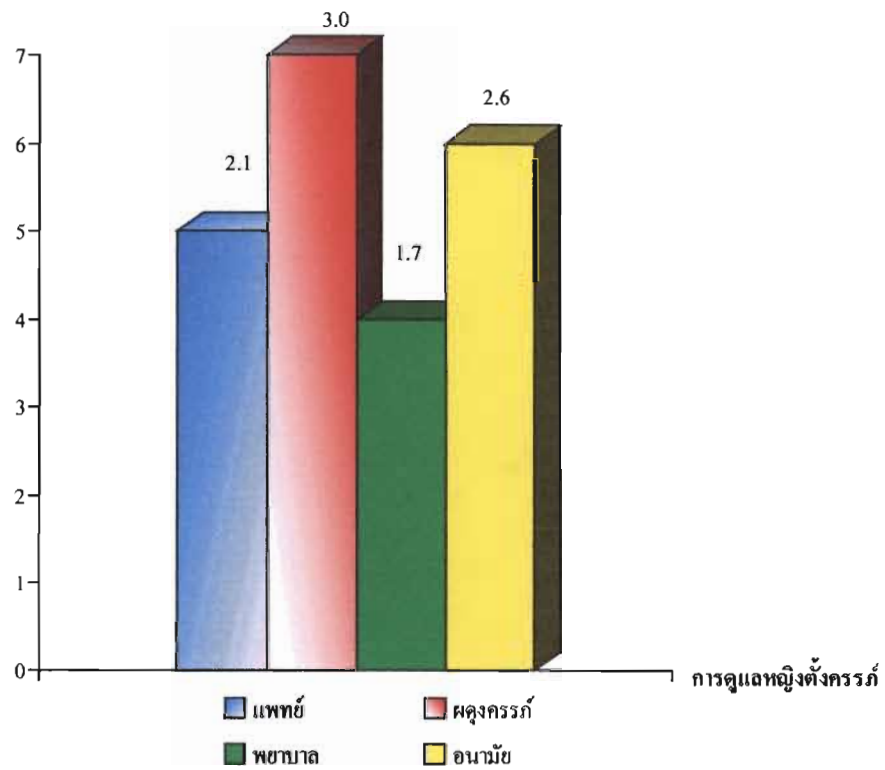
แผนภูมิที่ 10 แสดงจำนวนและร้อยละของการฝากท้องของหญิงมีครรภ์

จำนวน (ครัวเรือน)

แผนภูมิที่ 11 แสดงจำนวนและร้อยละของการฉีดวัคซีนป้องกันโรคระบาดของหึ่งตั้งครรภ์

จำนวน (ครัวเรือน)

แผนภูมิที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละของการดูแลด้านการคลอดของหึ่งตั้งครรภ์

ตารางที่ 3 แสดงจำนวน (ครัวเรือน) ค่าร้อยละ ในด้านการดูแลบุตรและสมาชิกในครัวเรือน

คำถาม	จำนวน (ครัวเรือน)	ร้อยละ
น้ำหนักของเด็กแรกเกิด		
- ต่ำกว่า 2,500 กรัม	2	0.9
- 2,500 กรัมขึ้นไป	19	8.1
- ไม่ทราบแน่ชัด	214	91.0
หญิงที่มีลูกอายุไม่เกิน 1 ปีเต็ม		
- มี	20	8.5
- ไม่มี	215	91.5
การฉีดวัคซีนของเด็กอายุไม่เกิน 1 ปีเต็มครบตามเกณฑ์		
- ครบ	16	6.8
- ไม่ครบ	4	1.7
เด็กที่มีอายุไม่เกิน 5 ปีในครัวเรือน		
- มี	74	31.5
- ไม่มี	161	68.5
จำนวนเด็กที่มีอายุไม่เกิน 5 ปีในครัวเรือน		
- น้อยกว่า 2 คน	72	30.6
- 3-4 คน	2	0.9
- มากกว่า 4 คนขึ้นไป	-	-
เด็กที่มีอายุ 6-15 ปีในครัวเรือน		
- มี	149	63.4
- ไม่มี	86	36.6
จำนวนเด็กที่มีอายุ 6-15 ปีในครัวเรือน		
- น้อยกว่า 2 คน	113	48.0
- 3-4 คน	32	13.6
- มากกว่า 4 คนขึ้นไป	4	1.8
คนที่มีอายุตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไปในครัวเรือน		
- มี	195	83.0
- ไม่มี	40	17.0

ตารางที่ 3 (ต่อ)

คำถาม	จำนวน (ครัวเรือน)	ร้อยละ
จำนวนคนที่มีอายุตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไปในครัวเรือน		
- น้อยกว่า 2 คน	170	72.3
- 3 - 4 คน	21	8.9
- มากกว่า 4 คนขึ้นไป	4	1.8
การตรวจสุขภาพทั่วไปของคนที่มีอายุ 35 ปีขึ้นไป		
- ตรวจ	67	28.5
- ไม่ตรวจ	128	54.5
การดูแลเอาใจใส่คนสูงอายุ 60 ปี ขึ้นไป ของคนในครัวเรือน		
- ได้รับการดูแล	228	97.0
- ไม่ได้รับการดูแล	7	3.0
สมาชิกที่พิการ ทางร่างกาย / สมอง ในครัวเรือน		
- มี	11	4.7
- ไม่มี	224	95.3

ข้อมูลด้านการดูแลบุตรและสมาชิกในครัวเรือนปรากฏผลการศึกษา คือ

น้ำหนักของเด็กแรกเกิด : พบว่า ไม่ทราบแน่ชัด จำนวน 214 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 91.0 เด็กแรกเกิดมีน้ำหนักมากกว่า 2,500 กรัมขึ้นไป จำนวน 19 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 8.1 และเด็กแรกเกิดมีน้ำหนักต่ำกว่า 2,500 กรัม จำนวน 2 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 0.9

เด็กที่มีอายุไม่เกิน 1 ปีเต็มในครัวเรือน : พบว่า ไม่มีเด็กที่มีอายุ 1 ปีเต็มในครัวเรือน จำนวน 215 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 91.5 และมีเด็กที่มีอายุไม่เกิน 1 ปีเต็มในครัวเรือน จำนวน 20 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 8.5

การฉีดวัคซีนของเด็กอายุไม่เกิน 1 ปี เต็มครบตามเกณฑ์: พบว่าเด็กที่มีอายุไม่เกิน 1 ปีเต็ม ได้รับการฉีดวัคซีนครบตามเกณฑ์ จำนวน 16 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 6.8 และไม่ได้รับการฉีดวัคซีนครบตามเกณฑ์ จำนวน 4 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 1.7

เด็กที่มีอายุไม่เกิน 5 ปีในครัวเรือน : พบว่า ไม่มีเด็กที่มีอายุไม่เกิน 5 ปี จำนวน 161 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 68.5 และมีเด็กที่มีอายุไม่เกิน 5 ปี จำนวน 74 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 31.5

จำนวนเด็กที่มีอายุไม่เกิน 5 ปีในครัวเรือน : พบว่า มีจำนวนเด็กที่มีอายุไม่เกิน 5 ปี อยู่ในครัวเรือน น้อยกว่า 2 คน จำนวน 72 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 30.6 และมีจำนวนเด็กที่มีอายุไม่เกิน 5 ปี อยู่ในครัวเรือน 3 – 4 คน จำนวน 2 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 2.1

เด็กที่มีอายุ 6 – 15 ปี ในครัวเรือน: พบว่า มีเด็กที่มีอายุ 6 – 15 ปี ในครัวเรือน จำนวน 149 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 63.4 และไม่มีเด็กที่มีอายุ 6 – 15 ปี จำนวน 86 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 36.6

จำนวนเด็กที่มีอายุ 6 – 15 ปี ในครัวเรือน : พบว่า มีจำนวนเด็กที่มีอายุ 6 – 15 ปี ในครัวเรือน น้อยกว่า 2 คน จำนวน 113 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 48.0 มีจำนวนเด็กที่มีอายุ 6 – 15 ปี ในครัวเรือนอยู่ในครัวเรือน 3 – 4 คน จำนวน 32 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 13.6 และจำนวนเด็กที่มีอายุ 6 – 15 ปี ในครัวเรือนมากกว่า 4 คนขึ้นไป จำนวน 4 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 1.6

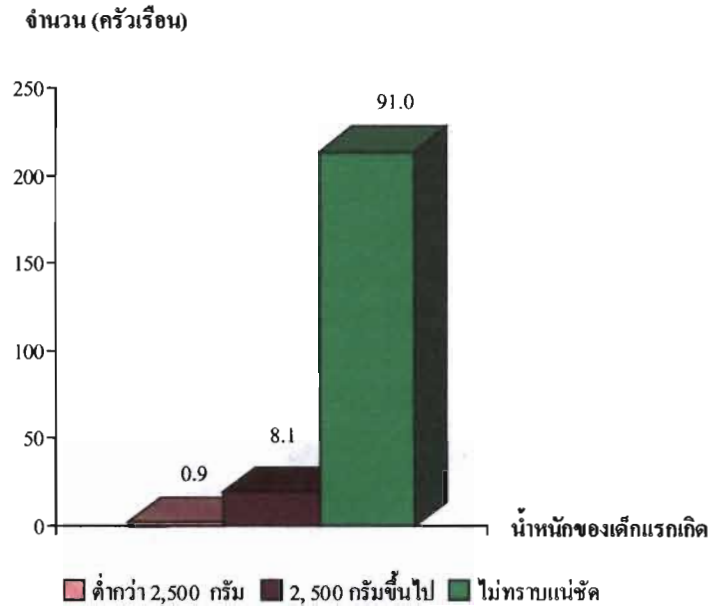
คนที่มียุตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไปในครัวเรือน: พบว่า มีคนที่มียุตั้งแต่ 35 ปี ขึ้นไปจำนวน 195 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 83.0 ไม่มี อายุตั้งแต่ 35 ปี ขึ้นไปจำนวน 40 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 17.0

จำนวนคนที่มียุตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไปในครัวเรือน : พบว่า มีจำนวนคนที่มียุตั้งแต่ 35 ปี ขึ้นไป ในครัวเรือนน้อยกว่า 2 คน จำนวน 170 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 72.3 มีจำนวนคนที่มียุตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไป ในครัวเรือน 3 – 4 คน จำนวน 21 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 8.9 และมีจำนวนคนที่มียุตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไป ในครัวเรือน มากกว่า 4 คนขึ้นไป จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8

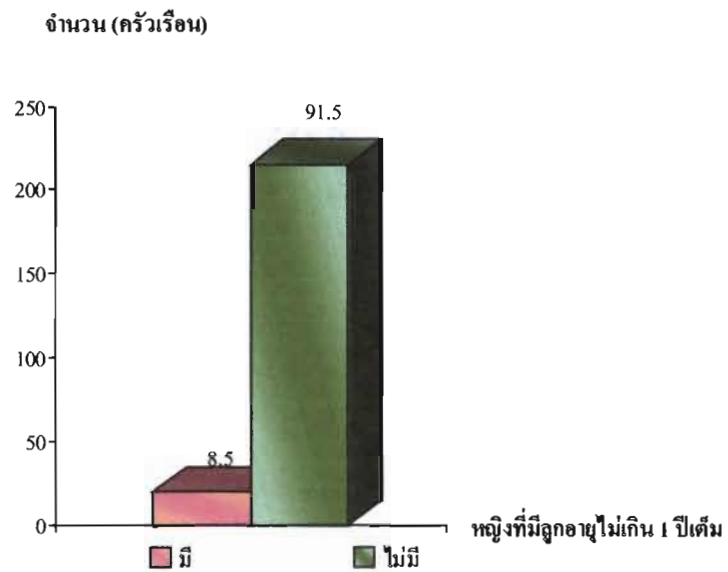
การตรวจสุขภาพทั่วไปของคนที่มีอายุ 35 ปี ขึ้นไป: พบว่า คนที่มีอายุ 35 ปี ขึ้นไป ไม่ได้รับการตรวจสุขภาพทั่วไป จำนวน 128 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 54.5 และคนที่มีอายุ 35 ปี ขึ้นไป ได้รับการตรวจ จำนวน 67 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 28.5

การดูแลเอาใจใส่คนสูงอายุ 60 ปี ขึ้นไป ของคนในครัวเรือน : พบว่า คนสูงอายุ 60 ปีขึ้นไป ได้รับการดูแลเอาใจใส่ จำนวน 228 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 97.0 ไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่ จำนวน 7 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 3.0

สมาชิกที่พิการ ทางร่างกาย / สมอง ในครัวเรือน : พบว่า ไม่มีสมาชิกที่พิการ ทางร่างกาย / สมอง ในครัวเรือน จำนวน 224 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 95.3 และมีสมาชิกที่พิการ ทางร่างกาย / สมอง ในครัวเรือน จำนวน 11 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 4.7

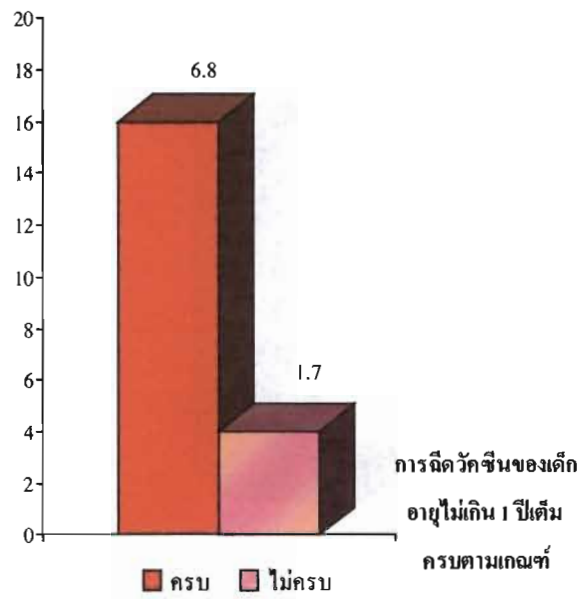

แผนภูมิที่ 13 แสดงจำนวนและร้อยละของน้ำหนักของเด็กแรกเกิด

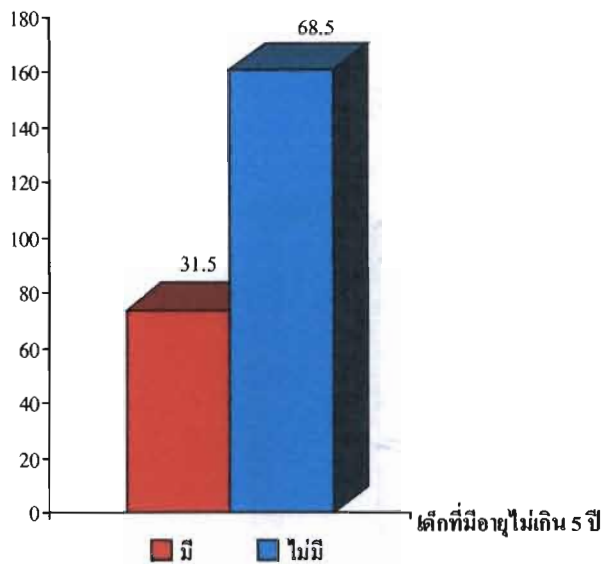
แผนภูมิที่ 14 แสดงจำนวนและร้อยละของหญิงที่มีลูกอายุไม่เกิน 1 ปีเต็ม

จำนวน (ครัวเรือน)

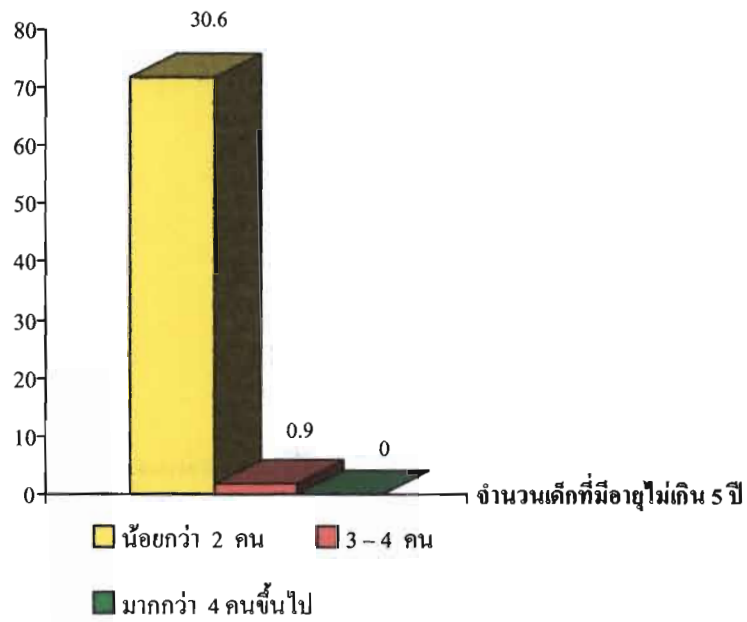
แผนภูมิที่ 15 แสดงจำนวนและร้อยละของการฉีดวัคซีนของเด็ก อายุไม่เกิน 1 ปีเต็มครบตามเกณฑ์

จำนวน (ครัวเรือน)

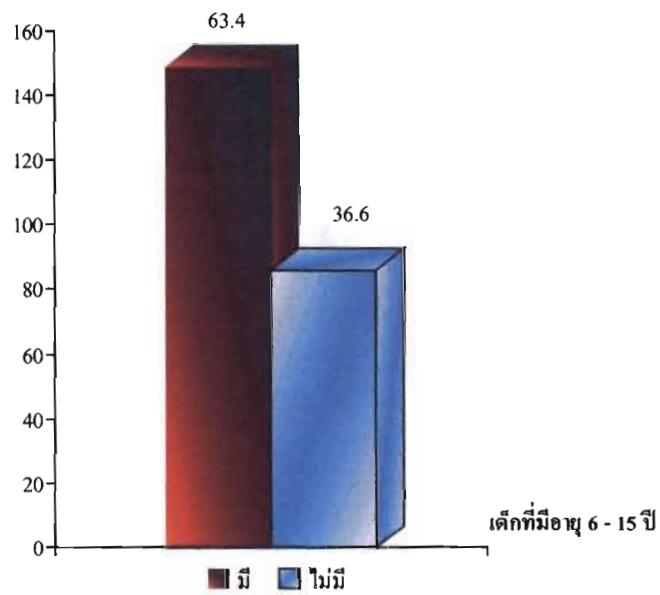
แผนภูมิที่ 16 แสดงจำนวน และร้อยละของเด็กที่มีอายุไม่เกิน 5 ปีในครัวเรือน

จำนวน (ครัวเรือน)

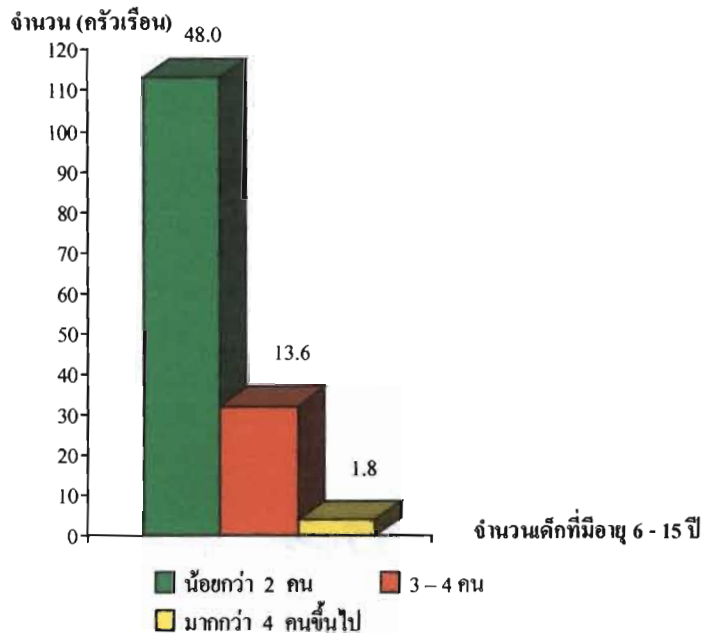

แผนภูมิที่ 17 แสดงจำนวนและร้อยละของจำนวนเด็กที่มีอายุ ไม่เกิน 5 ปีในครัวเรือน

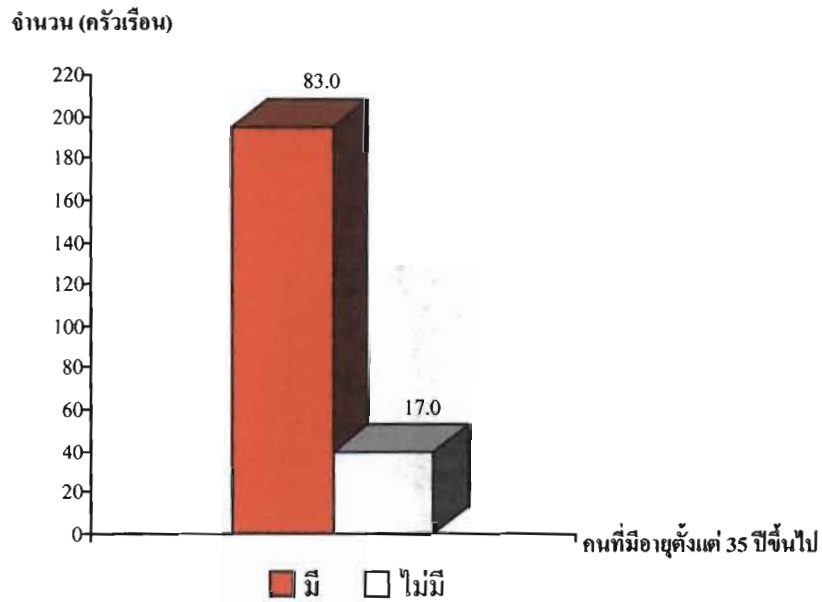
จำนวน (ครัวเรือน)

แผนภูมิที่ 18 แสดงจำนวนและร้อยละของเด็กที่มีอายุ 6-15 ปี ในครัวเรือน

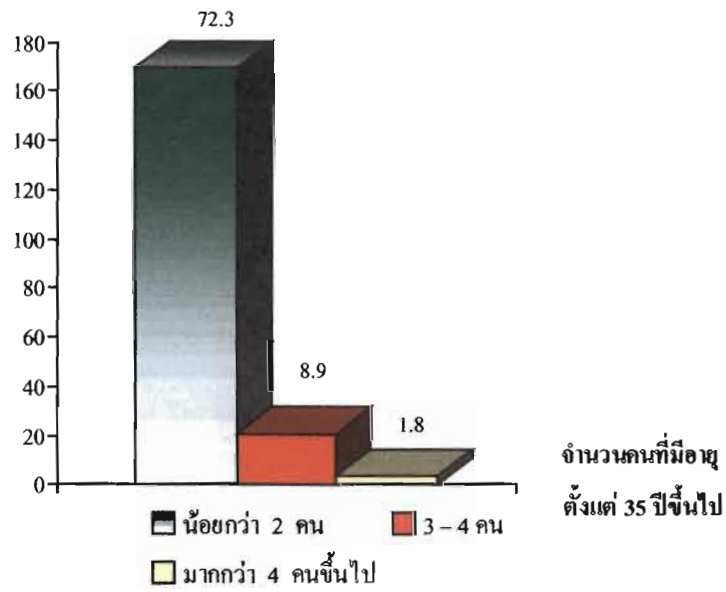

แผนภูมิที่ 19 แสดงจำนวนและร้อยละของจำนวนเด็กที่มีอายุ 6 - 15 ปี ในครัวเรือน

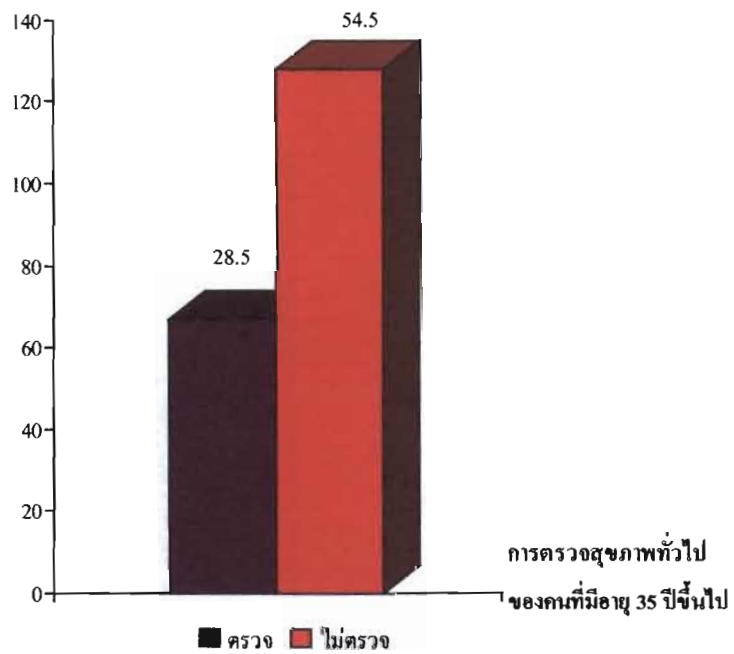
แผนภูมิที่ 20 แสดงจำนวนและร้อยละของคนที่มีอายุตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไปในครัวเรือน

จำนวน (ครัวเรือน)

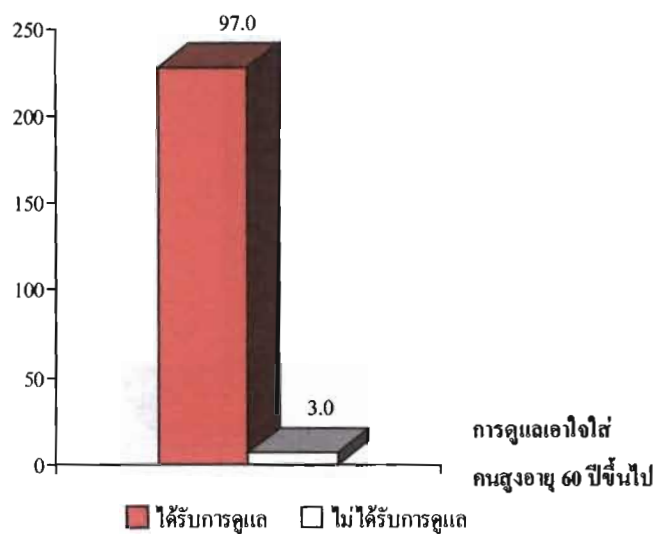
แผนภูมิที่ 21 แสดงจำนวนและร้อยละของจำนวนคนที่มีอายุตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไปในครัวเรือน

จำนวน (ครัวเรือน)

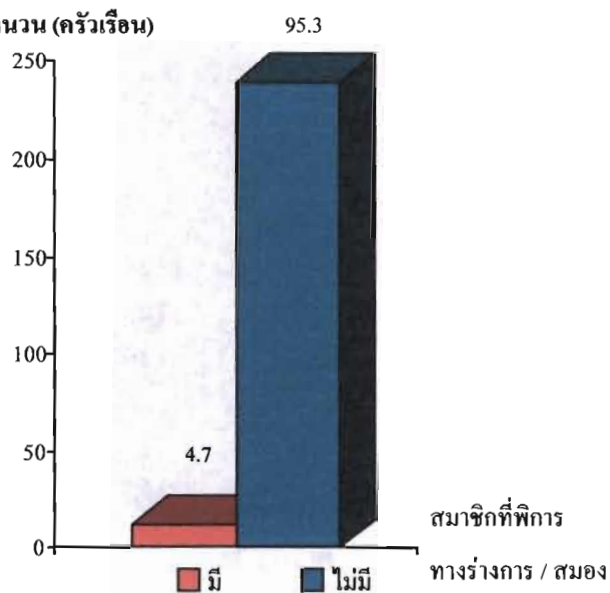
แผนภูมิที่ 22 แสดงจำนวนและร้อยละของการตรวจสุขภาพทั่วไปของคนที่มีอายุ 35 ปีขึ้นไป

จำนวน (ครัวเรือน)

แผนภูมิที่ 23 แสดงจำนวนและร้อยละของการดูแลเอาใจใส่คนสูงอายุ 60 ปีขึ้นไป ของคนในครัวเรือน

จำนวน (ครัวเรือน)

แผนภูมิที่ 24 แสดงจำนวนและร้อยละของสมาชิกที่ฝึกการทางร่างกาย / สมอง ในครัวเรือน

ตารางที่ 4 แสดงจำนวน (ครัวเรือน) ค่าร้อยละในด้านการอุปโภคบริโภค

คำถาม	จำนวน (ครัวเรือน)	ร้อยละ
การเลือกซื้ออาหารบรรจุสำเร็จที่มีเครื่องหมาย อย.มาบริโภค		
- มี	146	62.1
- ไม่มี	89	37.9
การทำเนื้อสัตว์ให้สุกด้วยความร้อนก่อนบริโภค		
- ทำให้สุก	229	97.4
- ไม่ได้ทำให้สุก	6	2.6
ความเพียงพอของน้ำสะอาดสำหรับอุปโภคและบริโภค		
- เพียงพอ	187	79.6
- ไม่เพียงพอ	48	20.4
น้ำที่ใช้สำหรับดื่ม		
- น้ำประปา	27	11.5
- น้ำฝน	168	71.4
- น้ำชื้อ	4	1.7
- น้ำบาดาล	6	2.6
- น้ำดื่ม	28	11.9
- อื่นๆ	2	0.9

ข้อมูลด้านการอุปโภคบริโภค ปรากฏผลการศึกษา คือ

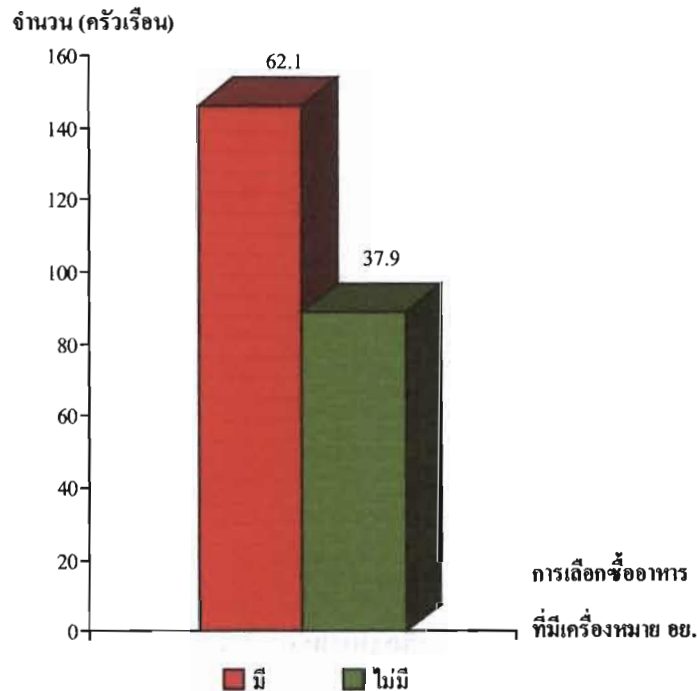
การเลือกซื้ออาหารบรรจุสำเร็จที่มีเครื่องหมาย อย. มาบริโภค : พบว่า มีการเลือกซื้ออาหารบรรจุสำเร็จที่มีเครื่องหมาย อย. จำนวน 146 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 62.1 และไม่มีการเลือกซื้ออาหารที่มีเครื่องหมาย อย. จำนวน 89 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 37.9

การทำเนื้อสัตว์ให้สุกด้วยความร้อนก่อนบริโภค : พบว่า มีการทำเนื้อสัตว์ให้สุกด้วยความร้อนก่อนบริโภค จำนวน 229 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 97.4 และไม่ได้ทำให้สุกด้วยความร้อน จำนวน 6 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 2.6

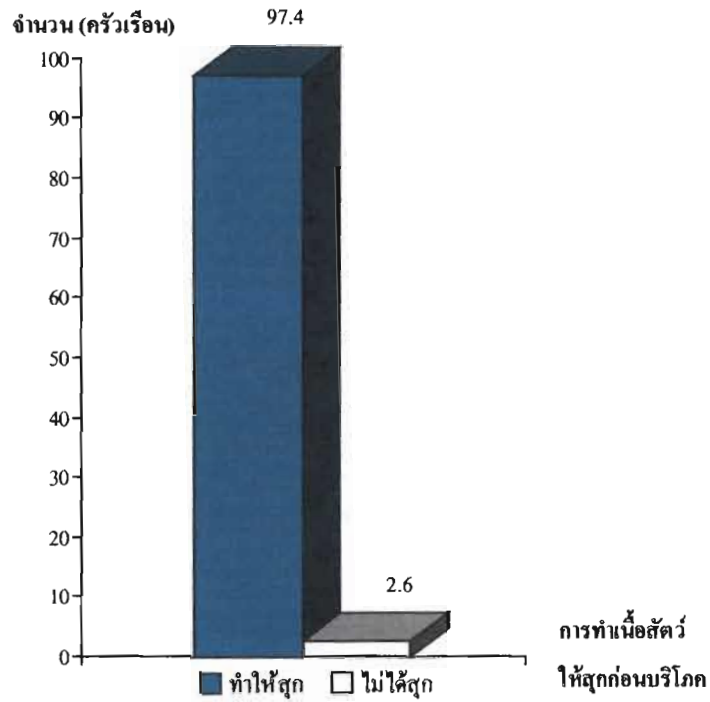
ความเพียงพอของน้ำสะอาดสำหรับอุปโภคและบริโภค : พบว่า มีน้ำสะอาดสำหรับอุปโภคและบริโภคเพียงพอ จำนวน 187 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 79.6 และมีน้ำสะอาดสำหรับอุปโภคและบริโภคไม่เพียงพอ จำนวน 48 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 20.4

น้ำที่ใช้สำหรับดื่ม : พบว่า น้ำที่ใช้สำหรับดื่มคือน้ำฝน จำนวน 168 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 71.4 น้ำที่ใช้สำหรับดื่มคือน้ำดื่ม จำนวน 28 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 11.9 น้ำที่ใช้สำหรับดื่มคือน้ำประปา จำนวน 27 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 11.5 น้ำที่ใช้สำหรับดื่มคือน้ำบาดาล จำนวน 6 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 2.6 น้ำที่ใช้สำหรับดื่มคือน้ำชื้อ จำนวน 4 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 1.7 และน้ำที่ใช้สำหรับดื่มคือน้ำอื่น ๆ จำนวน 2 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 0.9

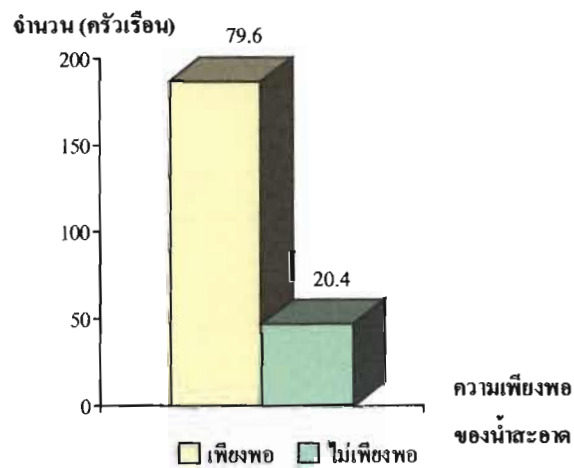
แผนภูมิแสดงจำนวน (คน) ค่าร้อยละในด้านการอุปโภคและบริโภค

แผนภูมิที่ 25 แสดงจำนวนและร้อยละของการเลือกซื้ออาหาร
บรรจุสำเร็จที่มีเครื่องหมาย อย. มาบริโภค

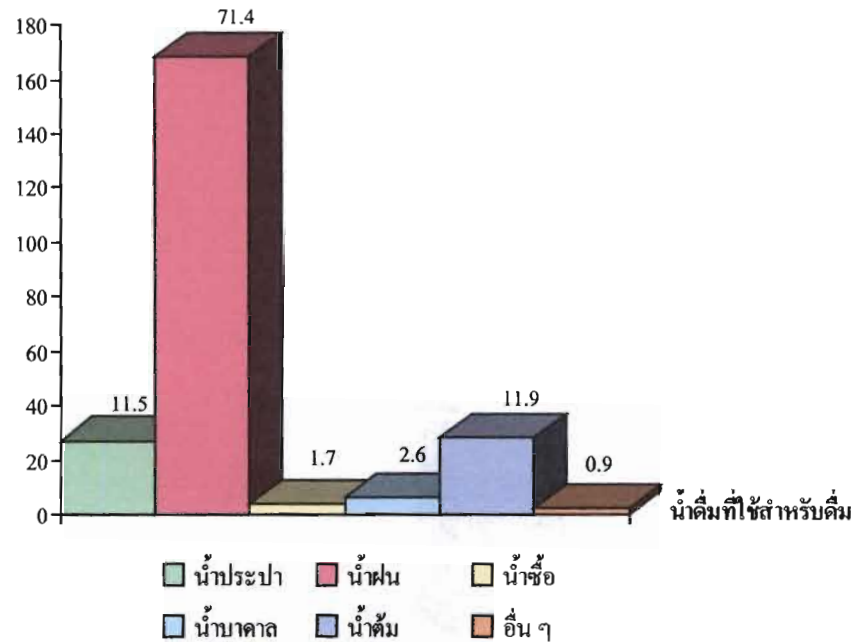

แผนภูมิที่ 26 แสดงจำนวนและร้อยละของการทำเนื้อสัตว์ให้สุก
ด้วยความร้อนก่อนบริโภค

แผนภูมิที่ 27 แสดงจำนวนและร้อยละของความเพียงพอของน้ำสะอาด
สำหรับอุปโภคและบริโภค

จำนวน (ครัวเรือน)

แผนภูมิที่ 28 แสดงจำนวนและร้อยละของน้ำที่ใช้สำหรับดื่ม

ตารางที่ 5 แสดงจำนวน (ครัวเรือน) ค่าร้อยละในด้านวิธีการรักษาพยาบาลเมื่อมีการเจ็บป่วย

คำถาม	จำนวน (ครัวเรือน)	ร้อยละ
วิธีการรักษาพยาบาลเมื่อมีการเจ็บป่วย		
- ซื้ยยากินเอง	9	2.5
- โรงพยาบาล	113	31.7
- สถานเอนามัย	191	53.5
- รักษาแบบอื่น ๆ	44	12.3
การเป็นโรคติดต่อของสมาชิกในครัวเรือนในรอบปีที่ผ่านมา		
- มี	51	21.7
- ไม่มี	184	20.9
ความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อ		
- มีความรู้	186	79.1
- ไม่มีความรู้	49	78.3

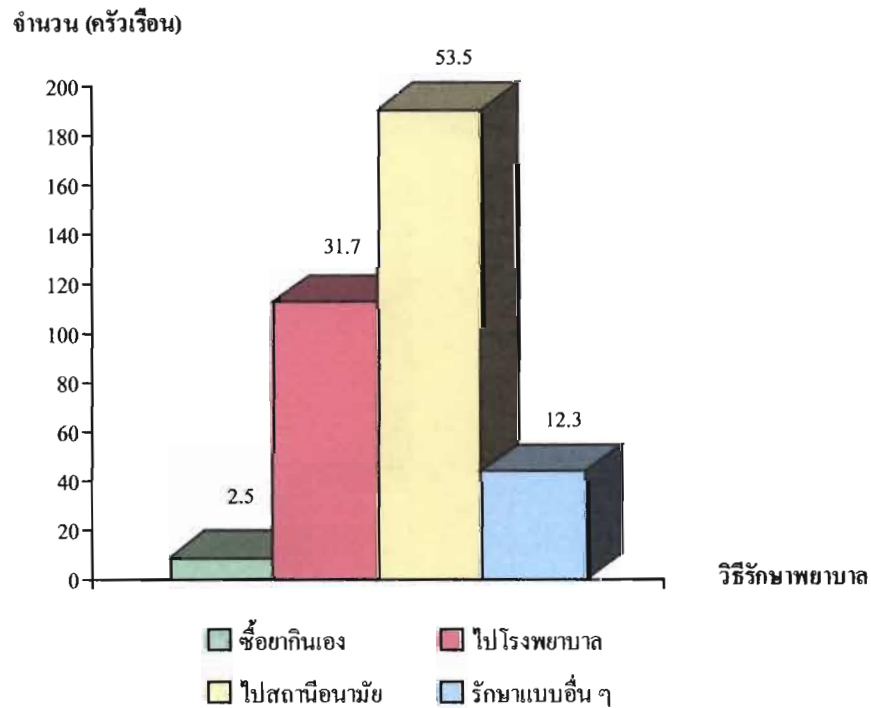
ข้อมูลด้านวิธีการรักษาพยาบาล ปรากฏผลการศึกษา คือ

วิธีการรักษาพยาบาลเมื่อมีการเจ็บป่วย : พบว่า สมาชิกได้รับการรักษาจากสถานีนอนมัย 191 คน คิดเป็นร้อยละ 53.5 วิธีได้รับการรักษาจากโรงพยาบาล 113 คน คิดเป็นร้อยละ 31.7 ได้รับการรักษาโดยวิธีรักษาแบบอื่น ๆ จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 12.3 และสมาชิกในครัวเรือนได้ซื้อยากินเอง จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5

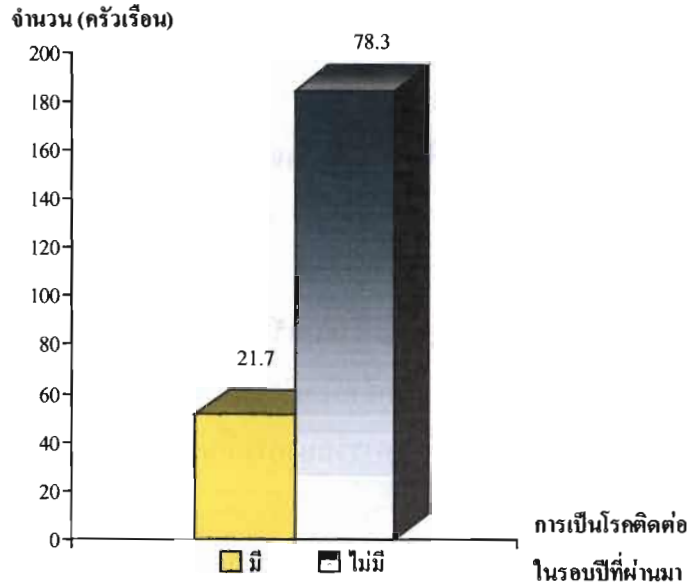
การรักษาการเป็นโรคติดต่อของสมาชิกในครัวเรือนในรอบปีที่ผ่านมา : พบว่า ไม่มีผู้ได้รับการรักษาการเป็นโรคติดต่อของสมาชิกในครัวเรือนในรอบปีที่ผ่านมา จำนวน 184 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 78.3 และมีผู้ที่เป็นโรคติดต่อได้รับการรักษาการเป็นโรคติดต่อของสมาชิกในครัวเรือนในรอบปีที่ผ่านมา จำนวน 51 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 21.7

ความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อ : พบว่ามีความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อ จำนวน 186 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 79.1 ครัวเรือน และไม่มีความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อ จำนวน 49 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 20.9

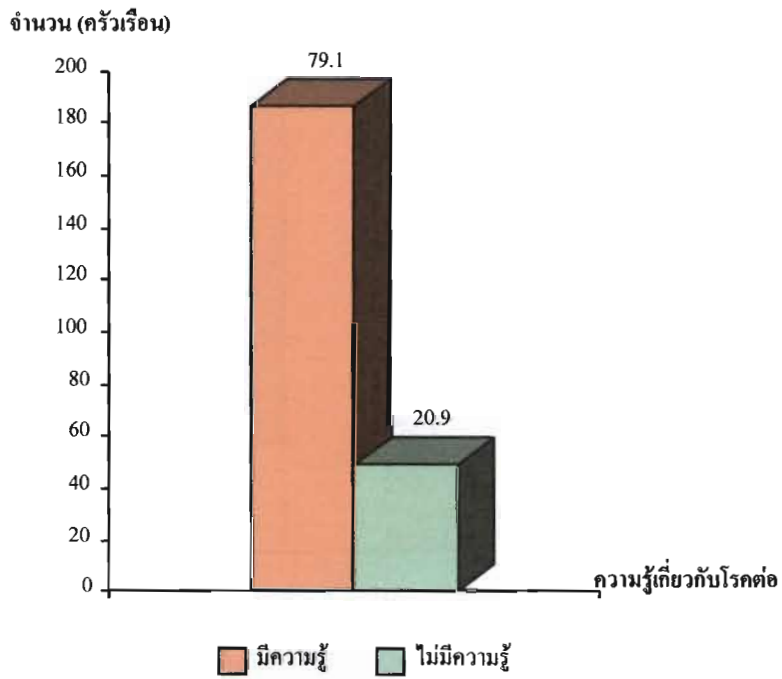
แผนภูมิแสดงจำนวน (คน) ค่าร้อยละในด้านวิธีการรักษาพยาบาลเมื่อมีการเจ็บป่วย

แผนภูมิที่ 29 แสดงจำนวนและร้อยละของวิธีการรักษาพยาบาลเมื่อมีการเจ็บป่วย

แผนภูมิที่ 30 แสดงจำนวนและร้อยละของการเป็นโรคติดต่อของสมาชิกในครัวเรือนในรอบปีที่ผ่านมา

แผนภูมิที่ 31 แสดงจำนวนและร้อยละของความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อ

ตารางที่ 6 แสดงจำนวน (ครัวเรือน) ค่าร้อยละในด้านความปลอดภัย

คำถาม	จำนวน (ครัวเรือน)	ร้อยละ
ความคงทนของบ้านเรือน		
- คงทน	141	60.0
- ไม่คงทน	94	40.0
การจัดบ้านให้เป็นระเบียบถูกสุขลักษณะ		
- มี	178	75.7
- ไม่มี	57	24.3
การถูกรบกวนจากมลพิษ		
- ถูกรบกวน	14	6.0
- ไม่ถูกรบกวน	221	94.0
การป้องกันอุบัติเหตุจากการข้ช้ยานพาหนะ และ เครื่องใช้ไฟฟ้า		
- มี	185	78.7
- ไม่มี	50	21.3
การป้องกันความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน		
- มี	160	68.1
- ไม่มี	75	31.9

ข้อมูลด้านความปลอดภัยในครัวเรือน ปรากฏผลการศึกษา คือ

ความคงทนของบ้านเรือน : พบว่า บ้านเรือนมีสภาพความคงทนจำนวน 141 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 60.0 และไม่มีความคงทน จำนวน 94 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 40.0

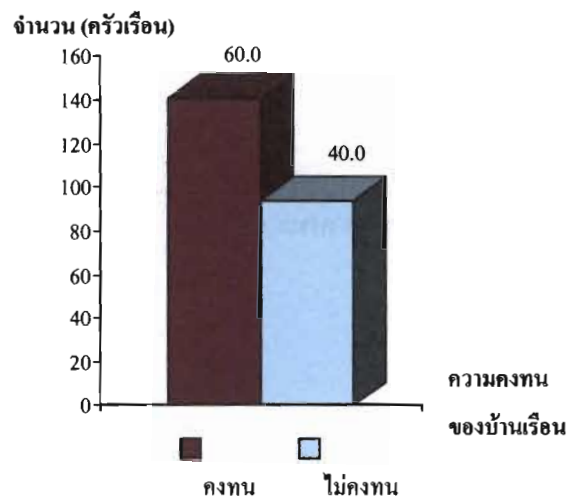
การจัดบ้านให้เป็นระเบียบถูกสุขลักษณะ : พบว่า มีการจัดบ้านเป็นระเบียบถูกสุขลักษณะ จำนวน 178 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 75.7 และไม่มีการจัดบ้านให้เป็นระเบียบถูกสุขลักษณะ จำนวน 57 ครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 24.3

การถูกรบกวนจากมลพิษ : พบว่า ไม่ถูกรบกวนจากมลพิษ จำนวน 221 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 94.0 และถูกรบกวน จำนวน 14 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 6.0

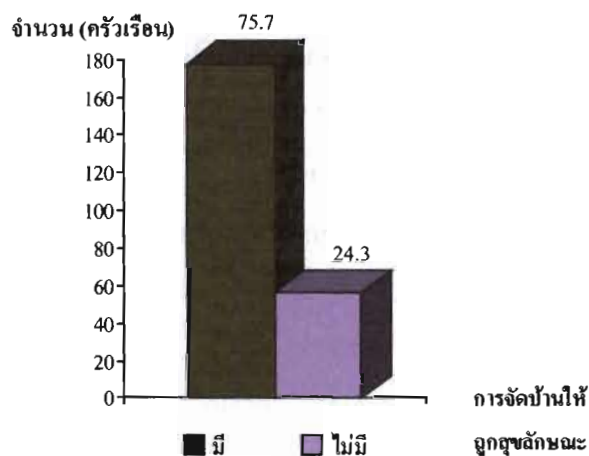
การป้องกันอุบัติเหตุจากการจับขั้วยานพาหนะ และเครื่องใช้ไฟฟ้า : พบว่า มีการป้องกันอุบัติเหตุจากการจับขั้วยานพาหนะ และเครื่องใช้ไฟฟ้า จำนวน 185 ครั้งเรียน คิดเป็นร้อยละ 78.7 และไม่มี การป้องกัน อุบัติเหตุจากการจับขั้วยานพาหนะ และเครื่องใช้ไฟฟ้า จำนวน 50 ครั้งเรียน คิดเป็นร้อยละ 21.3

การป้องกันความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน : พบว่า มีการป้องกันความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน จำนวน 160 ครั้งเรียน คิดเป็นร้อยละ 68.1 และไม่มี การป้องกันความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินจำนวน 75 ครั้งเรียน คิดเป็นร้อยละ 31.9

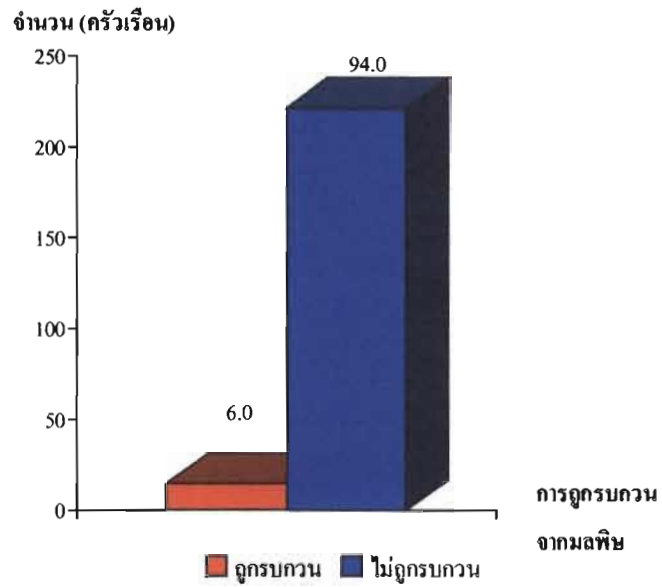
แผนภูมิแสดงจำนวน (คน) ค่าร้อยละในด้านความปลอดภัย

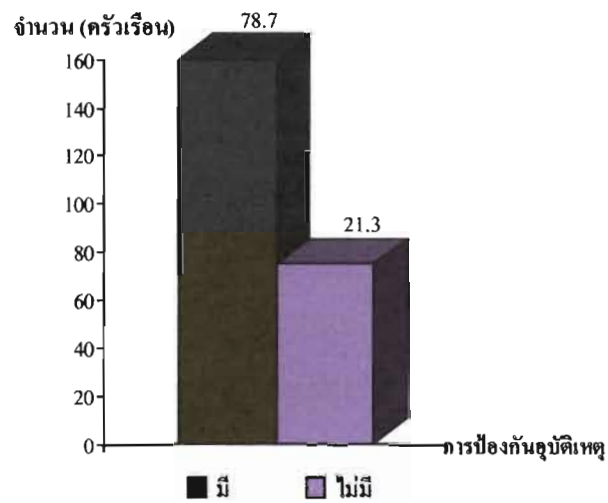
แผนภูมิที่ 32 แสดงจำนวนและร้อยละของความคงทนของบ้านเรือน

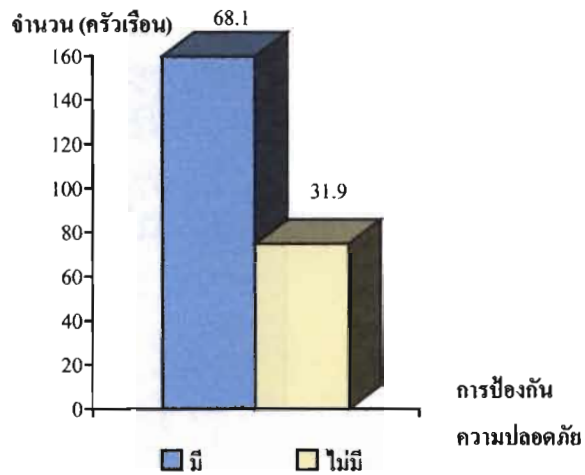
แผนภูมิที่ 33 แสดงจำนวนและร้อยละของการจ้ดบ้านให้เป็นระเบียบถูกสุขลักษณะ

แผนภูมิที่ 34 แสดงจำนวนและร้อยละของการถูกรบกวนจากมลพิษ

แผนภูมิที่ 35 แสดงจำนวนและร้อยละของการป้องกันอุบัติเหตุจากการขับขี่ยานพาหนะ และเครื่องใช้ไฟฟ้า

แผนภูมิที่ 36 แสดงจำนวนและร้อยละของการป้องกันความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ตารางที่ 7 แสดงจำนวน (ครัวเรือน) ค่าร้อยละในด้านความสัมพันธ์ของคนในครอบครัว

คำถาม	จำนวน (ครัวเรือน)	ร้อยละ
ช่วงเวลาที่สมาชิกในครอบครัวอยู่พร้อมหน้ากัน		
- เช้า	38	16.1
- กลางวัน	8	3.4
- เย็น	179	76.2
- กลางคืน	10	4.3
การปรึกษาหารือเพื่อแก้ไขปัญหาในครอบครัว		
- มี	209	88.9
- ไม่มี	26	11.1
การหนีออกจากบ้านของสมาชิกในครัวเรือน		
- มี	8	3.4
- ไม่มี	227	96.6

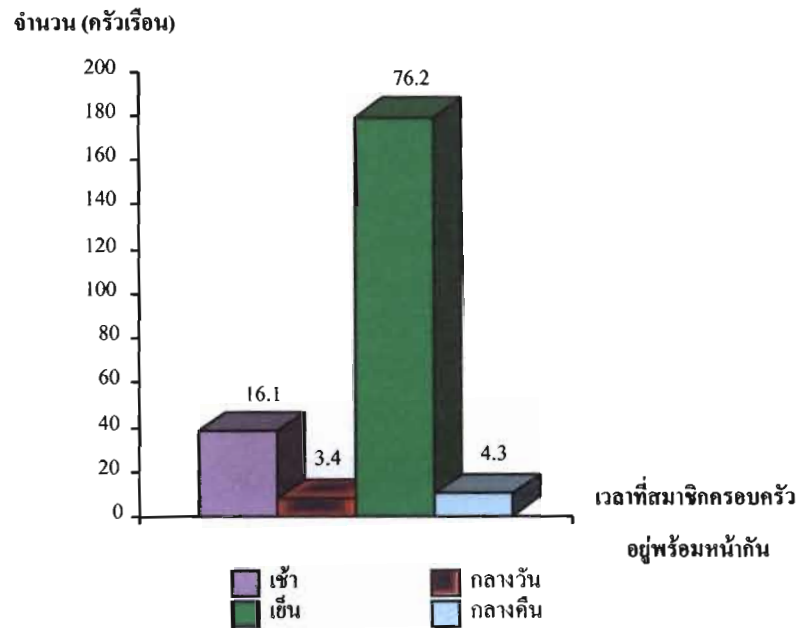
ข้อมูลด้านความสัมพันธ์ของคนในครอบครัว ปรากฏผลการศึกษา คือ

ช่วงเวลาที่สมาชิกในครอบครัวอยู่พร้อมหน้ากัน : พบว่า สมาชิกในครัวเรือนอยู่พร้อมหน้ากันในเวลาเย็น จำนวน 179 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 76.2 สมาชิกในครัวเรือนอยู่พร้อมหน้ากันในเวลาเช้า จำนวน 38 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 16.1 สมาชิกในครัวเรือนอยู่พร้อมหน้ากันในเวลา กลางคืน จำนวน 10 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 4.3 และสมาชิกในครัวเรือนอยู่พร้อมหน้ากันในเวลา กลางวันจำนวน 8 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 3.4

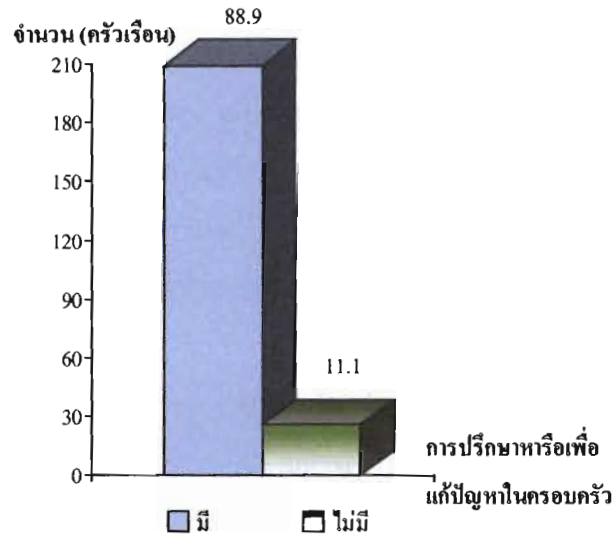
การปรึกษาหารือเพื่อแก้ไขปัญหาในครัวเรือน : พบว่า มีการปรึกษาหารือเพื่อแก้ไขปัญหา ในครัวเรือน จำนวน 209 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 88.9 และไม่มีการปรึกษาหารือเพื่อแก้ไขปัญหา ในครัวเรือนจำนวน 26 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 11.1

การหนีออกจากบ้านของสมาชิกในครัวเรือน : พบว่าไม่มีสมาชิกในครัวเรือนหนีออก จากบ้าน จำนวน 227 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 96.6 และมีสมาชิกในครัวเรือนที่หนีออกจากบ้าน จำนวน 8 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 3.4

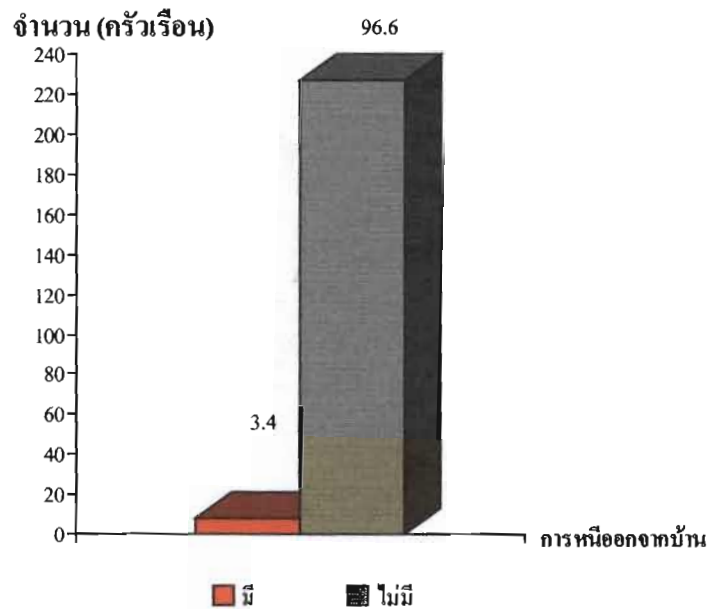
แผนภูมิแสดงจำนวน (ครัวเรือน) ค่าร้อยละในด้านความสัมพันธ์ของคนในครอบครัว

แผนภูมิที่ 37 แสดงจำนวนและร้อยละของช่วงเวลาที่สมาชิก
ในครอบครัวอยู่พร้อมหน้ากัน

แผนภูมิที่ 38 แสดงจำนวนและร้อยละของการปรึกษาหารือเพื่อแก้ไขปัญหในครอบครัว

แผนภูมิที่ 39 แสดงจำนวนและร้อยละของการหนีออกจากบ้านของสมาชิกในครัวเรือน

ตารางที่ 8 แสดงจำนวน (ครัวเรือน) ค่าร้อยละในด้านการศึกษา

คำถาม	จำนวน (ครัวเรือน)	ร้อยละ
การรับบริการเลี้ยงดูเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนวัยเรียน ของเด็กที่มีอายุไม่เกิน 5 ปี		
- ได้รับบริการ	70	29.8
- ไม่ได้รับบริการ	4	1.7
เด็กที่มีอายุ 6 – 15 ปี ได้รับการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี		
- น้อยกว่า 2 คน	113	48.0
- 3 – 4 คน	32	13.6
- มากกว่า 4 คนขึ้นไป	4	1.8
เด็กที่เรียนจบการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี และเรียนต่อมัธยม ศึกษาตอนปลาย		
- น้อยกว่า 2 คน	34	14.5
- 3 – 4 คน	-	0
- มากกว่า 4 คนขึ้นไป	-	0
ผู้ที่มีอายุ 15 – 60 ปี อ่านออกและเขียนภาษาไทยได้		
- ได้	167	71.1
- ไม่ได้	68	28.9
จำนวนผู้ที่มีอายุ 15 – 60 ปี อ่านออกและเขียนภาษาไทยได้		
- น้อยกว่า 2 คน	88	37.4
- 3 – 4 คน	55	23.4
- มากกว่า 4 คนขึ้นไป	24	10.3

ข้อมูลด้านการศึกษา ปราบกฏผลการศึกษา คือ

การรับบริการการเลี้ยงดูเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนวัยเรียนของเด็กที่มีอายุไม่เกิน 5 ปี : พบว่าเด็กที่มีอายุไม่เกิน 5 ปี ได้รับการบริการการเลี้ยงดูเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนวัยเรียน จำนวน 70 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 29.8 และเด็กที่มีอายุไม่เกิน 5 ปี ไม่ได้ได้รับการบริการการเลี้ยงดูเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนวัยเรียน จำนวน 4 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 1.7

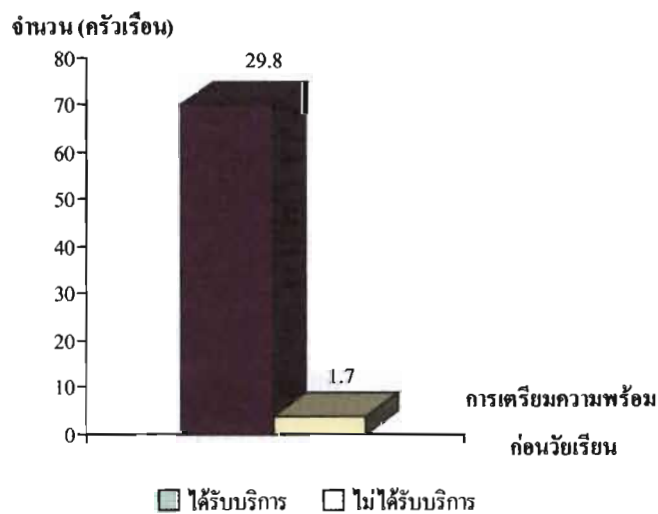
เด็กที่อายุ 6 – 15 ปี ได้รับการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี : พบว่า เด็กที่อายุ 6 – 15 ปี ได้รับการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี น้อยกว่า 2 จำนวน 113 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 48.0 เด็กที่อายุ 6 – 15 ปี ได้รับการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี 3 – 4 คน จำนวน 32 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 13.6 และเด็กที่อายุ 6 – 15 ปี ได้รับการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี มากกว่า 4 คนขึ้นไป จำนวน 4 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 1.8

เด็กที่เรียนจบการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี และเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย : พบว่า เด็กที่เรียนจบการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี และเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย น้อยกว่า 2 คน จำนวน 34 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 14.5

ผู้ที่มีอายุ 15 – 60 ปี อ่านออกและเขียนภาษาไทยได้ : พบว่า ผู้ที่มีอายุ 15 – 60 ปี อ่านออกและเขียนภาษาไทยได้ จำนวน 167 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 71.1 ผู้ที่มีอายุ 15 – 60 ปี อ่านไม่ออกและเขียนไม่ได้ จำนวน 68 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 28.9

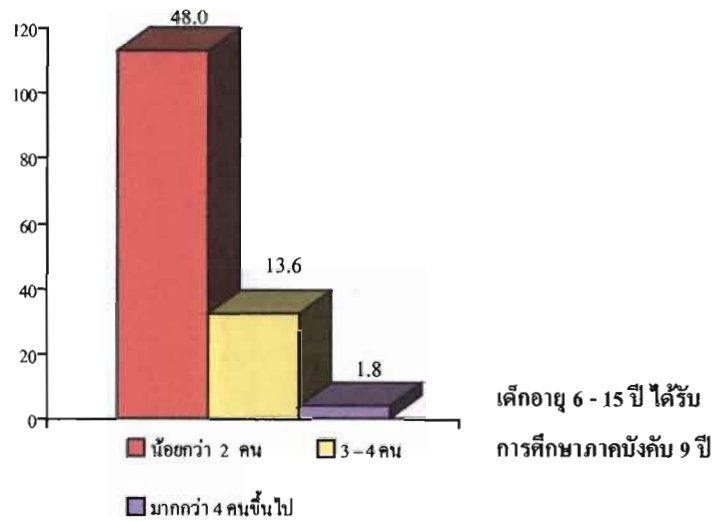
จำนวนผู้ที่มีอายุ 15 – 60 ปี อ่านออกและเขียนภาษาไทยได้ : พบว่า มีจำนวนผู้ที่มีอายุ 15 – 60 ปี อ่านออกและเขียนภาษาไทยได้ น้อยกว่า 2 คน จำนวน 88 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 37.4 มีจำนวนผู้ที่มีอายุ 15 – 60 ปี อ่านออกและเขียนภาษาไทยได้ 3 – 4 คน จำนวน 55 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 23.4 และมีจำนวนผู้ที่มีอายุ 15 – 60 ปี อ่านออกและเขียนภาษาไทยได้ มากกว่า 4 คนขึ้นไป จำนวน 24 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 10.3

แผนภูมิแสดงจำนวน (ครั้วเรือน) ค่าร้อยละในด้านการศึกษา

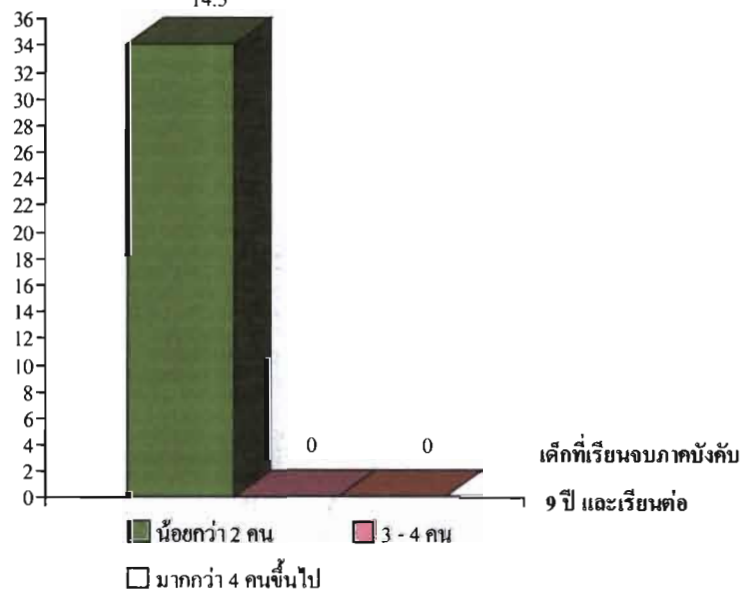
แผนภูมิที่ 40 แสดงจำนวนและร้อยละของการรับเลี้ยงดู เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนวัยเรียนของเด็กที่มีอายุไม่เกิน 5 ปี

จำนวน (ครัวเรือน)

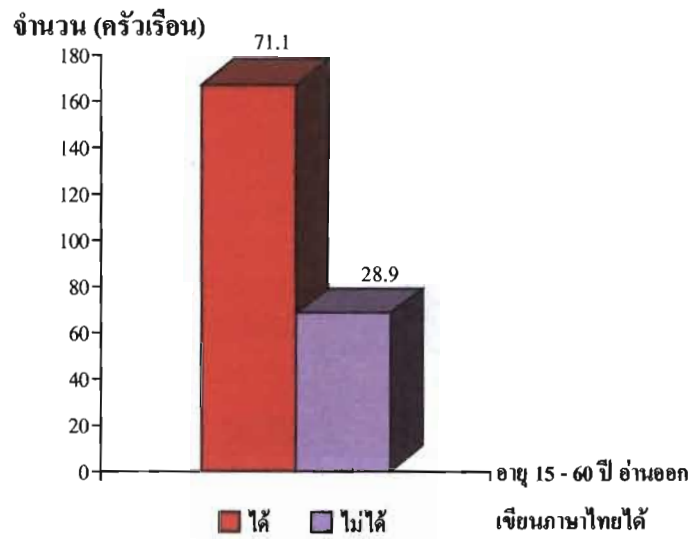

แผนภูมิที่ 41 แสดงจำนวนและร้อยละของเด็กที่มีอายุ 6 - 15 ปี
ได้รับการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี

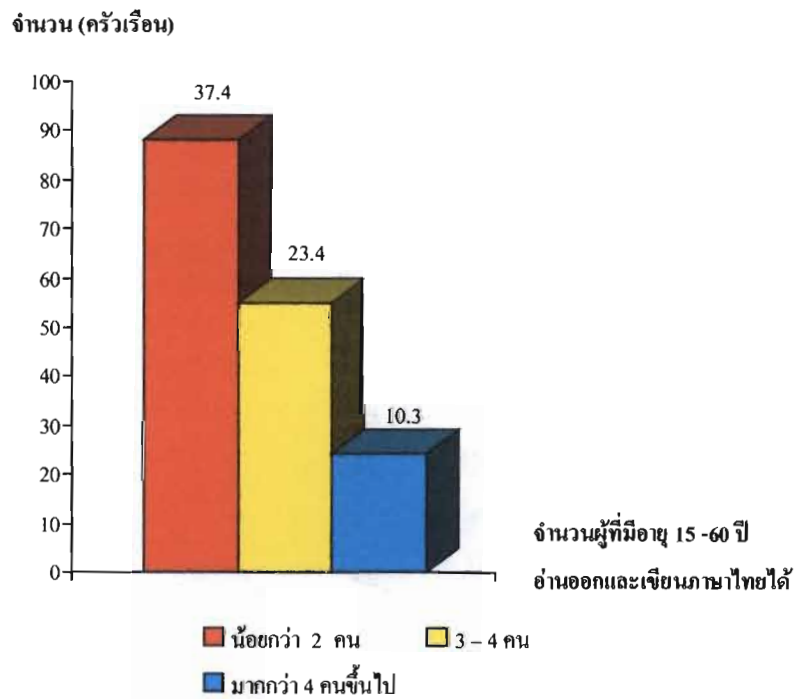
จำนวน (ครัวเรือน)

แผนภูมิที่ 42 แสดงจำนวนและร้อยละของเด็กที่เรียนจบการศึกษา
ภาคบังคับ 9 ปี และเรียนต่อมัธยมศึกษาตอนปลาย

แผนภูมิที่ 43 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ที่มีอายุ 15 - 60 ปี อ่านออก และเขียนภาษาไทยได้

แผนภูมิที่ 44 แสดงจำนวนและร้อยละของจำนวนผู้ที่มีอายุ 15 - 60 ปี อ่านออก และเขียนภาษาไทยได้

ตารางที่ 9 แสดงจำนวน (ครัวเรือน) ค่าร้อยละในด้านเศรษฐกิจ

คำถาม	จำนวน (ครัวเรือน)	ร้อยละ
การประกอบอาชีพหลักของครัวเรือน		
- ทำนา	1	0.4
- ทำสวน	3	1.3
- ทำไร่	29	12.3
- ค้าขาย	24	10.2
- เลี้ยงสัตว์	3	1.3
- รับจ้างทั่วไป	173	73.6
- ประกอบธุรกิจส่วนตัว	2	0.9
รายได้โดยเฉลี่ยของครัวเรือน / เดือน		
- น้อยกว่า 4,000 บาท	151	64.3
- 4,001 – 6,000 บาท	44	18.7
- มากกว่า 6,000 บาทขึ้นไป	40	17.0
รายได้จากบุตรที่ไปทำงานต่างถิ่นส่งให้ / เดือน		
- น้อยกว่า 4,000 บาท	38	16.2
- 4,001 – 6,000 บาท	2	0.9
- มากกว่า 6,000 บาทขึ้นไป	1	0.4
ค่าใช้จ่ายต่อเดือนในครัวเรือน		
- น้อยกว่า 4,000 บาท	137	58.3
- 4,001 – 6,000 บาท	77	32.8
- มากกว่า 6,000 บาทขึ้นไป	21	8.9

ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ ปรากฏผลการศึกษา คือ

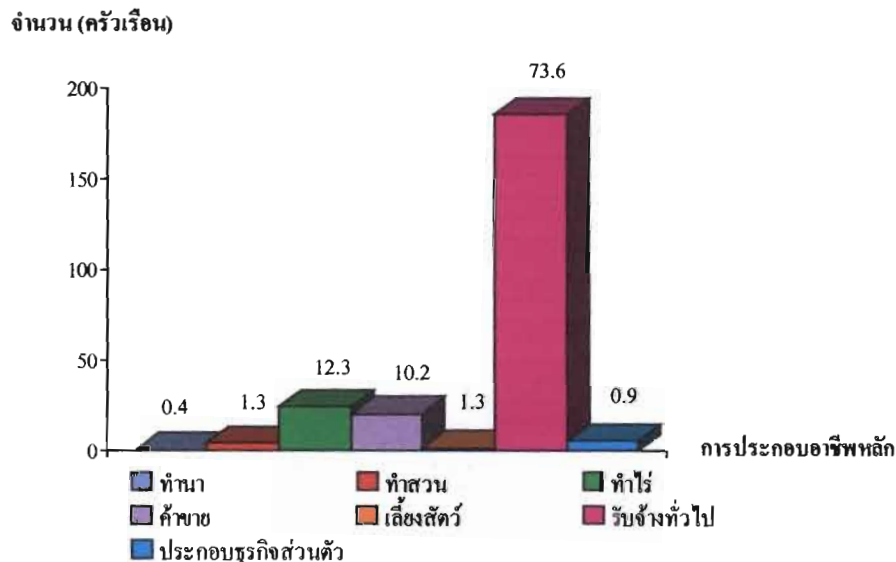
การประกอบอาชีพหลักของครัวเรือน : พบว่า ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 173 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 73.6 ทำไร่ 29 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 12.3 ค้าขาย 24 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 10.2 ทำสวน และเลี้ยงสัตว์ อย่างละ 3 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 1.3 ประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 2 คิดเป็นร้อยละ 0.9 และทำนา จำนวน 1 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 0.4

รายได้โดยเฉลี่ยของครัวเรือน / เดือน: พบว่า มีรายได้โดยเฉลี่ยของครัวเรือนต่อเดือน น้อยกว่า 4,000 บาท จำนวน 151 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 64.3 มีรายได้โดยเฉลี่ยของครัวเรือน ต่อเดือน 4,001 – 6,000 บาท จำนวน 44 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 18.7 และมีรายได้โดยเฉลี่ย ของครัวเรือนต่อเดือนมากกว่า 6,000 บาทขึ้นไป จำนวน 40 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 17.0

รายได้จากบุตรที่ไปทำงานต่างถิ่นส่งให้ / เดือน: พบว่า มีรายได้จากบุตรที่ไปทำงานต่างถิ่น ส่งให้ / เดือน น้อยกว่า 4,000 บาท จำนวน 38 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 16.2 รายได้จากบุตรที่ไป ทำงานต่างถิ่นส่งให้ / เดือน 4,001 – 6,000 จำนวน 2 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 0.9 และรายได้จาก บุตรที่ไปทำงานต่างถิ่นส่งให้ / เดือน มากกว่า 6,000 บาทขึ้นไป จำนวน 1 ครัวเรือน คิดเป็น ร้อยละ 0.4

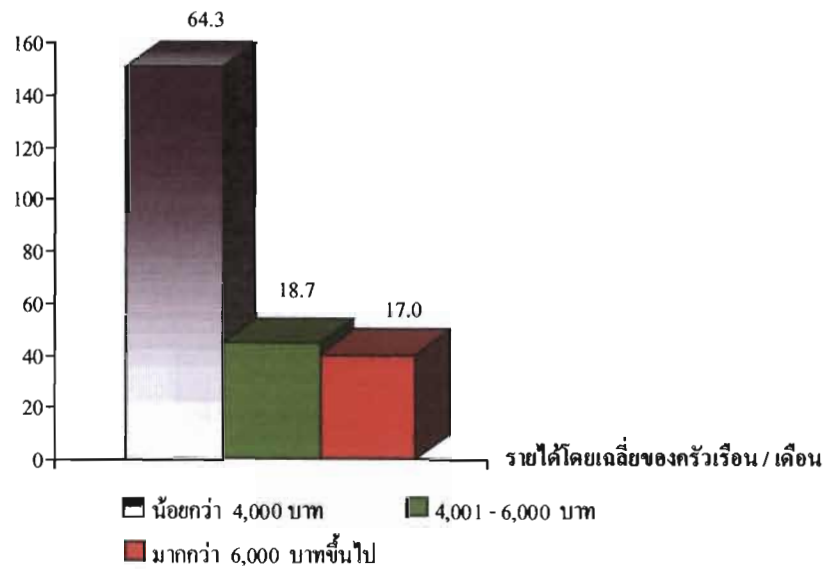
ค่าใช้จ่ายต่อเดือนในครัวเรือน : พบว่า มีค่าใช้จ่ายต่อเดือนน้อยกว่า 4,000 บาท จำนวน 137 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 58.3 มีค่าใช้จ่ายต่อเดือน 4,001 – 6,000 บาท จำนวน 77 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 32.8 และมีค่าใช้จ่ายต่อเดือนมากกว่า 6,000 บาทขึ้นไป จำนวน 21 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 8.9

แผนภูมิแสดงจำนวน (ครัวเรือน) ค่าร้อยละในด้านเศรษฐกิจ

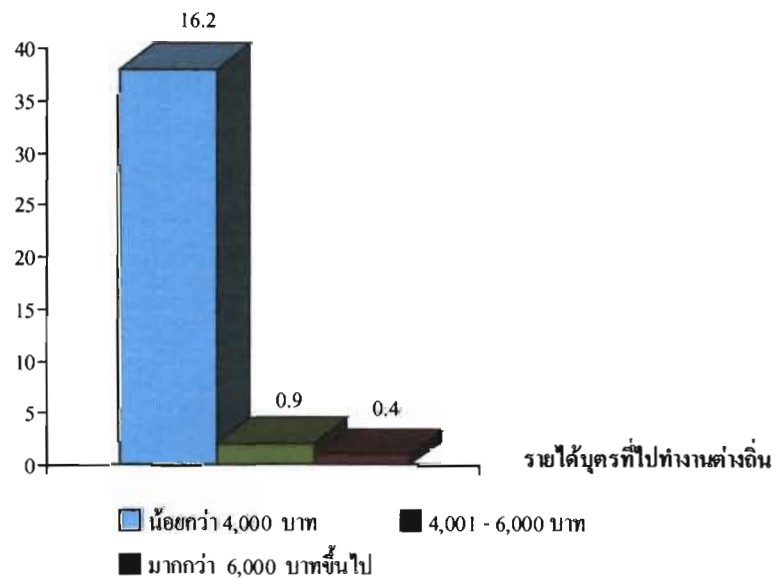
แผนภูมิที่ 45 แสดงจำนวนและร้อยละของการประกอบอาชีพหลักของครัวเรือน

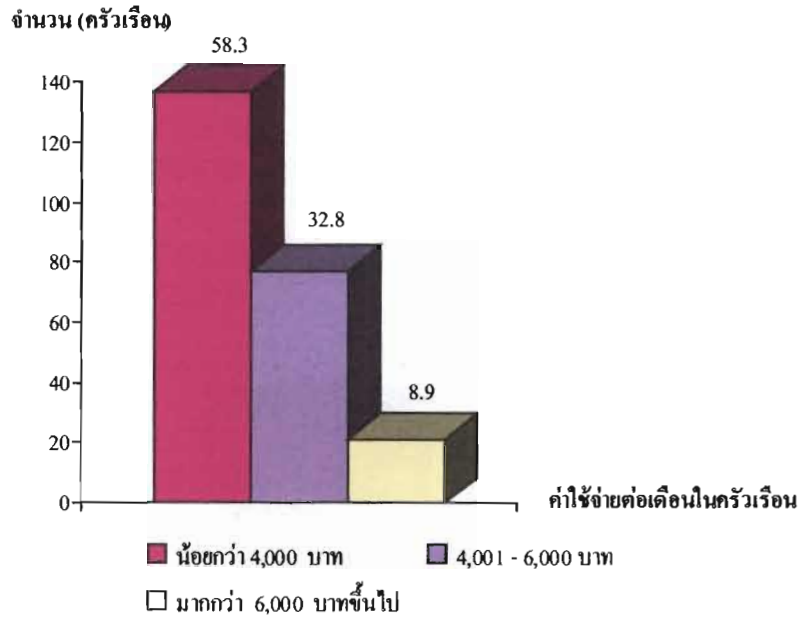
จำนวน (ครัวเรือน)

แผนภูมิที่ 46 แสดงจำนวนและร้อยละของรายได้โดยเฉลี่ยของครัวเรือน / เดือน

จำนวน (ครัวเรือน)

แผนภูมิที่ 47 แสดงจำนวนและร้อยละของรายได้จากบุตร
ที่ไปทำงานต่างถิ่นส่งให้ / เดือน

แผนภูมิที่ 48 แสดงจำนวนและร้อยละของค่าใช้จ่ายต่อเดือนในครัวเรือน

ตารางที่ 10 แสดงจำนวน (ครัวเรือน) ค่าร้อยละในด้านการออมเงิน

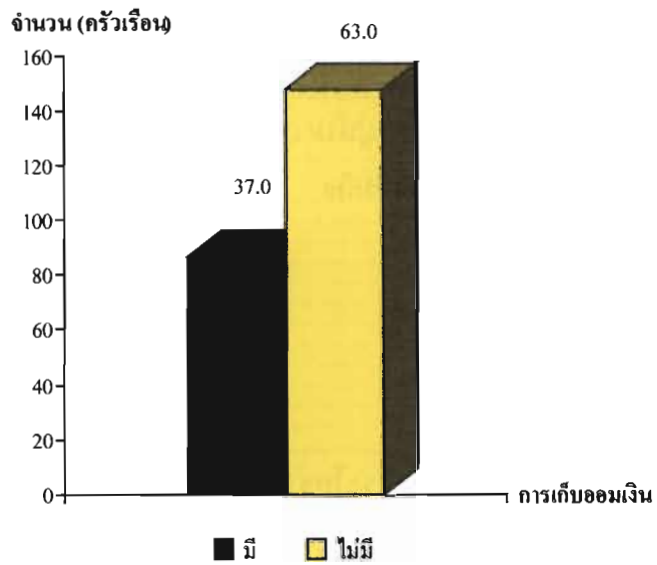
คำถาม	จำนวน (ครัวเรือน)	ร้อยละ
การเก็บออมเงินของครัวเรือน		
- มี	87	37.0
- ไม่มี	148	63.0
วิธีการออมเงินของสมาชิกในครัวเรือน		
- ฝากธนาคาร	24	10.2
- กองทุนหมู่บ้าน	24	10.2
- กลุ่มออมทรัพย์	16	6.8
- เก็บไว้ที่ตัวเอง	23	9.8

ข้อมูลด้านการออมเงิน ปรากฏผลการศึกษา คือ

การเก็บออมเงินของครัวเรือน : พบว่าไม่มีการเก็บออมเงินของครัวเรือน จำนวน 87 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 37.0 และมีการเก็บออมเงินของครัวเรือน จำนวน 148 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 63.0

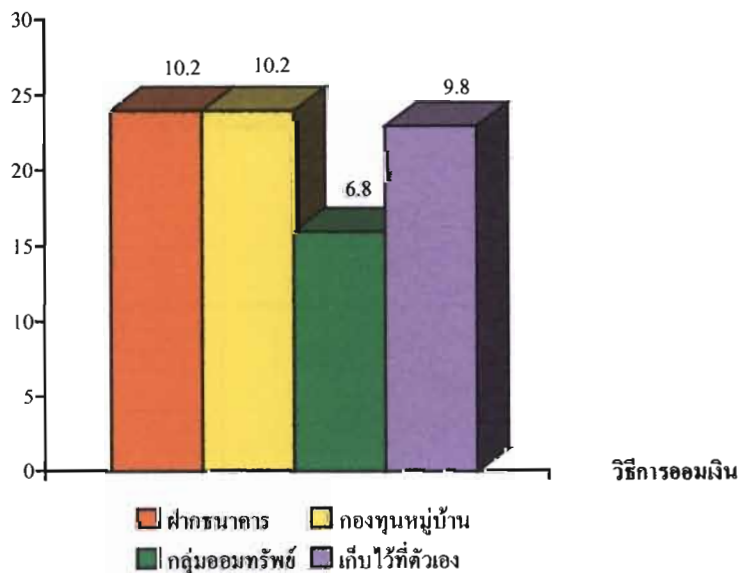
วิธีการเก็บออมเงินของครัวเรือน : พบว่า ครัวเรือนมีวิธีการฝากธนาคาร และ กองทุนหมู่บ้าน จำนวน 24 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 10.2 เท่า ๆ กัน ครัวเรือนมีวิธีการเก็บออมโดยวิธีเก็บไว้ที่ตัวเอง จำนวน 23 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 9.8 และครัวเรือนมีวิธีการเก็บออมโดยกลุ่มออมทรัพย์ จำนวน 16 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 6.8

แผนภูมิแสดงจำนวน (ครัวเรือน) คำร้อยละในด้านการออมเงิน

แผนภูมิที่ 49 แสดงจำนวนและร้อยละของการเก็บออมเงินของครัวเรือน

จำนวน (ครัวเรือน)

แผนภูมิที่ 50 แสดงจำนวนและร้อยละของวิธีการออมเงินของสมาชิกในครัวเรือน

ตารางที่ 11 แสดงจำนวน (ครัวเรือน) ค่าร้อยละในด้านการเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มที่จัดตั้งขึ้นในหมู่บ้าน และการเข้าไปมีส่วนร่วมในชุมชน

คำถาม	จำนวน (ครัวเรือน)	ร้อยละ
การเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มที่จัดตั้งขึ้นในหมู่บ้าน (กลุ่มออมทรัพย์ / กองทุนหมู่บ้าน / ธกส. / ฅาปนกิจสงเคราะห์		
- เป็นสมาชิก	77	32.8
- ไม่เป็นสมาชิก	158	67.2
จำนวนผู้ที่เป็นสมาชิกกลุ่มที่จัดตั้งขึ้นในหมู่บ้าน (กลุ่มออมทรัพย์ / กองทุนหมู่บ้าน / ธกส. / ฅาปนกิจสงเคราะห์		
- น้อยกว่า 2 คน	12	5.1
- 3-4 คน	11	4.7
- มากกว่า 4 คนขึ้นไป		
การมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นเพื่อประโยชน์ของชุมชนหรือท้องถิ่น		
- เข้าร่วม	111	47.2
- ไม่เข้าร่วม	124	52.8
การเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้าน		
- เข้าร่วม	10	4.3
- ไม่เข้าร่วม	225	95.7
การไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งของสมาชิกในครัวเรือน		
- ครบ	138	58.7
- ไม่ครบ	97	41.3
สมาชิกที่มีสิทธิ์เลือกตั้ง		
- น้อยกว่า 2 คน	199	84.7
- 3-4 คน	24	10.2
- มากกว่า 4 คนขึ้นไป	12	5.1

ข้อมูลด้านการเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มที่จัดตั้งขึ้นในหมู่บ้านและการเข้าไปมีส่วนร่วมในชุมชน ปรากฏ ผลการศึกษา คือ

การเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มที่จัดตั้งขึ้นในหมู่บ้าน (กลุ่มออมทรัพย์ / กองทุนหมู่บ้าน / ธกส. / ฅาปนกิจสงเคราะห์ ของครัวเรือน : พบว่า ไม่มีการเป็นสมาชิกของกลุ่มที่จัดตั้งขึ้นในหมู่บ้าน จำนวน 158 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 67.2 และมีการเป็นสมาชิกของกลุ่ม จำนวน 77 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 32.8

จำนวนผู้ที่เป็สมาชิกกลุ่มที่จัดตั้งขึ้นในหมู่บ้าน (กลุ่มออมทรัพย์ / กองทุนหมู่บ้าน / ธกส. / ฅาปนกิจสงเคราะห์ : พบว่า จำนวนผู้ที่เป็สมาชิกกลุ่มที่จัดตั้งขึ้นในหมู่บ้านน้อยกว่า 2 คน จำนวน 54 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 23.0 จำนวนผู้ที่เป็สมาชิกกลุ่มที่จัดตั้งขึ้นในหมู่บ้าน 3 -4 คน จำนวน 12 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 5.1 และจำนวนผู้ที่เป็สมาชิกกลุ่มที่จัดตั้งขึ้นในหมู่บ้านมากกว่า 4 คนขึ้นไป จำนวน 11 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 4.

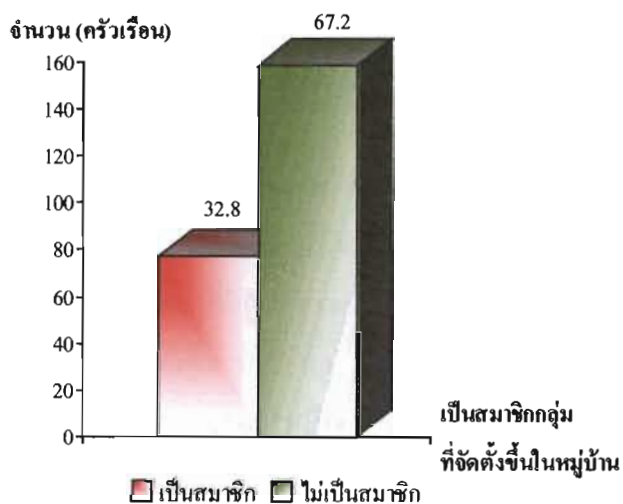
การมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นเพื่อประโยชน์ของชุมชนหรือท้องถิ่น : พบว่ามีผู้ไม่เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นเพื่อประโยชน์ของชุมชนหรือท้องถิ่น จำนวน 124 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 52.8 และมีผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นเพื่อประโยชน์ของชุมชนหรือท้องถิ่นจำนวน 111 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 47.2

การเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้าน : พบว่า ไม่เข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้าน จำนวน 225 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 95.7 และเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้าน จำนวนเพียง 10 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 4.3

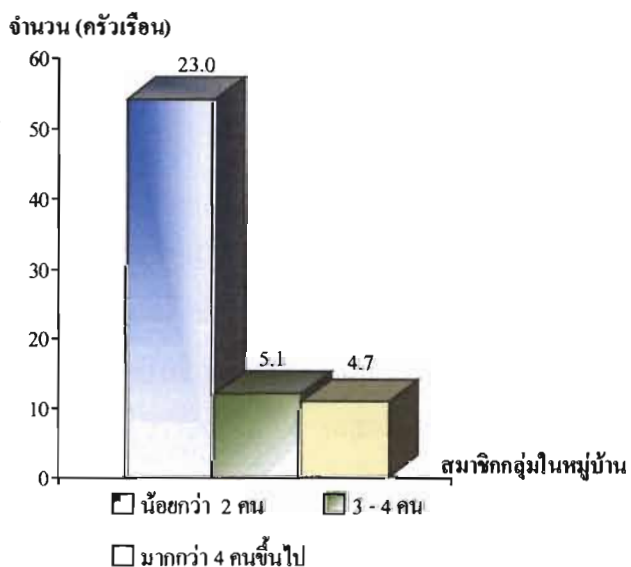
การไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งของสมาชิกในครัวเรือน : พบว่าสมาชิกในครัวเรือนส่วนใหญ่ไปเลือกตั้งครบ จำนวน 138 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 58.7 และสมาชิกในครัวเรือนไปเลือกตั้งไม่ครบ จำนวน 97 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 41.3

สมาชิกที่มีสิทธิ์เลือกตั้ง : พบว่า จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่มีสิทธิ์เลือกตั้งน้อยกว่า 2 คน จำนวน 199 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 84.7 จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่มีสิทธิ์เลือกตั้ง 3 -4 คน จำนวน 24 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 10.2 และจำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่มีสิทธิ์เลือกตั้ง มากกว่า 4 คนขึ้นไป จำนวน 12 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 5.1

แผนภูมิแสดงจำนวน (คน) ค่าร้อยละในด้านการเข้าไปเป็นสมาชิกกลุ่ม
ที่จัดตั้งขึ้นในหมู่บ้าน และเข้าไปมีส่วนร่วมในชุมชน

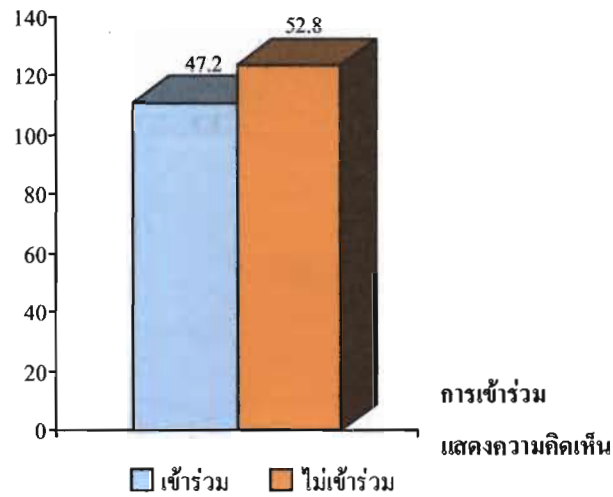

แผนภูมิที่ 51 แสดงจำนวนและร้อยละของการเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มที่จัดตั้งขึ้นในหมู่บ้าน

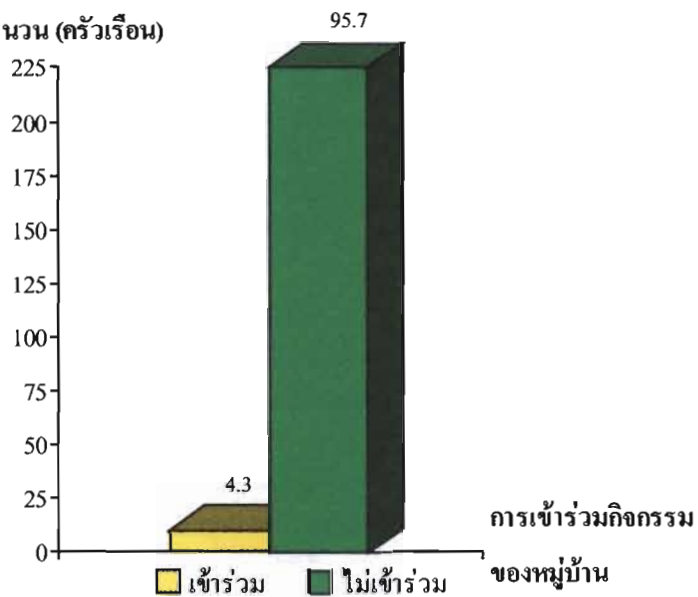
แผนภูมิที่ 52 แสดงจำนวนและร้อยละของจำนวนผู้ที่
เป็นสมาชิกกลุ่มที่จัดตั้งขึ้นในหมู่บ้าน

จำนวน (ครัวเรือน)

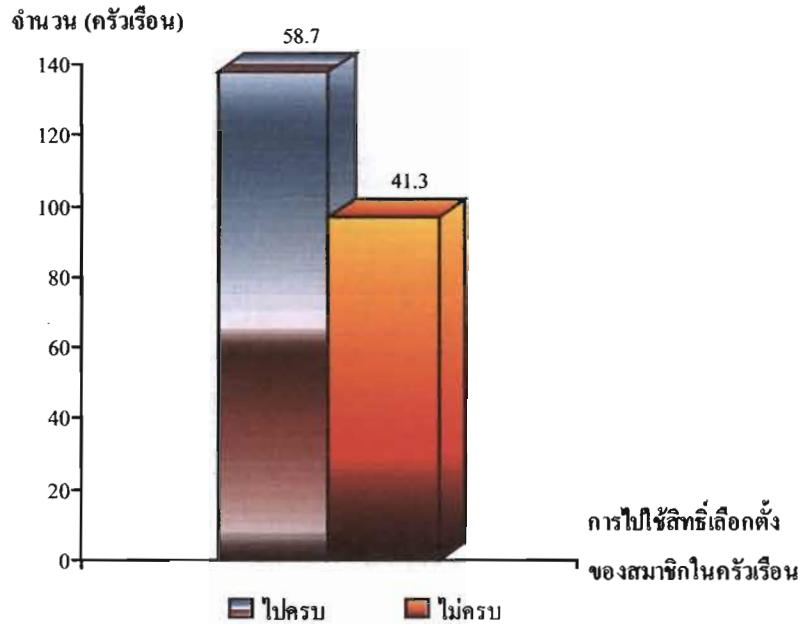

แผนภูมิที่ 53 แสดงจำนวนและร้อยละของการมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น
เพื่อประโยชน์ของชุมชนหรือท้องถิ่น

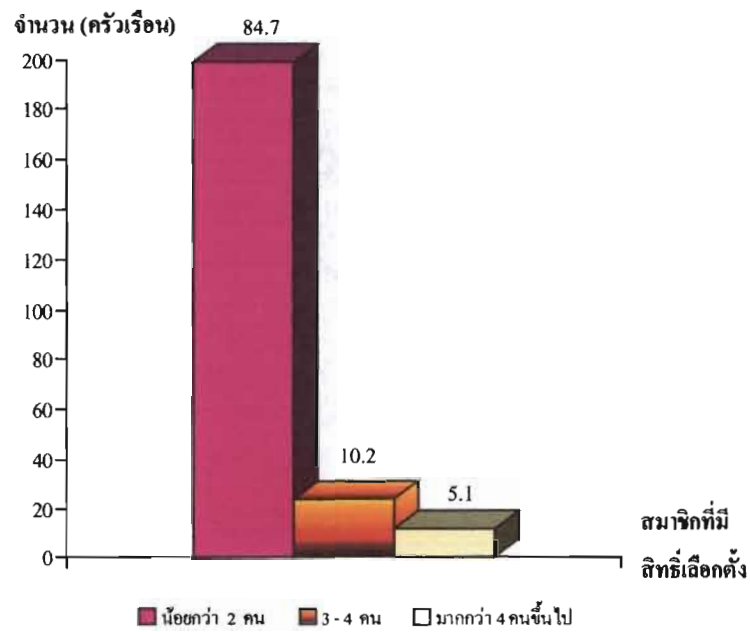
จำนวน (ครัวเรือน)

แผนภูมิที่ 54 แสดงจำนวนและร้อยละของการเข้าร่วมกิจกรรม
สาธารณะของหมู่บ้าน

แผนภูมิที่ 55 แสดงจำนวนและร้อยละของการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งของสมาชิกในครัวเรือน

แผนภูมิที่ 56 แสดงจำนวนและร้อยละของสมาชิกที่มีสิทธิ์เลือกตั้ง

ตารางที่ 12 แสดงจำนวน (ครั้วเรียน) ค่าร้อยละในด้านประโยชน์ที่ได้รับจากโครงการอุทยาน
ธรรมชาติวิทยา

คำถาม	จำนวน (ครั้วเรียน)	ร้อยละ
ประโยชน์ของโครงการอุทยานธรรมชาติวิทยา		
- แหล่งจ้างงาน	40	13.0
- แหล่งความรู้	125	40.7
- แหล่งเผยแพร่	138	45.0
- อื่น ๆ	4	1.3

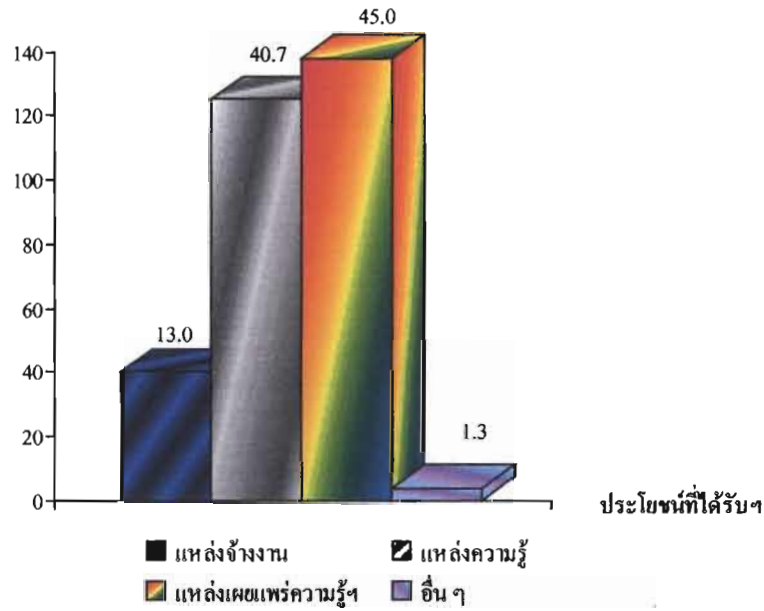
ข้อมูลด้านประโยชน์ที่ได้รับจากโครงการอุทยานธรรมชาติวิทยา ปรากฏผลการศึกษา คือ

ประโยชน์ของโครงการอุทยานธรรมชาติวิทยา : พบว่า ประโยชน์ของโครงการอุทยานธรรมชาติวิทยาทางด้านเป็นแหล่งเผยแพร่ความรู้ จำนวน 138 ครั้วเรียน คิดเป็นร้อยละ 45.0 ประโยชน์ของโครงการอุทยานธรรมชาติวิทยาเป็นแหล่งความรู้ จำนวน 125 ครั้วเรียน คิดเป็นร้อยละ 40.7 ประโยชน์ของโครงการอุทยานธรรมชาติวิทยาเป็นแหล่งจ้างงาน จำนวน 40 ครั้วเรียน คิดเป็นร้อยละ 13.0 และประโยชน์ของโครงการอุทยานธรรมชาติวิทยาเป็นแหล่งด้านอื่น ๆ จำนวน 4 ครั้วเรียน คิดเป็นร้อยละ 1.3

แผนภูมิแสดงจำนวน (คร่าวๆ) ค่าร้อยละในด้านประโยชน์ที่ได้รับจาก

โครงการอุทยานธรรมชาติวิทยา

จำนวน (คร่าวๆ)

แผนภูมิที่ 57 แสดงจำนวนและร้อยละของประโยชน์ของโครงการ
อุทยานธรรมชาติวิทยา

บทที่ 3

สภาพชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชน

จากการศึกษาข้อมูลสภาพชีวิต และความเป็นอยู่ของชุมชนบ้านตะโกกลาง คณะผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเฉพาะชุมชนบริเวณบ้านตะโกกลาง ซึ่งมีประชากรทั้งหมด 478 ครัวเรือน คณะผู้ศึกษาใช้แบบสอบถามในการสัมภาษณ์ หัวหน้าครัวเรือนได้ 179 ครัวเรือน การศึกษาประกอบด้วยการศึกษา ด้านเศรษฐกิจ สภาพชีวิต รายได้ ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา แสดงผลการศึกษา ดังนี้

ตารางที่ 13 แสดงจำนวน (ครัวเรือน) และค่าร้อยละ ด้านข้อมูลครอบครัว

คำถาม	จำนวน (ครัวเรือน)	ร้อยละ
จำนวนสมาชิกในครัวเรือน		
- น้อยกว่า 2 คน	7	3.9
- 3 - 4 คน	25	14.0
- มากกว่า 4 คนขึ้นไป	147	82.1
เด็กที่เรียนจบแล้วแต่ช่วยทำงานที่บ้าน		
- น้อยกว่า 2 คน	35	19.6
- 3 - 4 คน	5	2.8
- มากกว่า 4 คนขึ้นไป	-	-
คนโสดที่ไปทำงานต่างถิ่น		
- น้อยกว่า 2 คน	21	11.7
- 3 - 4 คน	3	1.7
- มากกว่า 4 คนขึ้นไป	-	-
คนที่เป็นแรงงานไปทำงานต่างถิ่น แล้วกลับมาอยู่บ้าน		
- น้อยกว่า 2 คน	48	26.8
- 3 - 4 คน	18	10.1
- มากกว่า 4 คนขึ้นไป	-	-

ตารางที่ 13 (ต่อ)

คำถาม	จำนวน (ครัวเรือน)	ร้อยละ
คนชรา		
- 1 คน	34	19.0
- 2 คน	25	14.0
- 3 คน	12	6.7
- มากกว่า 3 คนขึ้นไป	-	-
เด็กเล็ก		
- 1 คน	48	26.8
- 2 คน	25	14.0
- 3 คน	12	6.7
- มากกว่า 3 คนขึ้นไป	-	-
เด็กอยู่ในวัยเรียน		
- 1 คน	51	28.5
- 2 คน	33	18.4
- 3 คน	32	17.9
- มากกว่า 3 คนขึ้นไป	13	7.3

ข้อมูลด้านครอบครัว ปრაกฏผลการศึกษา คือ

จำนวนสมาชิกในครอบครัว พบว่า ส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน จำนวนมากกว่า 4 คนขึ้นไป จำนวน 147 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 82.1 รองลงมามีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน จำนวน 3-4 คน จำนวน 25 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 14.0 และมีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน น้อยกว่า 2 คน มีจำนวน 7 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 3.9

จำนวนเด็กที่เรียนจบแล้วแต่ช่วยทำงานบ้าน พบว่าส่วนใหญ่มีจำนวนเด็กที่เรียนจบแล้ว สามารถช่วยงานบ้านน้อยกว่า 2 คน จำนวน 35 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 19.6 และมีจำนวนเด็กที่ เรียนจบแล้วสามารถช่วยงานบ้านจำนวน 3-4 คน จำนวน 5 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 2.8

จำนวนคนโสดที่ไปทำงานต่างถิ่น พบว่าส่วนใหญ่มีคนโสดที่ไปทำงานต่างถิ่นน้อยกว่า 2 คน จำนวน 21 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 11.7 และมีคนโสดที่ไปทำงานต่างถิ่น 3-4 คน จำนวน 3 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 1.7

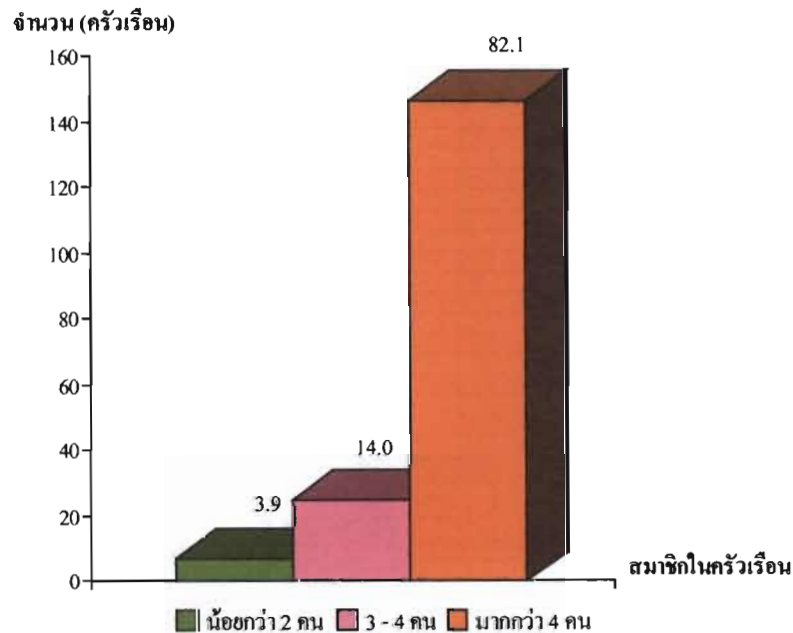
คนเป็นแรงงานไปทำงานต่างถิ่น แล้วกลับมาอยู่บ้าน พบว่าส่วนใหญ่คนที่ไปทำงานต่างถิ่น แล้วกลับมาอยู่บ้านน้อยกว่า 2 คน จำนวน 48 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 26.8 และคนที่ไปทำงานต่างถิ่นแล้วกลับมาอยู่บ้าน 3-4 คน จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 10.1

คนชรา พบว่าส่วนใหญ่มีคนที่ชรา 1 คน จำนวน 34 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 19.0 รองลงมามีคนชรา 2 คน จำนวน 25 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 14.0 และมีคนชรา 3 คน จำนวน 12 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 6.7

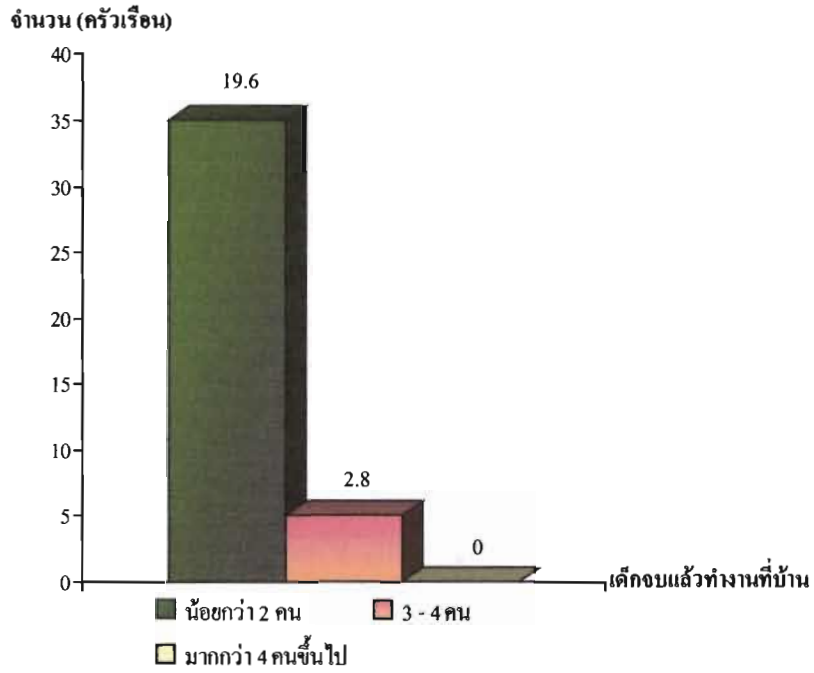
เด็กเล็ก พบว่าส่วนใหญ่มีเด็กเล็ก 1 คน จำนวน 48 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 26.8 รองลงมา มีเด็กเล็ก 2 คน จำนวน 25 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 14.0 และมีเด็กเล็ก 3 คน จำนวน 12 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 6.7

เด็กอยู่ในวัยเรียน พบว่าส่วนใหญ่มีเด็กอยู่ในวัยเรียน 1 คน จำนวน 51 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 28.5 รองลงมา มีเด็กอยู่ในวัยเรียน 2 คน ครั้วเรือน 33 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 18.4 มีเด็กอยู่ในวัยเรียน 3 คน จำนวน 32 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 17.9 และมีเด็กอยู่ในวัยเรียนมากกว่า 3 คน ขึ้นไป จำนวน 13 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 7.3

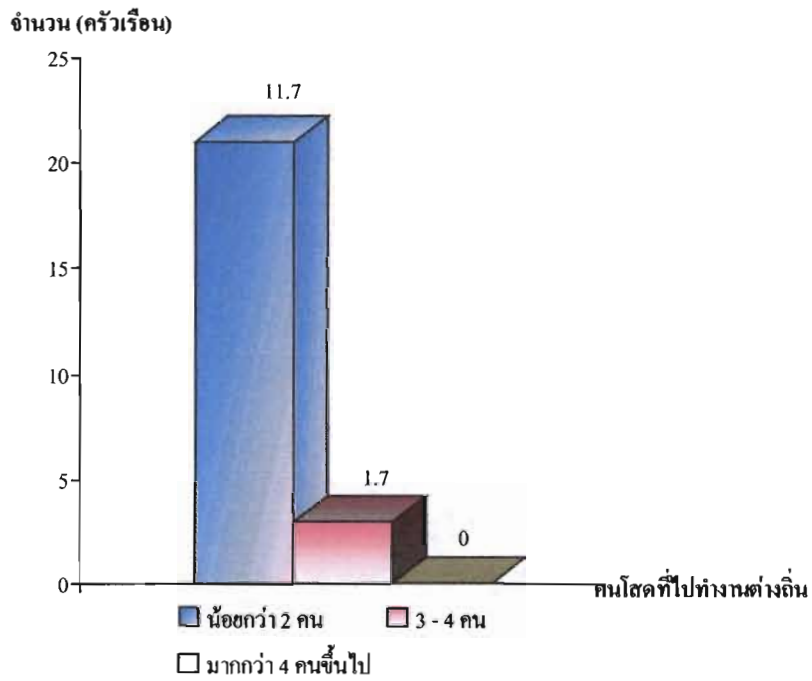
แผนภูมิแสดงจำนวน (ครั้วเรือน) ค่าร้อยละในด้านข้อมูลครอบครัว

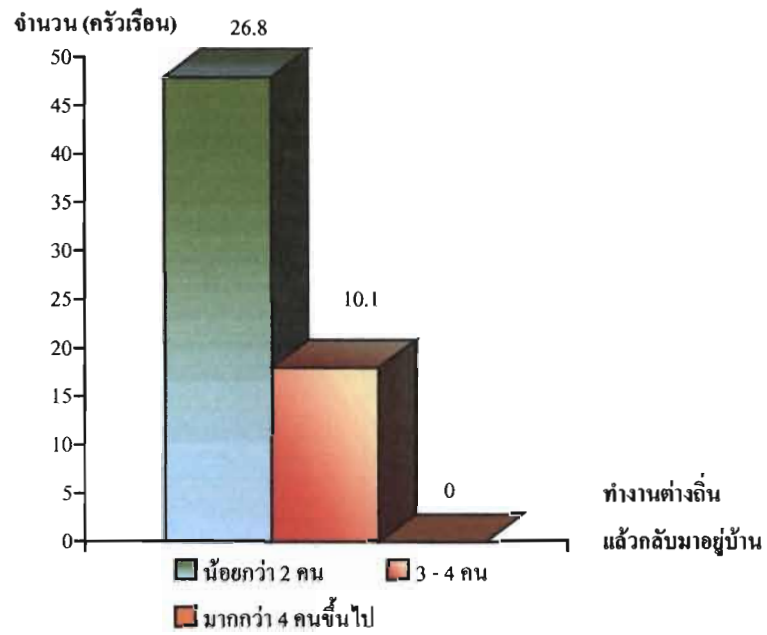
แผนภูมิที่ 58 แสดงจำนวนและร้อยละของจำนวนสมาชิกในครั้วเรือน

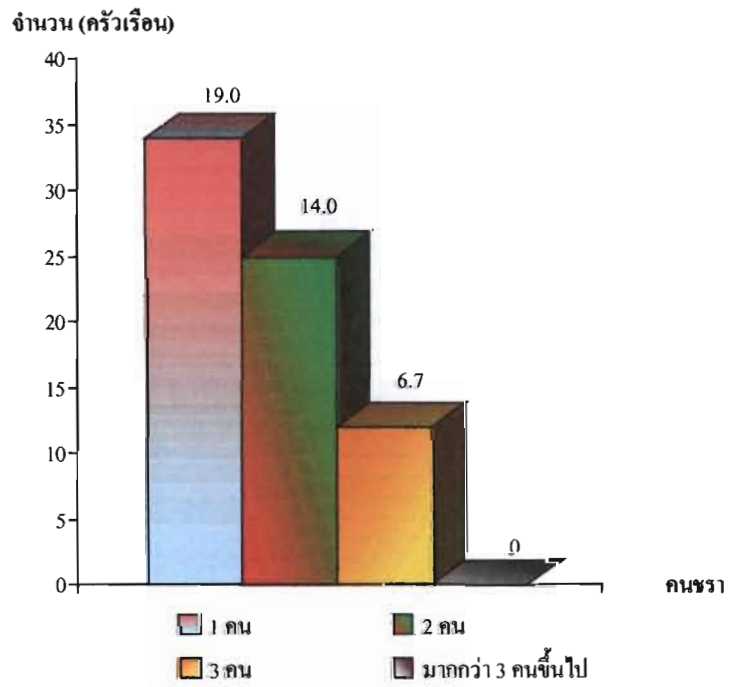
แผนภูมิที่ 59 แสดงจำนวนและร้อยละของเด็กที่เรียนจบแล้วแต่ช่วยทำงานที่บ้าน

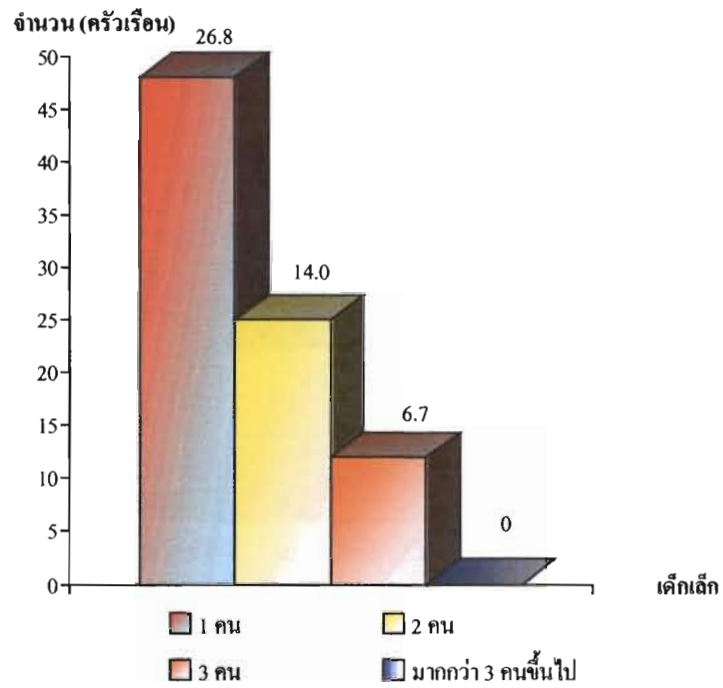
แผนภูมิที่ 60 แสดงจำนวนและร้อยละของคนโสดที่ไปทำงานต่างถิ่น

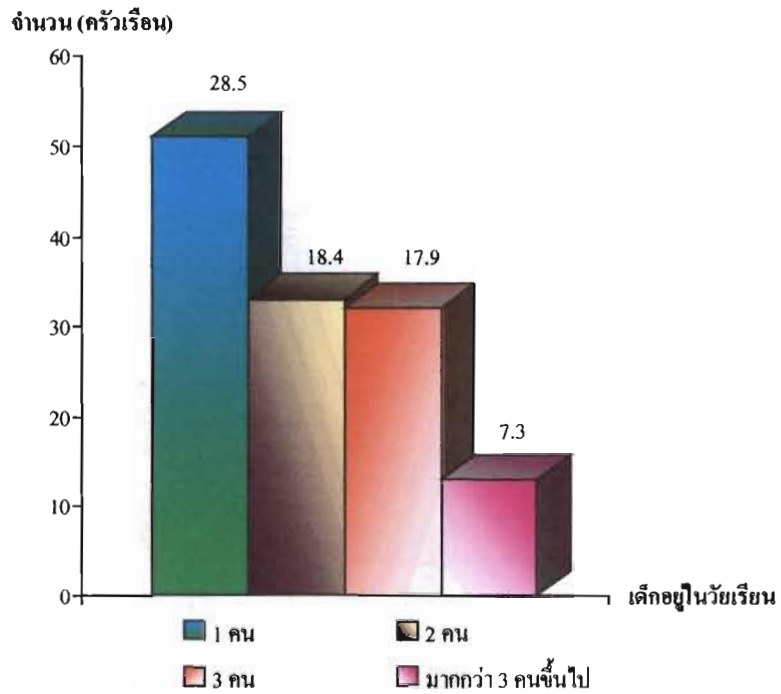
แผนภูมิที่ 61 แสดงจำนวนและร้อยละของคนที่ไม่ทำงานต่างถิ่นแล้วกลับมาอยู่บ้าน

แผนภูมิที่ 62 แสดงจำนวนและร้อยละของคนชรา

แผนภูมิที่ 63 แสดงจำนวนและร้อยละของเด็กเล็ก

แผนภูมิที่ 64 แสดงจำนวนและร้อยละของเด็กอยู่ในวัยเรียน

ตารางที่ 14 แสดงจำนวน (ครัวเรือน) และค่าร้อยละ ด้านเศรษฐกิจ

คำถาม	จำนวน (ครัวเรือน)	ร้อยละ
ที่ดินทำกิน		
- น้อยกว่า 5 ไร่	49	27.4
- 6-10 ไร่	8	4.5
- มากกว่า 10 ไร่ขึ้นไป	18	10.1
การเช่าที่ดินของคนอื่น		
- น้อยกว่า 5 ไร่	4	2.2
- 6-10 ไร่	-	-
- มากกว่า 10 ไร่ขึ้นไป	-	-
พื้นที่ปลูกข้าว		
- น้อยกว่า 5 ไร่	1	0.6
- 6-10 ไร่	-	-
- มากกว่า 10 ไร่ขึ้นไป	1	0.6
พื้นที่ปลูกผัก		
- น้อยกว่า 5 ไร่	7	3.9
- 6-10 ไร่	4	2.2
- มากกว่า 10 ไร่ขึ้นไป	2	1.1
พื้นที่ปลูกไม้ผล		
- น้อยกว่า 5 ไร่	11	6.1
- 6-10 ไร่	7	3.9
- มากกว่า 10 ไร่ขึ้นไป	4	2.2
จำนวนบ่อปลา		
- ไม่มีบ่อปลา	159	88.8
- มี 1 บ่อ	2	1.1
- มี 2 บ่อ	16	8.9
- มี 3 บ่อ	2	1.1

ตารางที่ 14 (ต่อ)

คำถาม	จำนวน (ครัวเรือน)	ร้อยละ
ชนิดปลาที่เลี้ยง		
- ปลานิล	6	30.0
- ปลาดุก	10	50.0
- ปลาตะเพียน	4	20.0
- ปลาหมอ	-	-
- ปลาช่อน	-	-
- อื่น ๆ (ปลายี่สก, สวาย, ทับทิม, นวลจันทร์, แรด)	-	-
รายได้จากการปลูกผัก ต่อ1 ไร่		
- ใช้บริโภคเอง (ไม่ได้ขาย)	166	92.7
- น้อยกว่า 5,000 บาท	3	1.7
- 5,001 - 10,000 บาท	6	3.4
- มากกว่า 10,000 บาท ขึ้นไป	4	2.2
รายได้จากการปลูกไม้ผล ต่อ1 ไร่		
- ใช้บริโภคเอง (ไม่ได้ขาย)	171	95.5
- น้อยกว่า 5,000 บาท	2	1.1
- 5,001 - 10,000 บาท	4	2.2
- มากกว่า 10,000 บาท ขึ้นไป	2	1.1
รายได้จากการเลี้ยงสัตว์ ต่อ1 ไร่		
- ใช้บริโภคเอง (ไม่ได้ขาย)	176	98.2
- น้อยกว่า 5,000 บาท	1	0.6
- 5,001 - 10,000 บาท	1	0.6
- มากกว่า 10,000 บาท ขึ้นไป	1	0.6
รายได้จากบุตรหลานที่ส่งให้ ต่อ เดือน		
- น้อยกว่า 2,000 บาท	9	5.0
- 2,001 - 4,000 บาท	9	5.0
- มากกว่า 4,000 บาท ขึ้นไป	10	6.0

ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ ปราชญ์ผลการศึกษา คือ

ที่ดินทำกิน พบว่า ส่วนใหญ่มีที่ดินทำกินน้อยกว่า 5 ไร่ จำนวน 49 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 27.4 รองลงมามีที่ดินทำกิน 6-10 ไร่ จำนวน 8 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 4.5 และมีที่ดินทำกินมากกว่า 10 ไร่ขึ้นไป จำนวน 18 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 10.0

การเช่าที่ดินของคนอื่น พบว่า มีการเช่าที่ดินของผู้อื่นน้อยกว่า 5 ไร่ จำนวน 4 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 2.2

พื้นที่ปลูกข้าว พบว่า มีพื้นที่ปลูกข้าวน้อยกว่า 5 ไร่ จำนวน 1 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 0.6 และมีพื้นที่ปลูกข้าว มากกว่า 10 ไร่ขึ้นไป จำนวน 1 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 0.6

พื้นที่ปลูกผัก พบว่า ส่วนใหญ่มีพื้นที่ปลูกผักน้อยกว่า 5 ไร่ จำนวน 7 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 3.9 รองลงมามีพื้นที่ปลูกผัก 6 – 10 ไร่ จำนวน 4 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 2.2 และมีพื้นที่ปลูกผักมากกว่า 10 ไร่ขึ้นไป จำนวน 2 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 1.1

พื้นที่ปลูกไม้ผล พบว่า ส่วนใหญ่มีพื้นที่ปลูกไม้ผลน้อยกว่า 5 ไร่ จำนวน 11 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 6.1 รองลงมามีพื้นที่ปลูกไม้ผล 6 – 10 ไร่ จำนวน 7 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 3.9 และมีพื้นที่ปลูกไม้ผลมากกว่า 10 ไร่ขึ้นไป จำนวน 4 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 2.2

จำนวนบ่อปลา พบว่า ส่วนใหญ่ไม่มีบ่อปลา จำนวน 159 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 88.8 รองลงมามีจำนวนบ่อปลา 2 บ่อ จำนวน 16 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 8.9 และมีจำนวนบ่อปลา 1 บ่อ และ 3 บ่อ จำนวน 2 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 1.1 เท่า ๆ กัน

ชนิดปลาที่เลี้ยง พบว่า ส่วนใหญ่เลี้ยงปลาชุก จำนวน 10 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาเลี้ยงปลานิล จำนวน 6 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 30.0 และ เลี้ยงปลาตะเพียน จำนวน 4 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 20.0

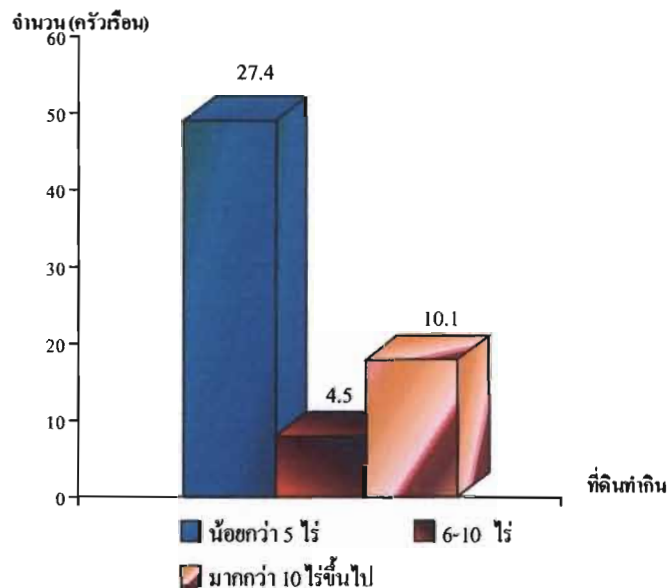
รายได้จากการปลูกผักต่อ 1 ไร่ พบว่า ส่วนใหญ่และมีการปลูกผักไว้บริโภคเอง (ไม่ได้ขาย) จำนวน 166 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 92.7 รองลงมามีรายได้จากการปลูกผักต่อ 1 ไร่ 5,001 – 10,000 บาท จำนวน 6 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 3.4 มีรายได้จากการปลูกผักต่อ 1 ไร่ มากกว่า 10,000 บาทขึ้นไป จำนวน 4 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 2.2 และมีรายได้จากการปลูกผักต่อ 1 ไร่ น้อยกว่า 5,000 บาท จำนวน 3 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 1.7

รายได้จากการปลูกไม้ผล ต่อ 1 ไร่ พบว่า ส่วนใหญ่มีการปลูกผักไว้บริโภคเอง (ไม่ได้ขาย) จำนวน 171 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 95.5 รองลงมามีรายได้จากการปลูกไม้ผล ต่อ 1 ไร่ 5,001 – 10,000 บาท จำนวน 4 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 2.2 และมีรายได้จากการปลูกไม้ผลต่อ 1 ไร่ น้อยกว่า 5,000 บาท และ มีรายได้จากการปลูกไม้ผล ต่อ 1 ไร่ มากกว่า 10,000 บาทขึ้นไป จำนวน 2 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 1.1 เท่า ๆ กัน

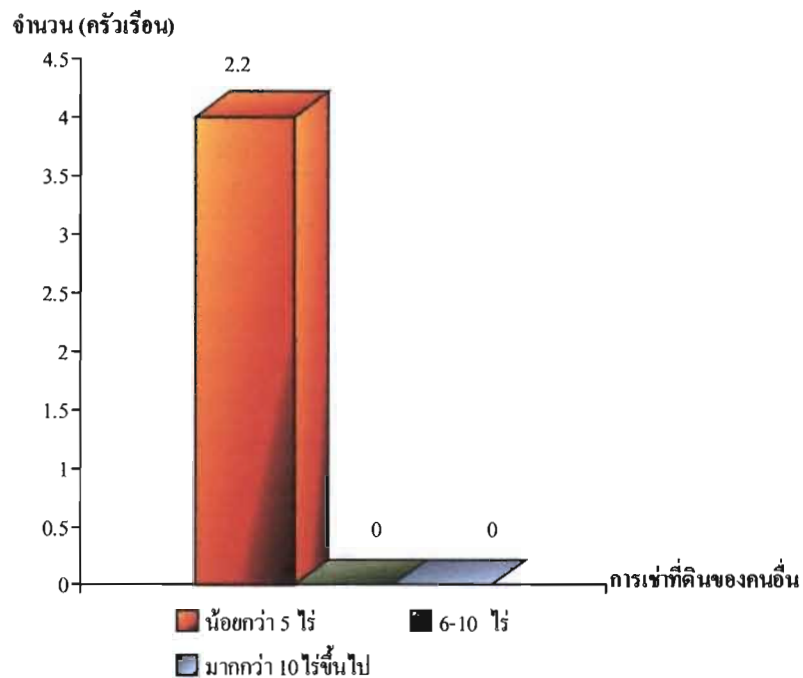
รายได้จากการเลี้ยงสัตว์ต่อ 1 ไร่ พบว่าส่วนใหญ่มีการปลูกผักไว้บริโภคเอง (ไม่ได้ขาย) จำนวน 176 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 98.2 และมีรายได้จากการเลี้ยงสัตว์ ต่อ 1 ไร่ น้อยกว่า 5,000 บาท มีรายได้จากการเลี้ยงสัตว์ต่อ 1 ไร่ 5,001 – 10,000 บาท และมีรายได้จากการเลี้ยงสัตว์ต่อ 1 ไร่ มากกว่า 10,000 บาท ขึ้นไป จำนวน 1 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 0.6 เท่า ๆ กัน

รายได้จากบุตรหลานส่งมาให้ต่อเดือน พบว่า ส่วนใหญ่มีรายได้จากบุตรหลานส่งมาให้ต่อเดือนมากกว่า 4,000 บาท ขึ้นไป จำนวน 10 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 6.0 รองมามีรายได้จากบุตรหลานส่งมาให้ต่อเดือน น้อยกว่า 2,000 บาท จำนวน 9 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 5.0 และมีรายได้จากบุตรหลานส่งมาให้ต่อเดือน 2,001 – 4,000 บาท จำนวน 9 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 5.0 เท่า ๆ กัน

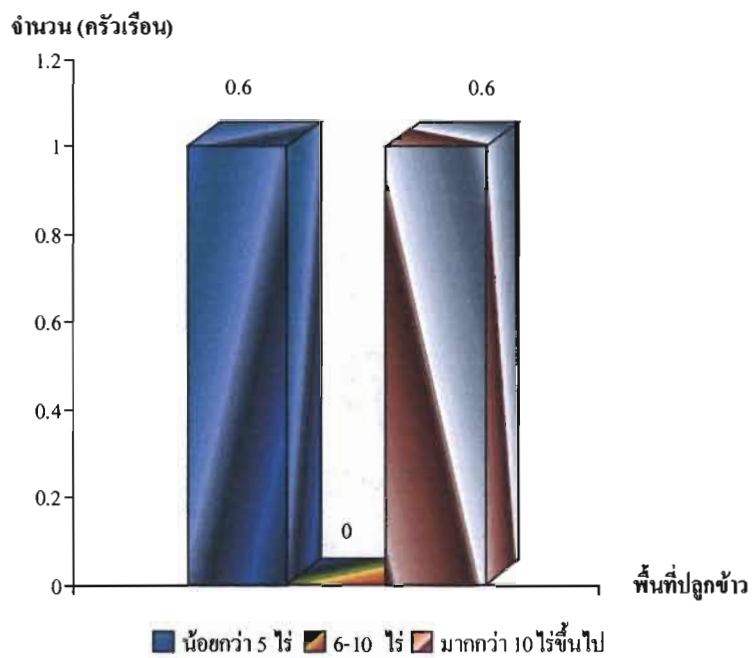
แผนภูมิแสดงจำนวน (ครัวเรือน) ค่าร้อยละในด้านเศรษฐกิจ

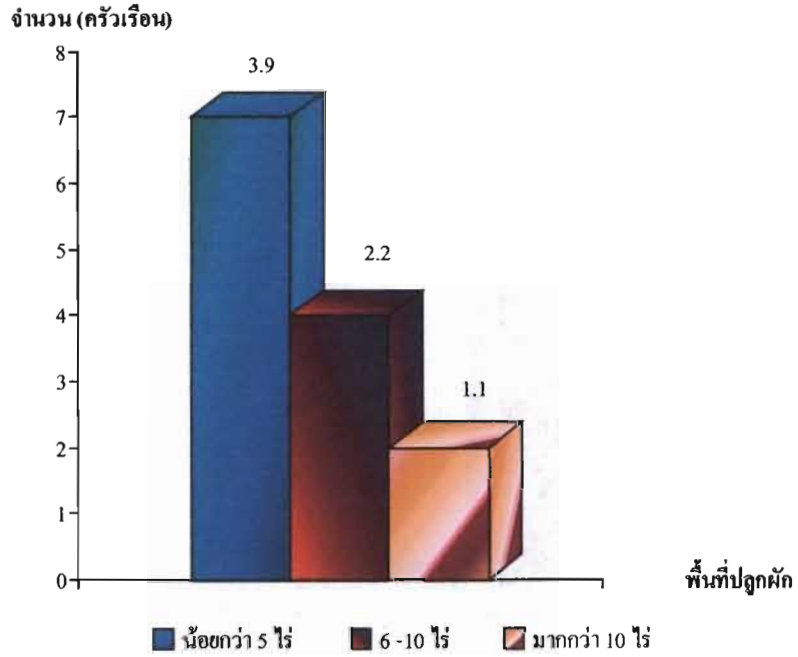
แผนภูมิที่ 65 แสดงจำนวนและร้อยละของที่ดินทำกิน

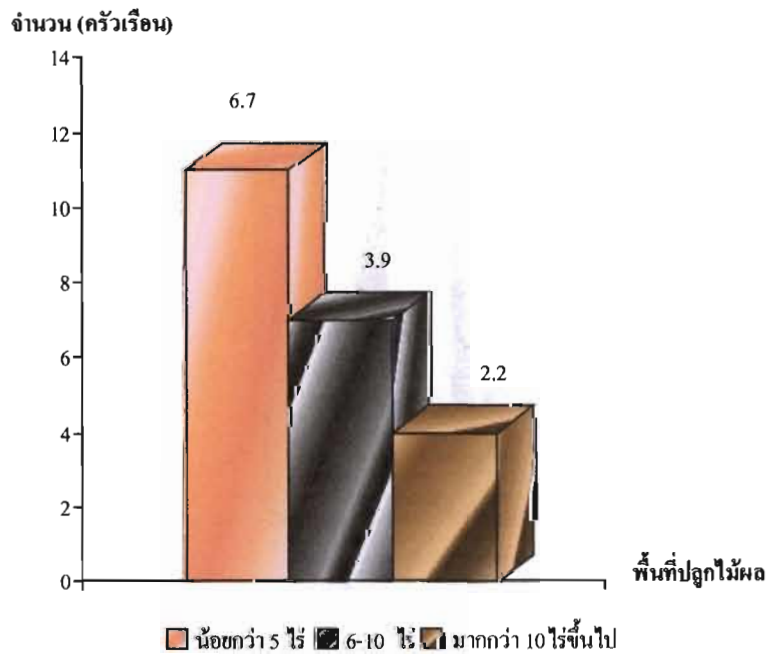
แผนภูมิที่ 66 แสดงจำนวนและร้อยละของการเช่าที่ดินของคนอื่น

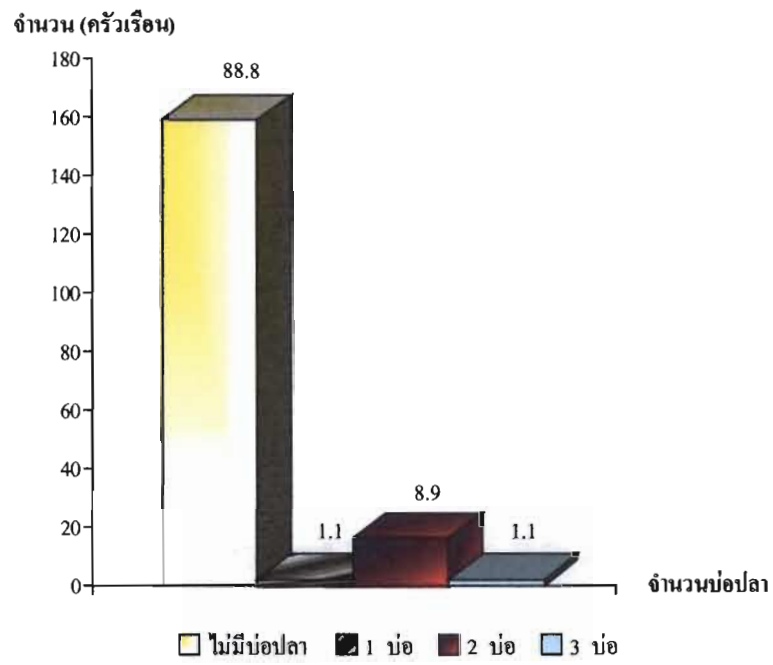
แผนภูมิที่ 67 แสดงจำนวนและร้อยละของพื้นที่ปลูกข้าว

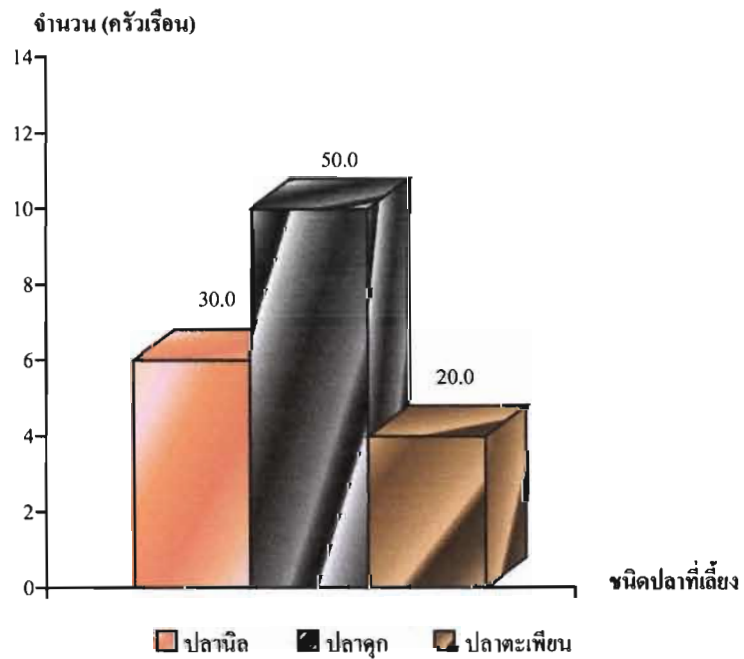
แผนภูมิที่ 68 แสดงจำนวนและร้อยละของพื้นที่ปลูกผัก

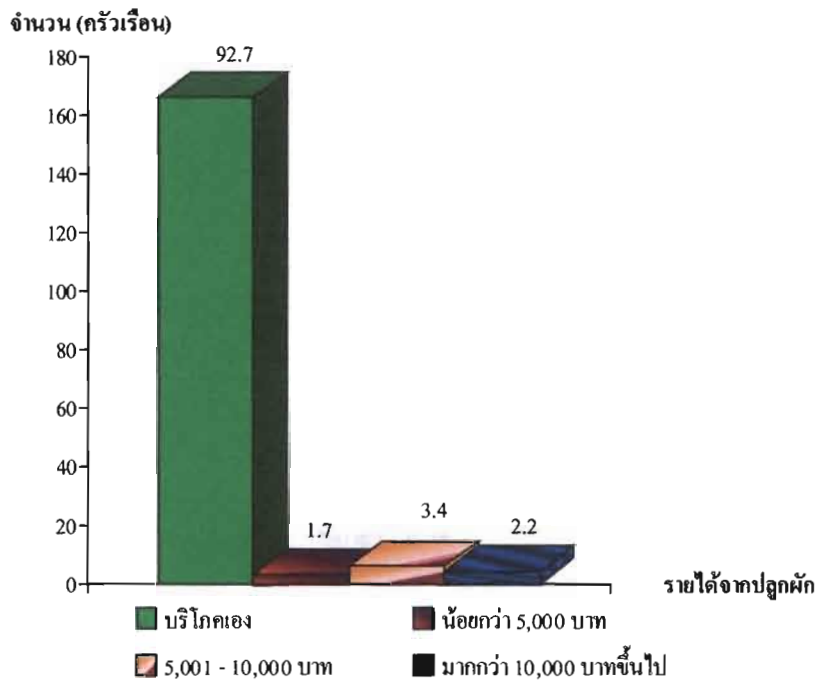
แผนภูมิที่ 69 แสดงจำนวนและร้อยละของพื้นที่ปลูกไม่ผล

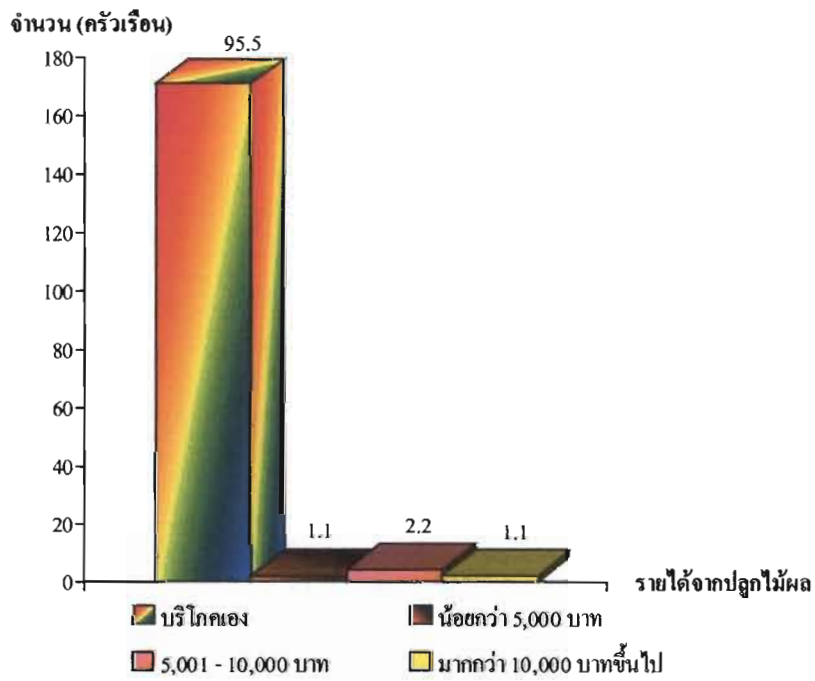
แผนภูมิที่ 70 แสดงจำนวนและร้อยละของจำนวนบ่อปลา

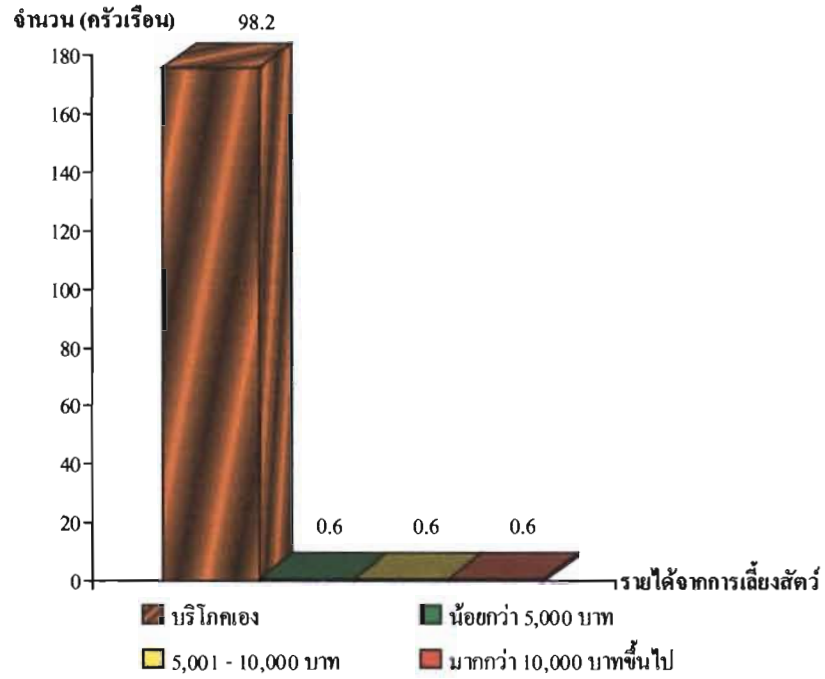
แผนภูมิที่ 71 แสดงจำนวนและร้อยละของชนิดปลาที่เลี้ยง

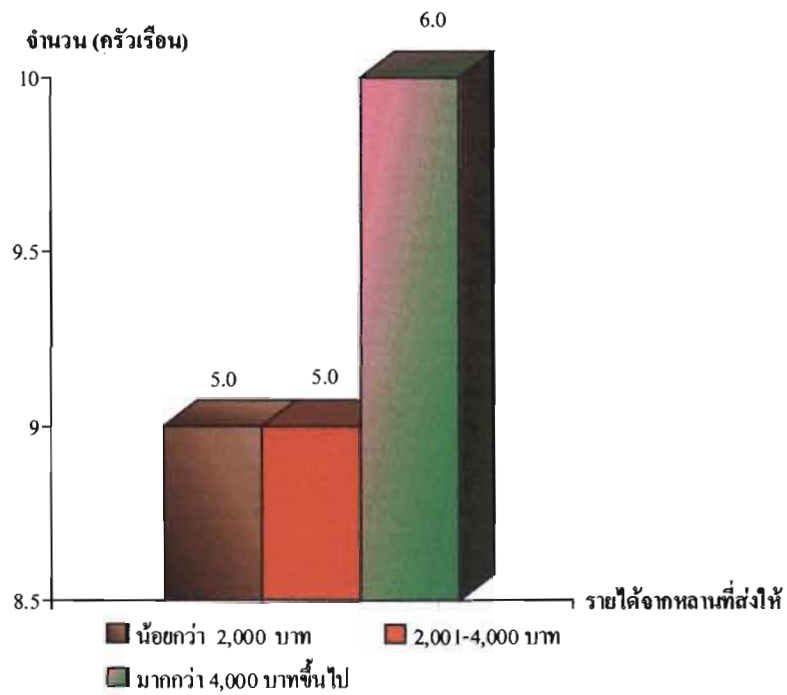
แผนภูมิที่ 72 แสดงจำนวนและร้อยละของรายได้จากการปลูกผัก ต่อ 1 ไร่

แผนภูมิที่ 73 แสดงจำนวนและร้อยละของรายได้จากการปลูกไม้ผล ต่อ 1 ไร่

แผนภูมิที่ 74 แสดงจำนวนและร้อยละของรายได้จากการเลี้ยงสัตว์ต่อ 1 ไร่

แผนภูมิที่ 75 แสดงจำนวนและร้อยละของรายได้จากหลานที่ส่งให้ต่อเดือน

ตารางที่ 15 แสดงจำนวน (ครัวเรือน) และค่าร้อยละ เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายด้านค่าบริการอาหาร

คำถาม	จำนวน (ครัวเรือน)	ร้อยละ
ข้าวสาร		
- น้อยกว่า 500 บาท	107	59.8
- 501- 1000 บาท	61	34.1
- มากกว่า 1000 บาทขึ้นไป	11	6.1
อาหารทะเล		
- น้อยกว่า 100 บาท	126	70.4
- 101 - 200 บาท	49	27.4
- มากกว่า 200 บาทขึ้นไป	4	2.2
เครื่องเทศ		
- น้อยกว่า 100 บาท	92	51.4
- 101 - 200 บาท	66	36.9
- มากกว่า 200 บาทขึ้นไป	21	11.7
ไข่ไก่		
- น้อยกว่า 100 บาท	115	64.2
- 101 - 200 บาท	45	25.1
- มากกว่า 200 บาทขึ้นไป	19	10.6
ไข่เป็ด		
- น้อยกว่า 100 บาท	169	94.4
- 101 - 200 บาท	9	5.0
- มากกว่า 200 บาทขึ้นไป	1	0.6
เนื้อไก่		
- น้อยกว่า 100 บาท	131	73.2
- 101 - 200 บาท	36	20.1
- มากกว่า 200 บาทขึ้นไป	12	6.7

ตารางที่ 15 (ต่อ)

คำถาม	จำนวน (ครัวเรือน)	ร้อยละ
เนื้อหมู		
- น้อยกว่า 100 บาท	99	55.3
- 101 - 200 บาท	55	30.7
- มากกว่า 200 บาทขึ้นไป	25	14.0
อาหารสำเร็จรูป		
- น้อยกว่า 100 บาท	170	95.0
- 101 - 200 บาท	5	3.0
- มากกว่า 200 บาทขึ้นไป	4	2.0
ซูรส		
- น้อยกว่า 50 บาท	161	90.0
- 51 - 100 บาท	16	9.0
- มากกว่า 100 บาทขึ้นไป	2	1.1
น้ำตาล		
- น้อยกว่า 50 บาท	99	55.3
- 51 - 100 บาท	65	36.3
- มากกว่า 100 บาทขึ้นไป	15	8.4
น้ำตาล / เกลือ		
- น้อยกว่า 50 บาท	134	75.0
- 51 - 100 บาท	45	25.0
- มากกว่า 100 บาทขึ้นไป	-	-
น้ำมันพืช		
- น้อยกว่า 50 บาท	42	23.5
- 51 - 100 บาท	89	49.7
- มากกว่า 100 บาทขึ้นไป	48	26.8

ตารางที่ 15 (ต่อ)

คำถาม	จำนวน (ครัวเรือน)	ร้อยละ
ซอส / ซีอิ๊ว / น้ำมันหอย		
- น้อยกว่า 50 บาท	147	82.2
- 51 - 100 บาท	28	15.6
- มากกว่า 100 บาทขึ้นไป	4	2.2
มาม่า / ไวไว		
- น้อยกว่า 100 บาท	124	69.3
- 101 - 200 บาท	43	24.0
- มากกว่า 200 บาทขึ้นไป	12	6.7
ปลากระป๋อง		
- น้อยกว่า 100 บาท	105	58.7
- 101 - 200 บาท	64	35.8
- มากกว่า 200 บาทขึ้นไป	10	5.5
น้ำอัดลม		
- น้อยกว่า 50 บาท	112	62.6
- 51 - 100 บาท	29	16.2
- มากกว่า 100 บาทขึ้นไป	38	21.2
กระทิงแดง / เอ็ม 100 , 150		
- น้อยกว่า 50 บาท	159	88.8
- 51 - 100 บาท	13	7.3
- มากกว่า 100 บาทขึ้นไป	7	3.9
เหล้า / เบียร์		
- น้อยกว่า 100 บาท	146	81.6
- 101 - 200 บาท	14	7.8
- มากกว่า 200 บาทขึ้นไป	19	10.6

ตารางที่ 15(ต่อ)

คำถาม	จำนวน (ครัวเรือน)	ร้อยละ
ขนมทานเล่น (ทานามิ)		
- น้อยกว่า 50 บาท	65	36.3
- 51 - 100 บาท	44	24.6
- มากกว่า 100 บาทขึ้นไป	70	39.1

ข้อมูลด้านค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการบริโภคอาหาร ปรากฏผลการศึกษา คือ

ข้าวสาร พบว่า ส่วนใหญ่ มีค่าใช้จ่ายในการซื้อข้าวสารน้อยกว่า 500 บาท จำนวน 107 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 59.8 รองลงมามีค่าใช้จ่ายในการซื้อข้าวสาร 501 – 1,000 บาท จำนวน 61 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 34.1 และค่าใช้จ่ายในการซื้อข้าวสารมากกว่า 1,000 บาทขึ้นไป จำนวน 11 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 6.1

อาหารทะเล พบว่า ส่วนใหญ่ มีค่าใช้จ่ายในการซื้ออาหารทะเลน้อยกว่า 100 บาท จำนวน 126 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 70.4 รองลงมามีค่าใช้จ่ายในการซื้ออาหารทะเล 101 – 200 บาท จำนวน 49 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 27.4 และมีค่าใช้จ่ายในการซื้ออาหารทะเลมากกว่า 200 บาทขึ้นไป จำนวน 4 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 2.2

เครื่องเทศ พบว่า ส่วนใหญ่ มีค่าใช้จ่ายในการซื้อเครื่องเทศน้อยกว่า 100 บาท จำนวน 92 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 51.4 รองลงมามีค่าใช้จ่ายในการซื้อเครื่องเทศ 101 – 200 บาท จำนวน 66 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 36.9 และมีค่าใช้จ่ายในการซื้อเครื่องเทศมากกว่า 200 บาทขึ้นไป จำนวน 21 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 11.7

ไข่ไก่ พบว่า ส่วนใหญ่ มีค่าใช้จ่ายในการซื้อไข่ไก่น้อยกว่า 100 บาท จำนวน 115 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 64.2 รองลงมามีค่าใช้จ่ายในการซื้อไข่ไก่ 101 – 200 บาท จำนวน 45 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 25.1 และมีค่าใช้จ่ายในการซื้อไข่ไก่ มากกว่า 200 บาทขึ้นไป จำนวน 19 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 10.6

ไข่เป็ด พบว่า ส่วนใหญ่ มีค่าใช้จ่ายในการซื้อไข่เป็ดน้อยกว่า 100 บาท จำนวน 169 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 95.7 รองลงมามีค่าใช้จ่ายในการซื้อไข่เป็ด 101 – 200 บาท จำนวน 9 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 5.0 และมีค่าใช้จ่ายในการซื้อไข่เป็ดมากกว่า 200 บาทขึ้นไป จำนวน 1 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 0.6

เนื้อไก่ พบว่า ส่วนใหญ่ มีค่าใช้จ่ายในการซื้อเนื้อไคน้อยกว่า 100 บาท จำนวน 131 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 73.2 รองลงมามีค่าใช้จ่ายในการซื้อเนื้อไก่ 101 – 200 บาท จำนวน 36 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 20.1 และมีค่าใช้จ่ายในการซื้อเนื้อไก่มากกว่า 200 บาทขึ้นไป จำนวน 12 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 6.7

เนื้อหมู พบว่า ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการซื้อเนื้อหมู น้อยกว่า 100 บาท จำนวน 99 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 55.3 รองลงมามีค่าใช้จ่ายในการซื้อเนื้อหมู 101 – 200 บาท จำนวน 55 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 30.7 และมีค่าใช้จ่ายในการซื้อเนื้อหมูมากกว่า 200 บาทขึ้นไป จำนวน 25 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 14.0

อาหารสำเร็จรูป พบว่า ส่วนใหญ่ มีค่าใช้จ่ายในการซื้ออาหารสำเร็จรูป 101 – 200 บาท จำนวน 75 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 54.3 รองลงมามีค่าใช้จ่ายในการซื้ออาหารสำเร็จรูปน้อยกว่า 100 บาท จำนวน 48 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 34.8 และมีค่าใช้จ่ายในการซื้ออาหารสำเร็จรูปมากกว่า 200 บาทขึ้นไป จำนวน 15 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 10.9

ขุรส พบว่า ส่วนใหญ่ มีค่าใช้จ่ายในการซื้อขุรสน้อยกว่า 50 บาท จำนวน 161 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 90.0 รองลงมามีค่าใช้จ่ายในการซื้อขุรส 51 – 100 บาท จำนวน 16 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 9.0 และมีค่าใช้จ่ายในการซื้อขุรสมากกว่า 100 บาทขึ้นไป จำนวน 2 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 1.1

น้ำตาล พบว่า ส่วนใหญ่ มีค่าใช้จ่ายในการซื้อน้ำตาลน้อยกว่า 50 บาท จำนวน 99 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 55.3 รองลงมามีค่าใช้จ่ายในการซื้อน้ำตาล 51 – 100 บาท จำนวน 65 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 36.3 และมีค่าใช้จ่ายในการซื้อน้ำตาลมากกว่า 100 บาทขึ้นไป จำนวน 15 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 8.4

น้ำปลา/เกลือ พบว่า ส่วนใหญ่ มีค่าใช้จ่ายในการซื้อน้ำปลา/เกลือ น้อยกว่า 50 บาท จำนวน 134 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 75.0 และมีค่าใช้จ่ายในการซื้อน้ำปลา/เกลือ 51 – 100 บาท จำนวน 45 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 25.0

น้ำมันพืช พบว่า ส่วนใหญ่ มีค่าใช้จ่ายในการซื้อน้ำมันพืช น้อยกว่า 50 บาท จำนวน 42 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 23.5 รองลงมามีค่าใช้จ่ายในการซื้อน้ำมันพืช 51 – 100 บาท จำนวน 89 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 49.7 และมีค่าใช้จ่ายในการซื้อน้ำมันพืช มากกว่า 100 บาทขึ้นไป จำนวน 48 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 26.8

ซอส/ซีอิ๊ว/น้ำมันหอย พบว่า ส่วนใหญ่ มีค่าใช้จ่ายในการซื้อซอส/ซีอิ๊ว/น้ำมันหอย น้อยกว่า 50 บาท จำนวน 147 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 82.2 รองลงมามีค่าใช้จ่ายในการซื้อซอส/ซีอิ๊ว/น้ำมันหอย 51 – 100 บาท จำนวน 28 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 15.6 และมีค่าใช้จ่ายในการซื้อซอส/ซีอิ๊ว/น้ำมันหอยมากกว่า 100 บาทขึ้นไป จำนวน 4 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 2.2

ม่าม่า/ไวไว พบว่า ส่วนใหญ่ มีค่าใช้จ่ายในการซื้อม่าม่า/ไวไว น้อยกว่า 100 บาท จำนวน 124 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 69.3 รองลงมามีค่าใช้จ่ายในการซื้อม่าม่า/ไวไว 101 – 200 บาท จำนวน 43 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 24.0 และมีค่าใช้จ่ายในการซื้อม่าม่า/ไวไวมากกว่า 200 บาทขึ้นไป จำนวน 12 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 6.7

ปลากระป๋อง พบว่า ส่วนใหญ่ มีค่าใช้จ่ายในการซื้อปลากระป๋อง น้อยกว่า 100 บาท จำนวน 105 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 58.7 รองลงมามีค่าใช้จ่ายในการซื้อปลากระป๋อง 101 – 200 บาท จำนวน 64 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 35.8 และมีค่าใช้จ่ายในการซื้อปลากระป๋องมากกว่า 200 บาทขึ้นไป จำนวน 10 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 5.5

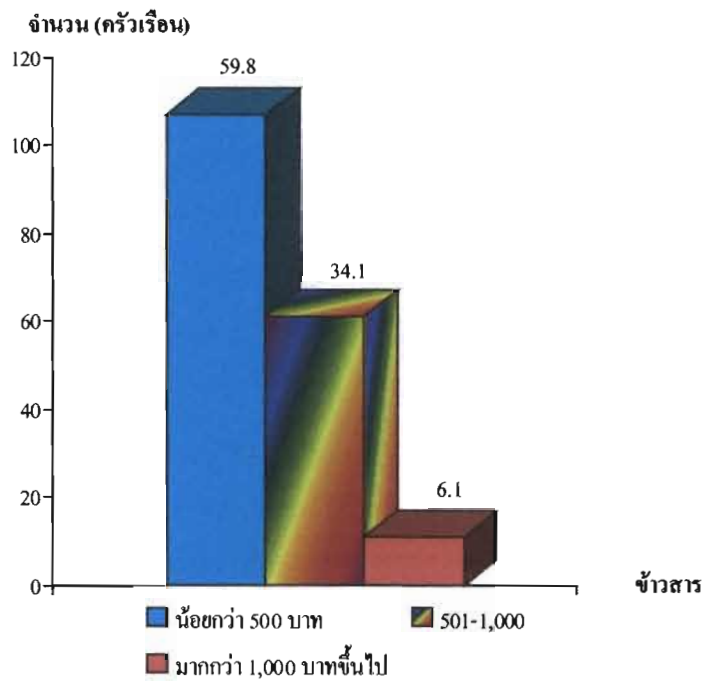
น้ำอัดลม พบว่า ส่วนใหญ่ มีค่าใช้จ่ายในการซื้อน้ำอัดลมน้อยกว่า 50 บาท จำนวน 112 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 62.6 รองลงมามีค่าใช้จ่ายในการซื้อน้ำอัดลมมากกว่า 100 บาทขึ้นไป จำนวน 38 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 21.2 และมีค่าใช้จ่ายในการซื้อน้ำอัดลม 51 – 100 บาท จำนวน 29 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 16.2

กระทิงแดง/เอ็ม , 100 เอ็ม 150 พบว่า ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการซื้อกระทิงแดง/เอ็ม 100, เอ็ม 150 น้อยกว่า 50 บาท จำนวน 159 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 88.8 รองลงมามีค่าใช้จ่ายในการซื้อซอสกระทิงแดง/เอ็ม 100 , เอ็ม 150 51 – 100 บาท จำนวน 13 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 7.3 และมีค่าใช้จ่ายในการซื้อกระทิงแดง/เอ็ม 100, เอ็ม 150 มากกว่า 100 บาทขึ้นไป จำนวน 7 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 3.9

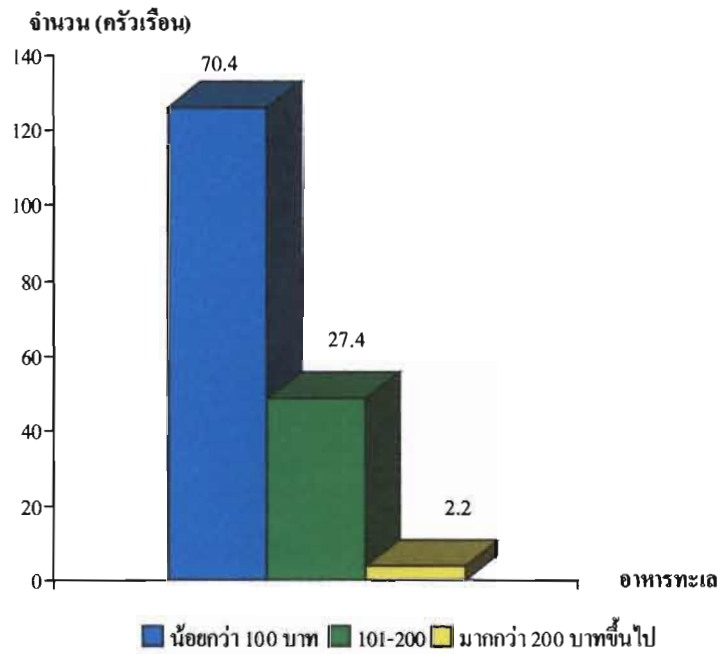
เหล้า/เบียร์ พบว่า ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการซื้อเหล้า/เบียร์น้อยกว่า 100 บาท จำนวน 149 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 81.6 รองลงมามีค่าใช้จ่ายในการซื้อเหล้า/เบียร์มากกว่า 200 บาทขึ้นไป จำนวน 19 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 10.6 และมีค่าใช้จ่ายในการซื้อเหล้า/เบียร์ 101 – 200 บาท จำนวน 14 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 7.8

ขนมกรุบกรอบ พบว่า ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการซื้อขนมกรุบกรอบ มากกว่า 100 บาท ขึ้นไป จำนวน 70 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 39.1 รองลงมามีค่าใช้จ่ายในการซื้อขนมกรุบกรอบ น้อยกว่า 50 บาท จำนวน 65 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 36.3 และมีค่าใช้จ่ายในการซื้อขนมกรุบกรอบ 51 – 100 บาท จำนวน 44 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 24.6

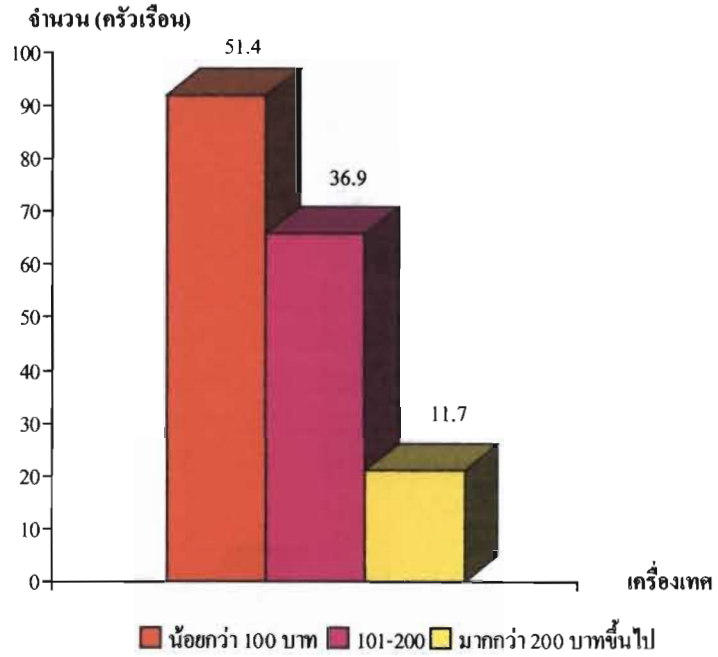
แผนภูมิแสดงจำนวน (ครัวเรือน) ค่าร้อยละเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายด้านค่าบริโภคอาหาร

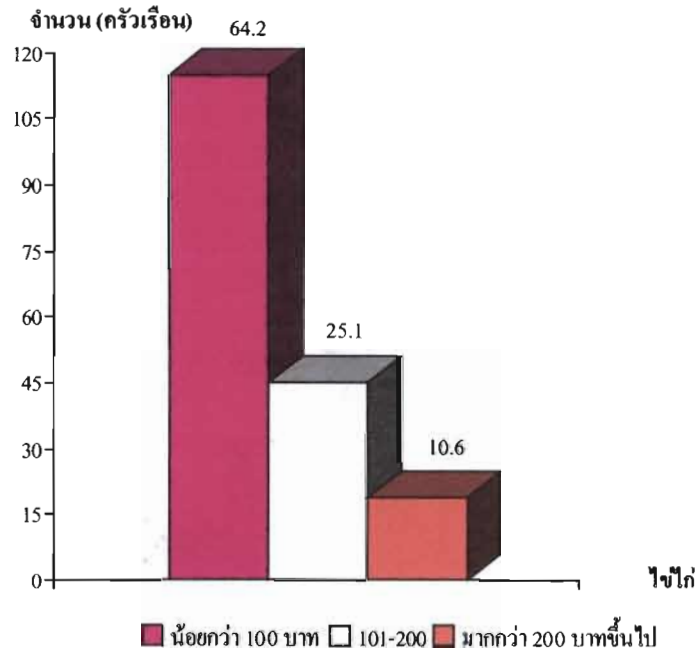
แผนภูมิที่ 76 แสดงจำนวนและร้อยละของข้าวสาร

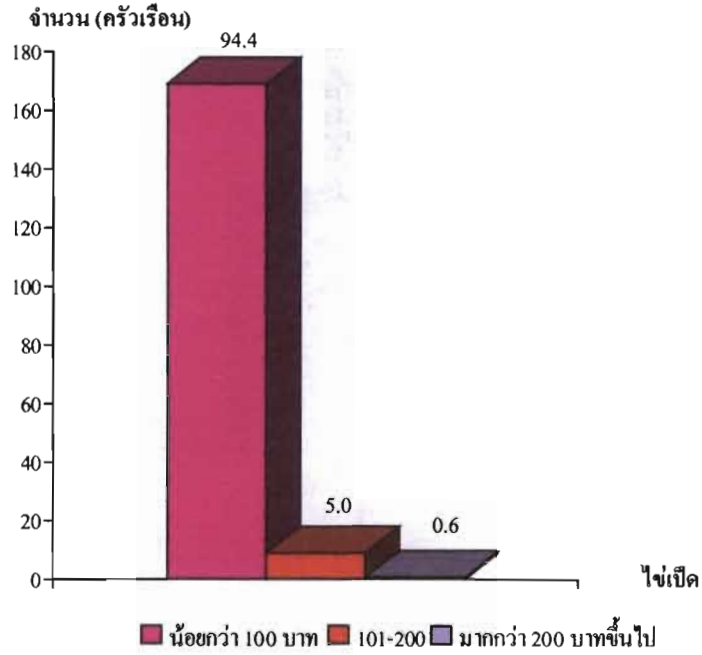
แผนภูมิที่ 77 แสดงจำนวนและร้อยละของอาหารทะเล

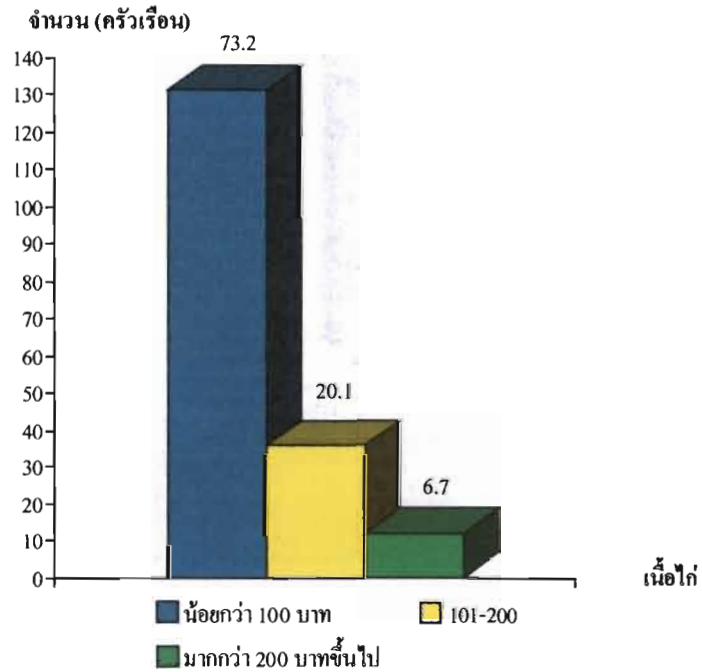
แผนภูมิที่ 78 แสดงจำนวนและร้อยละของเครื่องเทศ

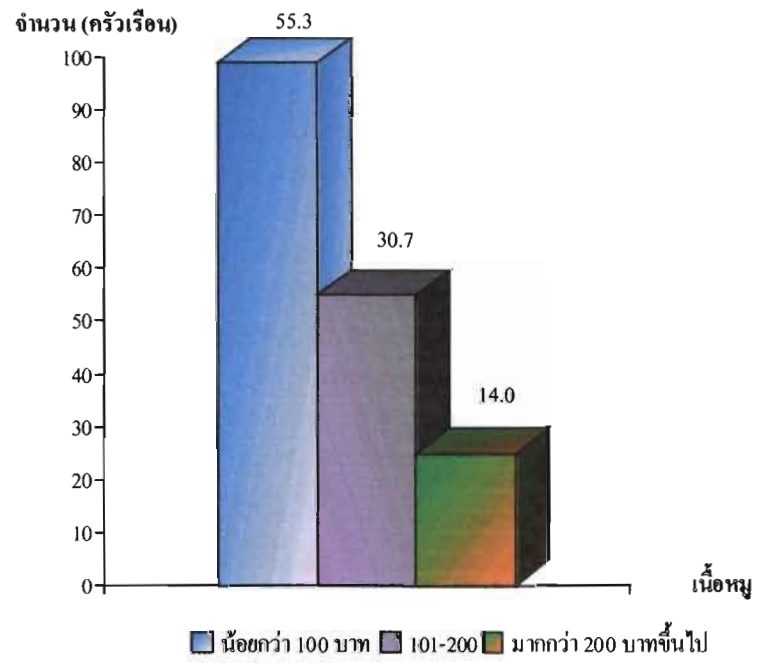
แผนภูมิที่ 79 แสดงจำนวนและร้อยละของไข่ไก่

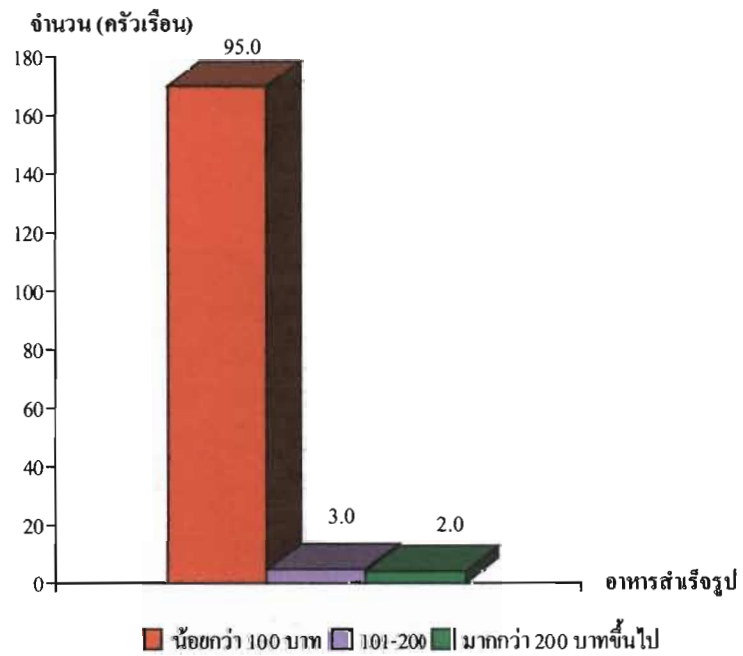
แผนภูมิที่ 80 แสดงจำนวนและร้อยละของไม้เปิด

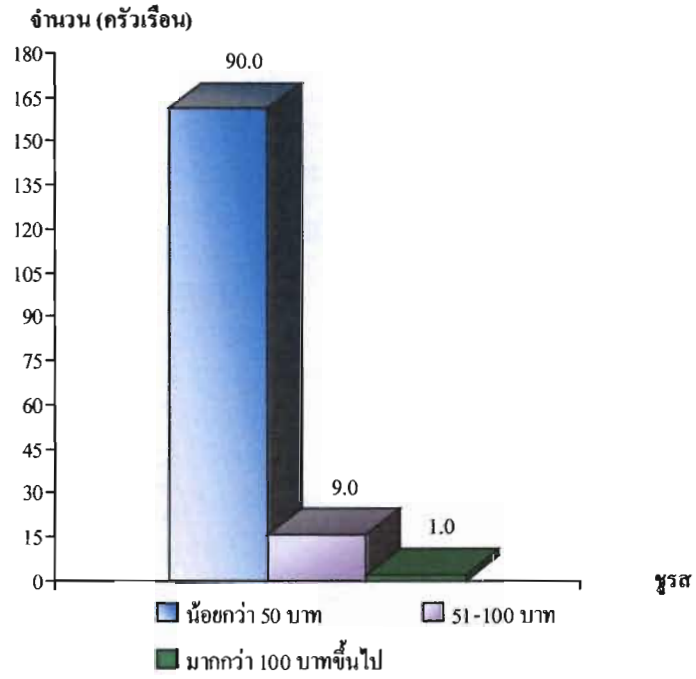
แผนภูมิที่ 81 แสดงจำนวนและร้อยละของเนื้อไก่

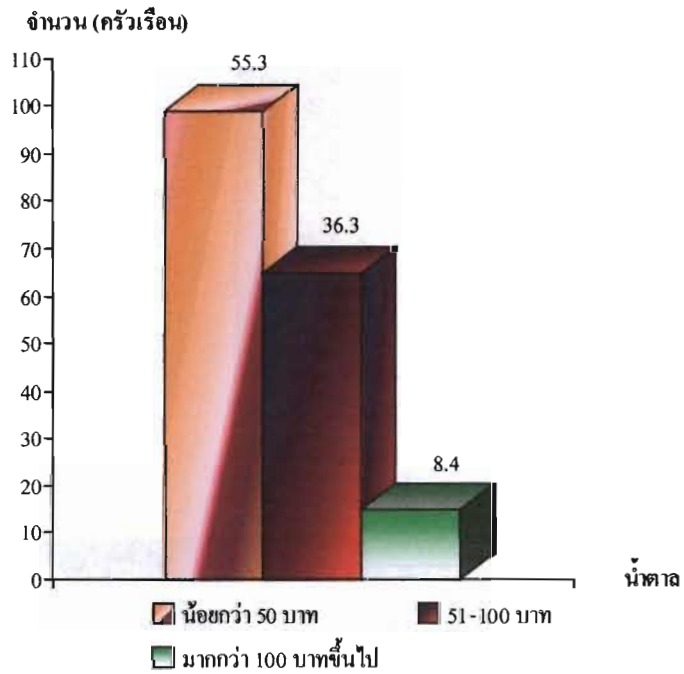
แผนภูมิที่ 82 แสดงจำนวนและร้อยละของเนื้อหมู

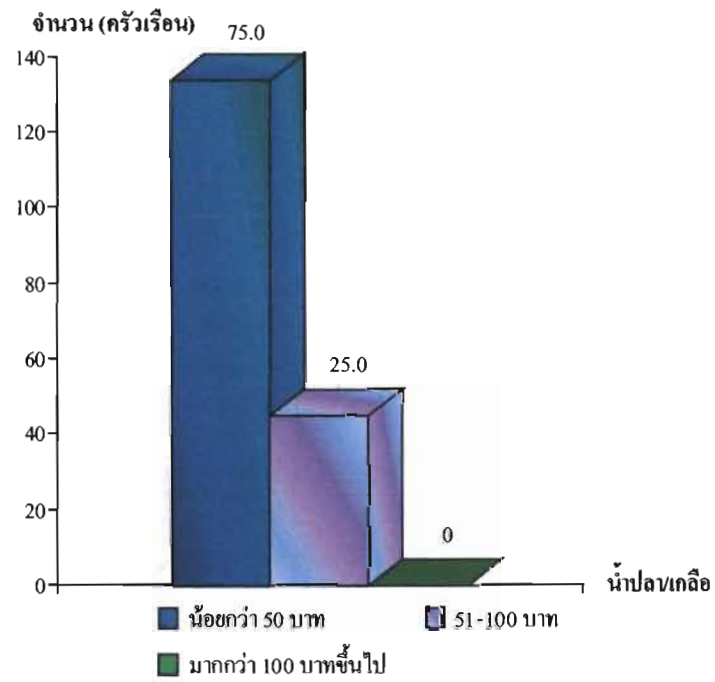
แผนภูมิที่ 83 แสดงจำนวนและร้อยละของอาหารสำเร็จรูป

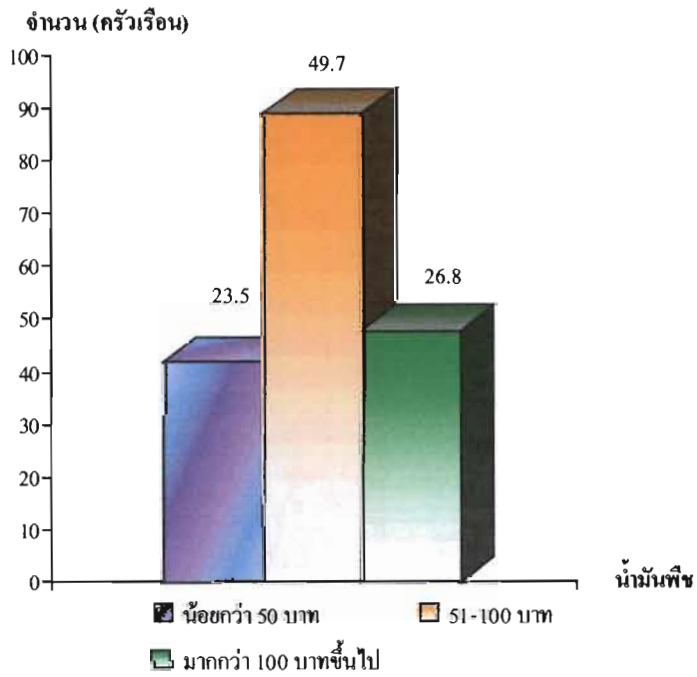
แผนภูมิที่ 84 แสดงจำนวนและร้อยละของชูรส

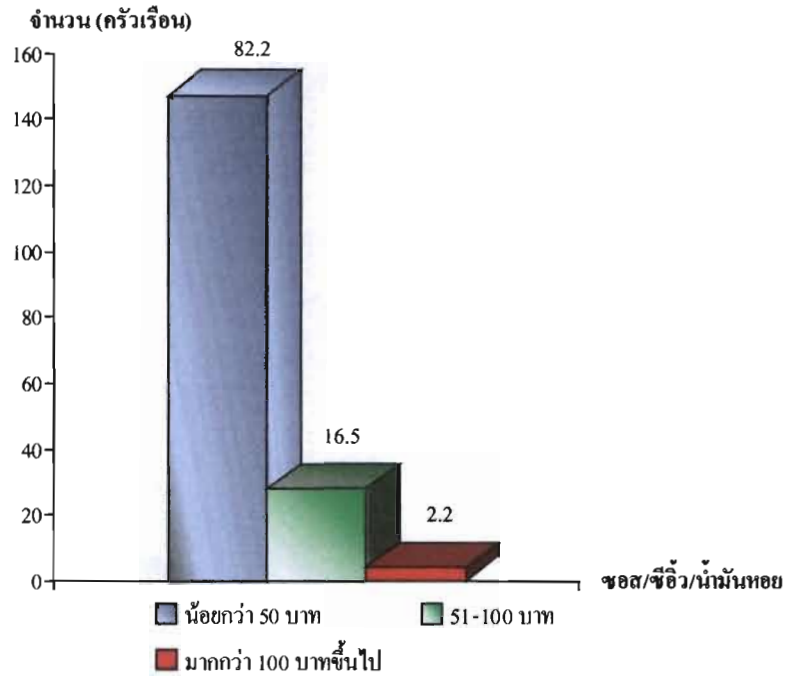
แผนภูมิที่ 85 แสดงจำนวนและร้อยละของน้ำตาล

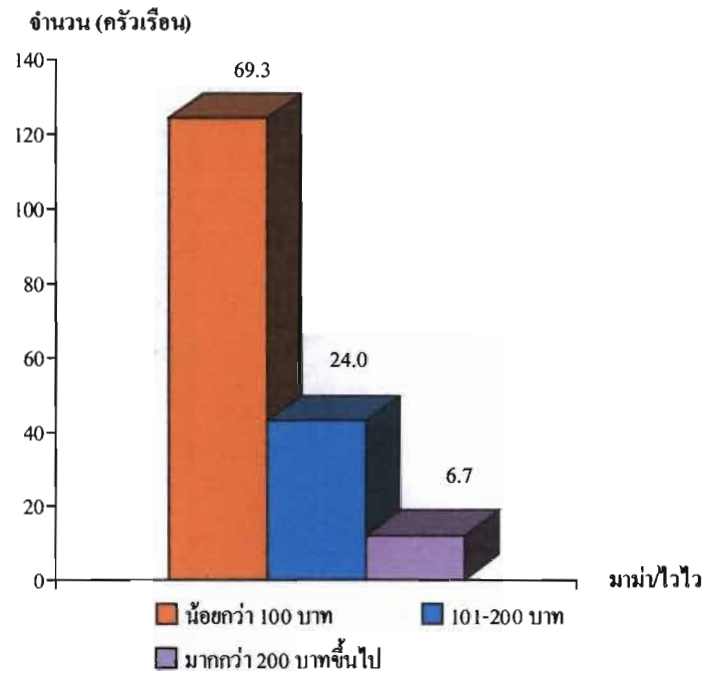
แผนภูมิที่ 86 แสดงจำนวนและร้อยละของน้ำปดเกลือ

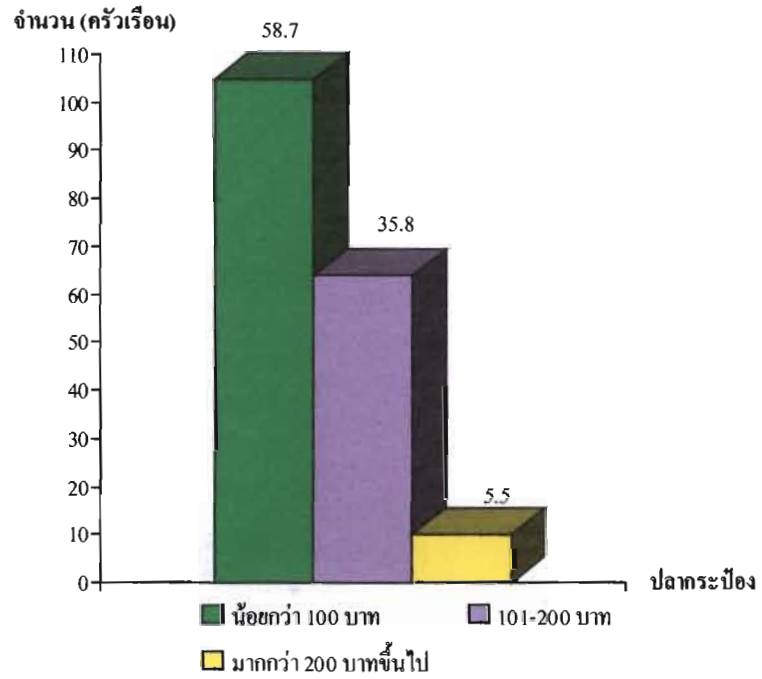
แผนภูมิที่ 87 แสดงจำนวนและร้อยละของน้ำมันพืช

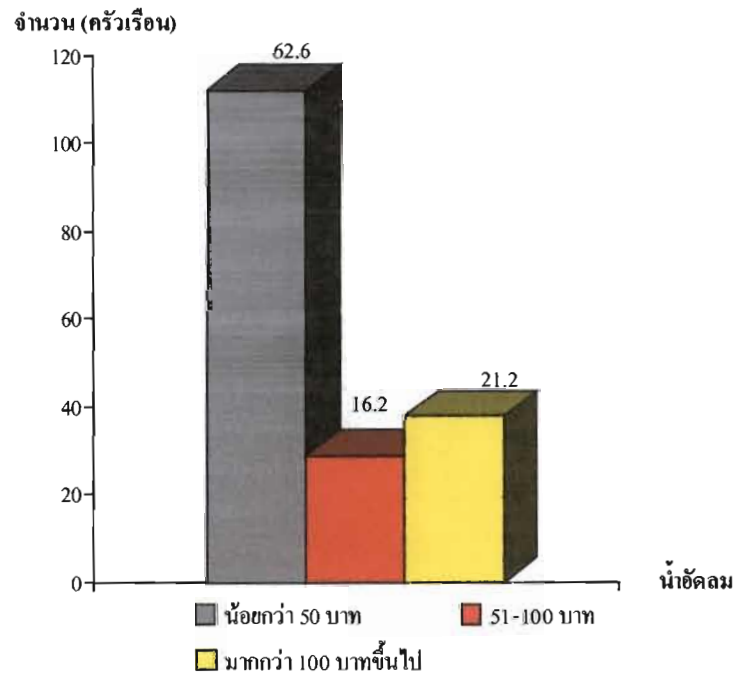
แผนภูมิที่ 88 แสดงจำนวนและร้อยละของซอส/ซีอิ๊ว/น้ำมันหอย

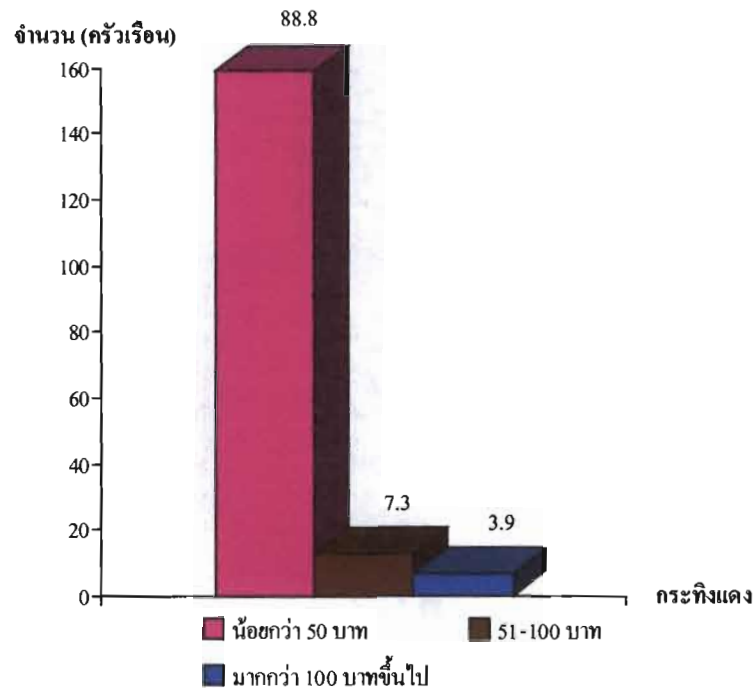
แผนภูมิที่ 89 แสดงจำนวนและร้อยละของมามา/ไวไว

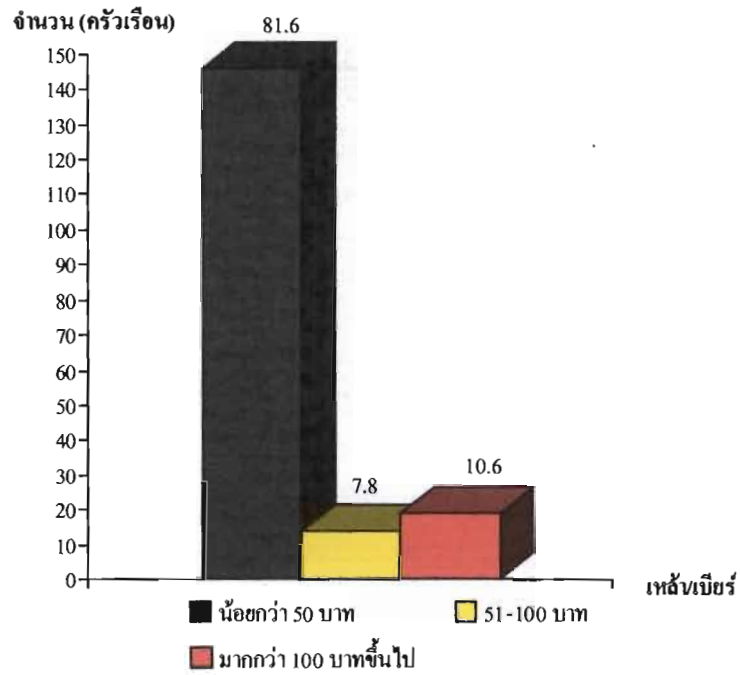
แผนภูมิที่ 90 แสดงจำนวนและร้อยละของปุ๋ย

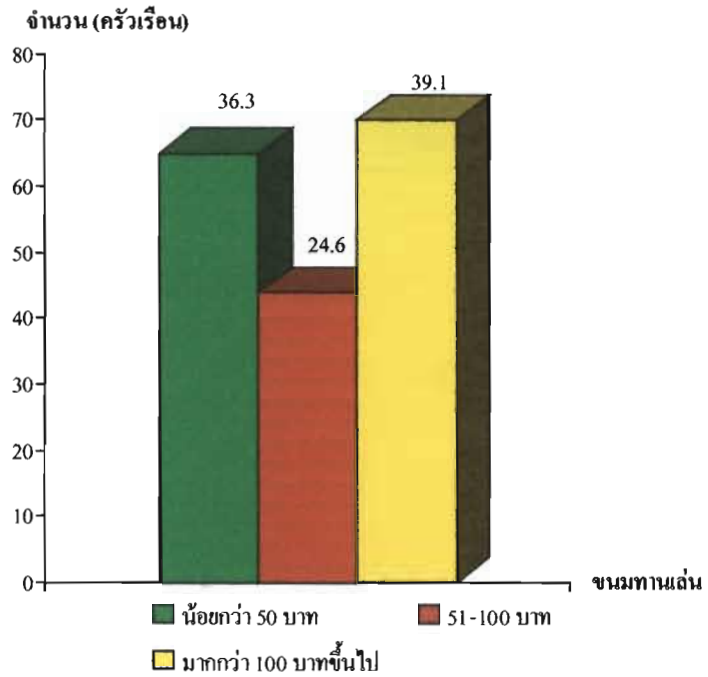
แผนภูมิที่ 91 แสดงจำนวนและร้อยละของน้ำ

แผนภูมิที่ 92 แสดงจำนวนและร้อยละของกระทิงแดง/เอ็ม100,150

แผนภูมิที่ 93 แสดงจำนวนและร้อยละของเหล้า/เบียร์

แผนภูมิที่ 94 แสดงจำนวนและร้อยละของชมมทานเล่น

ตารางที่ 16 แสดงจำนวน (ครัวเรือน) ค่าร้อยละเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายด้านค่าอุปโภค

คำถาม	จำนวน (ครัวเรือน)	ร้อยละ
เสื้อผ้า		
- น้อยกว่า 300 บาท	152	84.9
- 301 – 500 บาท	20	11.1
- มากกว่า 500 บาทขึ้นไป	7	4.0
กางเกง		
- น้อยกว่า 300 บาท	91	50.8
- 301 – 500 บาท	63	35.2
- มากกว่า 500 บาทขึ้นไป	25	14.0
รองเท้า		
- น้อยกว่า 300 บาท	129	72.1
- 301 – 500 บาท	38	21.2
- มากกว่า 500 บาทขึ้นไป	12	6.7

ตารางที่ 16 (ต่อ)

คำถาม	จำนวน (ครัวเรือน)	ร้อยละ
ผ้าห่ม		
- น้อยกว่า 300 บาท	134	75.0
- 301 – 500 บาท	34	19.0
- มากกว่า 500 บาทขึ้นไป	11	6.0
จาน / ชาม / ช้อน		
- น้อยกว่า 300 บาท	161	90.0
- 301 – 500 บาท	15	8.4
- มากกว่า 500 บาทขึ้นไป	3	1.6
ยาสีฟัน / แปรงสีฟัน		
- น้อยกว่า 50 บาท	169	94.4
- 51 - 100 บาท	8	4.5
- มากกว่า 100 บาทขึ้นไป	2	1.1
สบู่		
- น้อยกว่า 50 บาท	136	76.0
- 51 - 100 บาท	34	19.0
- มากกว่า 100 บาทขึ้นไป	9	5.0
ยาสระผม		
- น้อยกว่า 50 บาท	164	91.6
- 51 - 100 บาท	11	6.2
- มากกว่า 100 บาทขึ้นไป	4	2.2
ผงซักฟอก		
- น้อยกว่า 50 บาท	82	46.0
- 51 - 100 บาท	90	50.0
- มากกว่า 100 บาทขึ้นไป	4	2.2

ตารางที่ 16 (ต่อ)

คำถาม	จำนวน (ครัวเรือน)	ร้อยละ
น้ำยาล้างจาน		
- น้อยกว่า 50 บาท	157	87.7
- 51 - 100 บาท	15	8.3
- มากกว่า 100 บาทขึ้นไป	7	4.0
น้ำมันก๊าด / เทียน		
- น้อยกว่า 50 บาท	156	87.1
- 51 - 100 บาท	16	8.9
- มากกว่า 100 บาทขึ้นไป	7	4.0
ค่าไฟฟ้า		
- น้อยกว่า 100 บาท	79	44.1
- 101 - 200 บาท	52	29.1
- มากกว่า 200 บาทขึ้นไป	48	26.8
ค่าน้ำประปา		
- น้อยกว่า 100 บาท	175	97.8
- 101 - 200 บาท	2	1.1
- มากกว่า 200 บาทขึ้นไป	2	1.1
ค่าโทรศัพท์		
- น้อยกว่า 100 บาท	176	98.3
- 101 - 200 บาท	3	1.7
- มากกว่า 200 บาทขึ้นไป	-	-

ข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายด้านค่าอุปโภค ปรากฏผลการศึกษา คือ

เมื่อ พบว่า ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการซื้อเสื้อผ้า น้อยกว่า 300 บาท จำนวน 152 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 84.9 รองลงมา มีค่าใช้จ่ายในการซื้อเสื้อผ้า 301 - 500 บาท จำนวน 20 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 11.1 และมีค่าใช้จ่ายในการซื้อเสื้อผ้า มากกว่า 500 บาท ขึ้นไป จำนวน 7 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 4.0

กางเกง พบว่า ส่วนใหญ่ มีค่าใช้จ่ายในการซื้อกางเกงน้อยกว่า 300 บาท จำนวน 91 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 50.8 รองลงมามีค่าใช้จ่ายในการซื้อกางเกง 301 – 500 บาท จำนวน 63 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 35.2 และมีค่าใช้จ่ายในการซื้อกางเกง มากกว่า 500 บาท ขึ้นไป จำนวน 25 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 14.0

รองเท้า พบว่า ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการซื้อรองเท้าน้อยกว่า 300 บาท จำนวน 129 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 72.1 รองลงมามีค่าใช้จ่ายในการซื้อรองเท้า 301 – 500 บาท จำนวน 38 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 21.2 และมีค่าใช้จ่ายในการซื้อรองเท้า มากกว่า 500 บาท ขึ้นไป จำนวน 12 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 6.7

ผ้าห่ม พบว่า ส่วนใหญ่ มีค่าใช้จ่ายในการซื้อผ้าห่ม น้อยกว่า 300 บาท จำนวน 134 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 75.0 รองลงมามีค่าใช้จ่ายในการซื้อผ้าห่ม 301 – 500 บาท จำนวน 34 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 19.0 และมีค่าใช้จ่ายในการซื้อผ้าห่ม มากกว่า 500 บาท ขึ้นไป จำนวน 11 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 6.0

จาน/ชาม/ช้อน พบว่า ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการซื้อจาน/ชาม/ช้อน น้อยกว่า 300 บาท จำนวน 161 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 90.0 รองลงมามีค่าใช้จ่ายในการซื้อจาน/ชาม/ช้อน 301 – 500 บาท จำนวน 15 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 8.4 และมีค่าใช้จ่ายในการซื้อเสื่อ มากกว่า 500 บาท ขึ้นไป จำนวน 3 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 1.6

ยาสีฟัน/แปรงสีฟัน พบว่า ส่วนใหญ่ มีค่าใช้จ่ายในการซื้อยาสีฟัน/แปรงสีฟัน น้อยกว่า 50 บาท จำนวน 169 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 94.4 รองลงมามีค่าใช้จ่ายในการซื้อยาสีฟัน/แปรงสีฟัน 51 – 100 บาท จำนวน 8 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 4.5 และมีค่าใช้จ่ายในการซื้อยาสีฟัน/แปรงสีฟัน มากกว่า 100 บาทขึ้นไป จำนวน 2 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 1.1

สบู่ พบว่า ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการซื้อสบู่ น้อยกว่า 50 บาท จำนวน 136 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 76.0 รองลงมามีค่าใช้จ่ายในการซื้อสบู่ 51 – 100 บาท จำนวน 34 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 19.0 และมีค่าใช้จ่ายในการซื้อสบู่มากกว่า 100 บาทขึ้นไป จำนวน 9 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 5.0

ยาสระผม พบว่า ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการซื้อยาสระผม น้อยกว่า 50 บาท จำนวน 164 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 91.6 รองลงมามีค่าใช้จ่ายในการซื้อยาสระผม 51 – 100 บาท จำนวน 11 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 6.2 และมีค่าใช้จ่ายในการซื้อยาสระผม มากกว่า 100 บาทขึ้นไป จำนวน 4 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 2.2

ผงซักฟอก พบว่า ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการซื้อผงซักฟอก 51 – 100 บาท จำนวน 90 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมา มีค่าใช้จ่ายในการซื้อผงซักฟอก น้อยกว่า 50 บาท จำนวน 82 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 46.0 และมีค่าใช้จ่ายในการซื้อผงซักฟอกมากกว่า 100 บาทขึ้นไป จำนวน 7 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 2.2

น้ำยาล้างจาน พบว่า ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการซื้อน้ำยาล้างจาน น้อยกว่า 50 บาท จำนวน 157 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 87.7 รองลงมา มีค่าใช้จ่ายในการซื้อน้ำยาล้างจาน 51 – 100 บาท จำนวน 15 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 8.3 และมีค่าใช้จ่ายในการซื้อน้ำยาล้างจาน มากกว่า 100 บาทขึ้นไป จำนวน 7 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 4.0

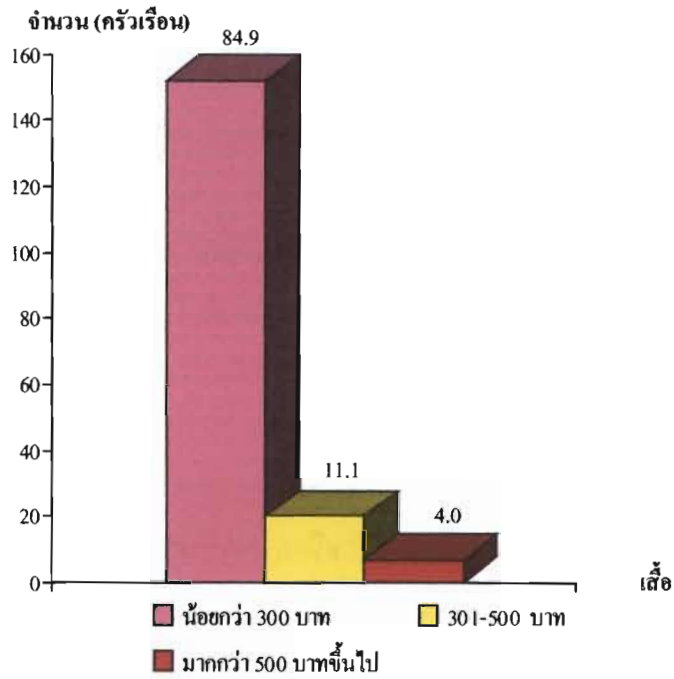
น้ำมันก๊าด/เทียน พบว่า ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการซื้อน้ำมันก๊าด/เทียน น้อยกว่า 50 บาท จำนวน 156 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 87.1 รองลงมา มีค่าใช้จ่ายในการซื้อน้ำมันก๊าด/เทียน 51 – 100 บาท จำนวน 16 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 8.9 และมีค่าใช้จ่ายในการซื้อน้ำมันก๊าด/เทียน มากกว่า 100 บาทขึ้นไป จำนวน 7 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 4.0

ค่าไฟฟ้า พบว่า ส่วนใหญ่จ่ายค่าไฟฟ้าน้อยกว่า 100 บาท จำนวน 79 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 44.1 ไฟฟ้า รองลงมา รองลงมาจ่ายค่าไฟฟ้า 101 – 200 บาท จำนวน 52 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 2.8 มากกว่า 200 บาท ขึ้นไป จำนวน 48 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 26.8

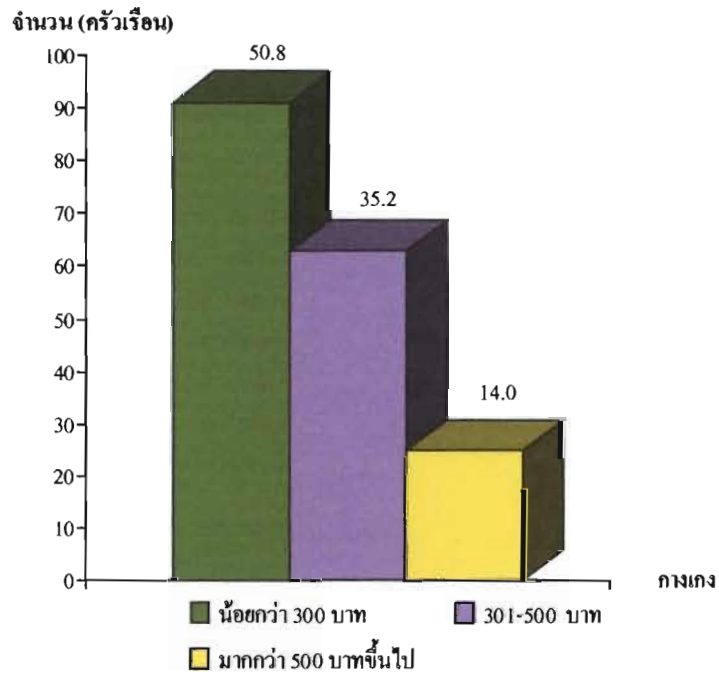
ค่าน้ำประปา พบว่า ส่วนใหญ่จ่ายค่าน้ำประปาน้อยกว่า 100 บาท จำนวน 175 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 97.8 จ่ายค่าน้ำประปา 101 – 200 บาท และจ่ายค่าน้ำประปา มากกว่า 200 บาท ขึ้นไป 2 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 1.1

ค่าโทรศัพท์ พบว่า ส่วนใหญ่จ่ายค่าโทรศัพท์ น้อยกว่า 100 บาท จำนวน 176 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 98.3 และจ่ายค่าโทรศัพท์ 101 – 200 บาท จำนวน 3 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 1.7

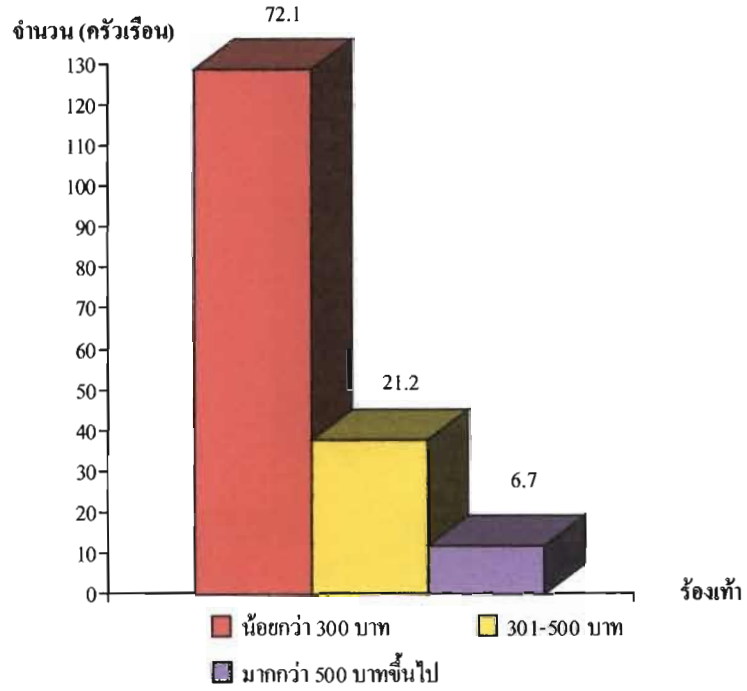
แผนภูมิแสดงจำนวน (ครัวเรือน) ค่าร้อยละเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายด้านค่าอุปโภค

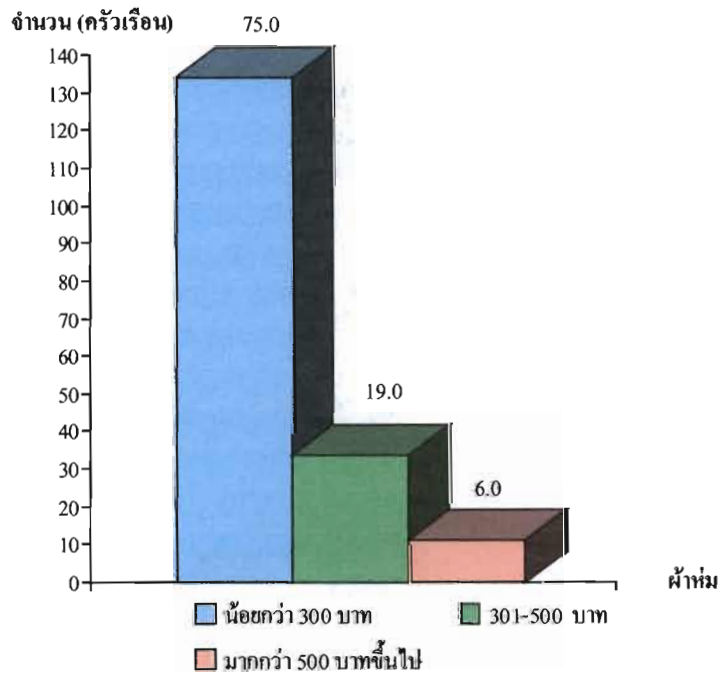
แผนภูมิที่ 95 แสดงจำนวนและร้อยละของเสื่อ

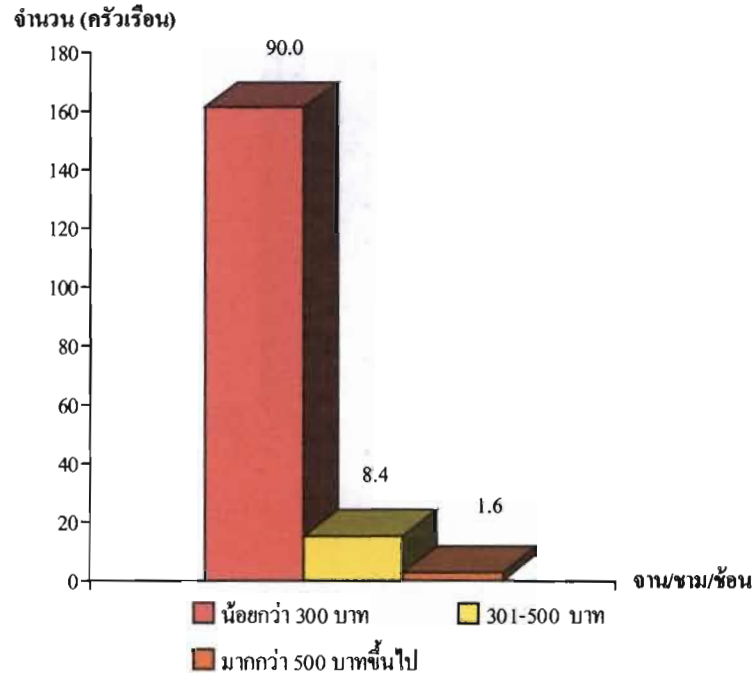
แผนภูมิที่ 96 แสดงจำนวนและร้อยละของกางเกง

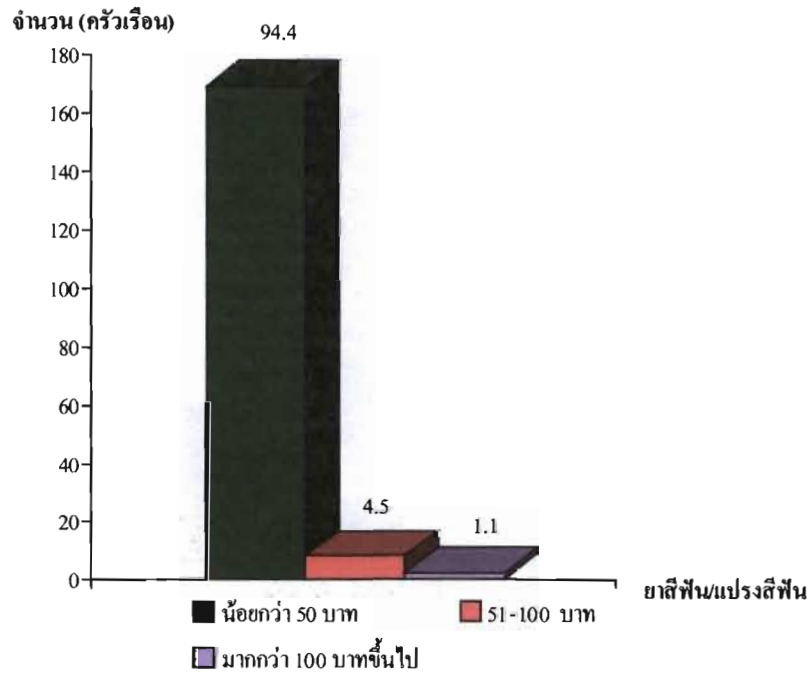
แผนภูมิที่ 97 แสดงจำนวนและร้อยละของโรงเรียน

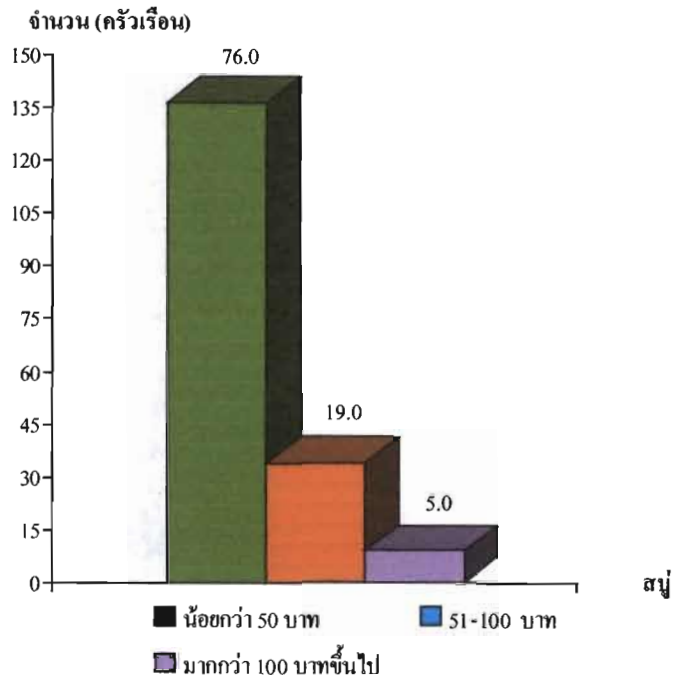
แผนภูมิที่ 98 แสดงจำนวนและร้อยละของผ้าห่ม

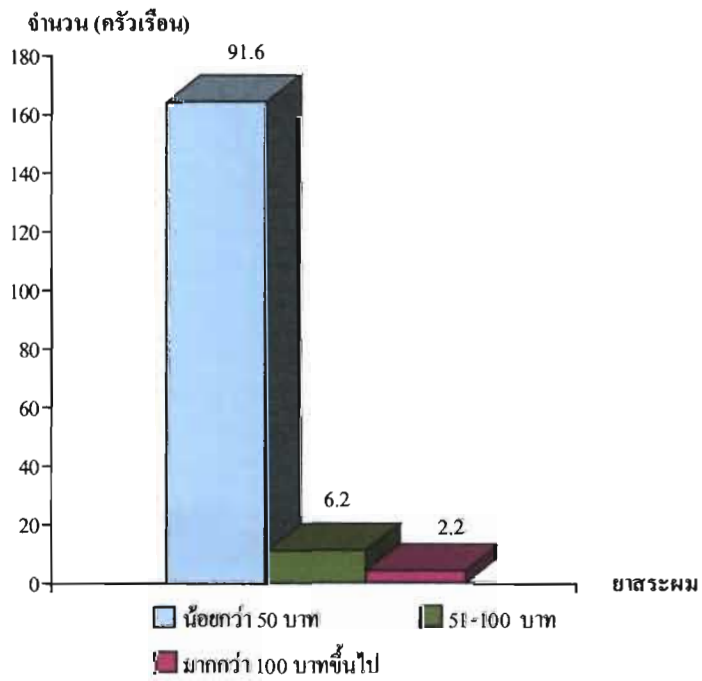
แผนภูมิที่ 99 แสดงจำนวนและร้อยละของงาน/ชม/ชั่น

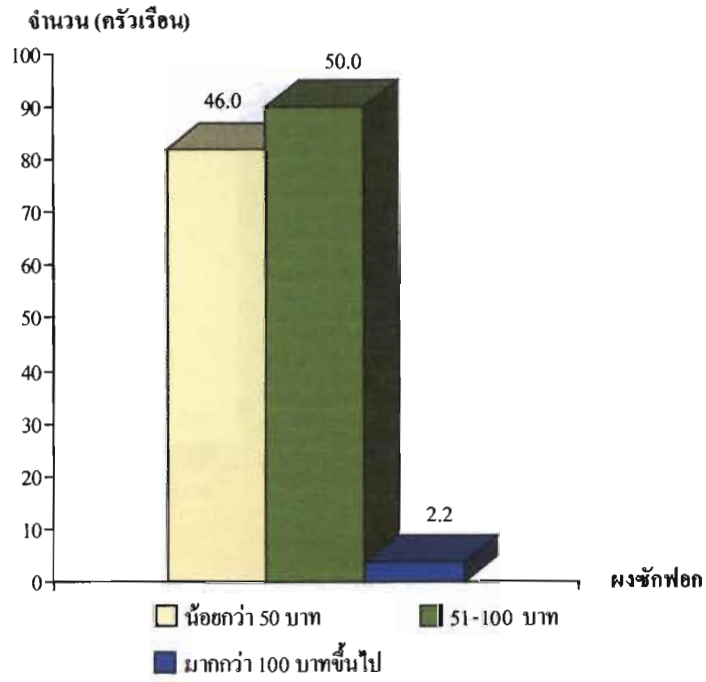
แผนภูมิที่ 100 แสดงจำนวนและร้อยละของยาสีฟัน/แปรงสีฟัน

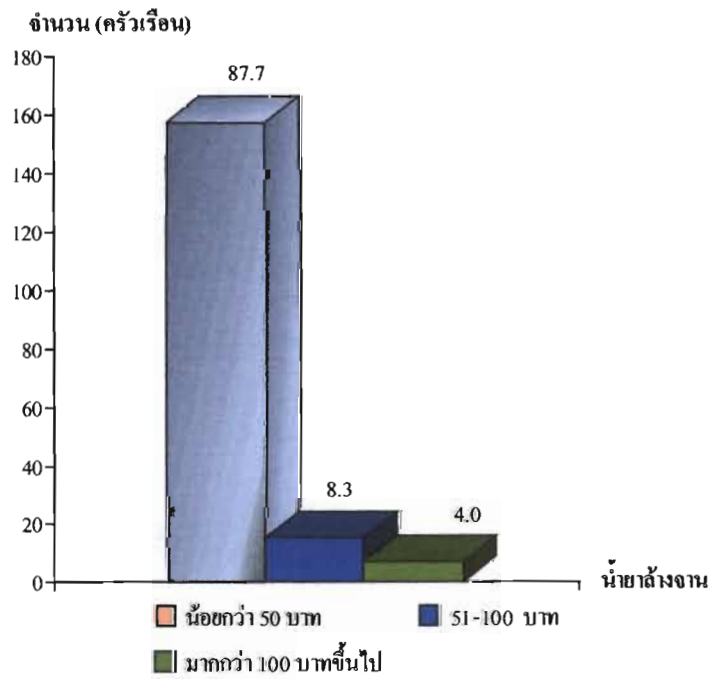
แผนภูมิที่ 101 แสดงจำนวนและร้อยละของสุนัข

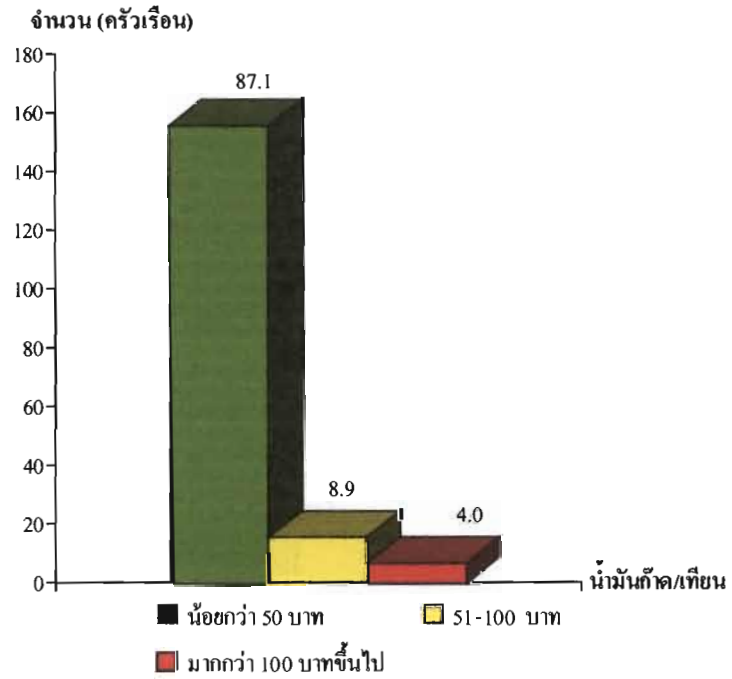
แผนภูมิที่ 102 แสดงจำนวนและร้อยละของยาสระผม

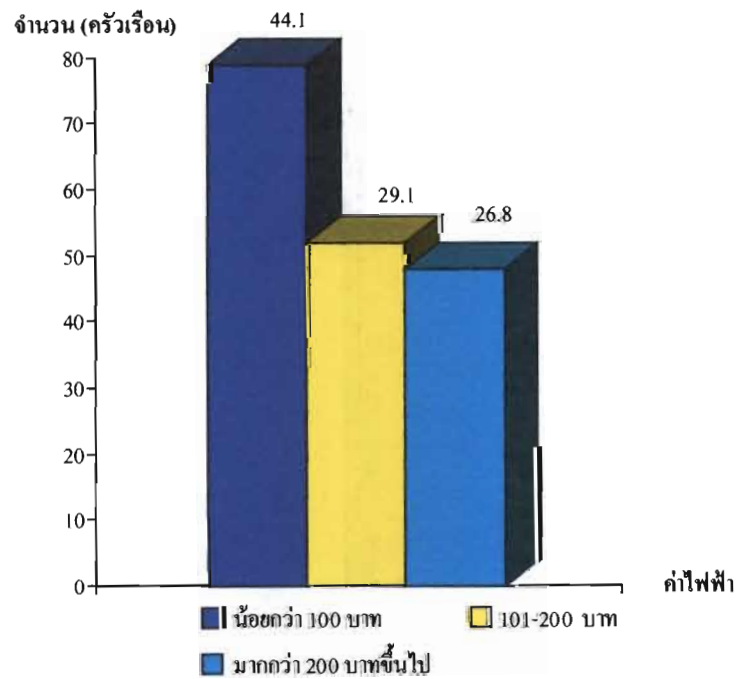
แผนภูมิที่ 103 แสดงจำนวนและร้อยละของพงค์ฟอก

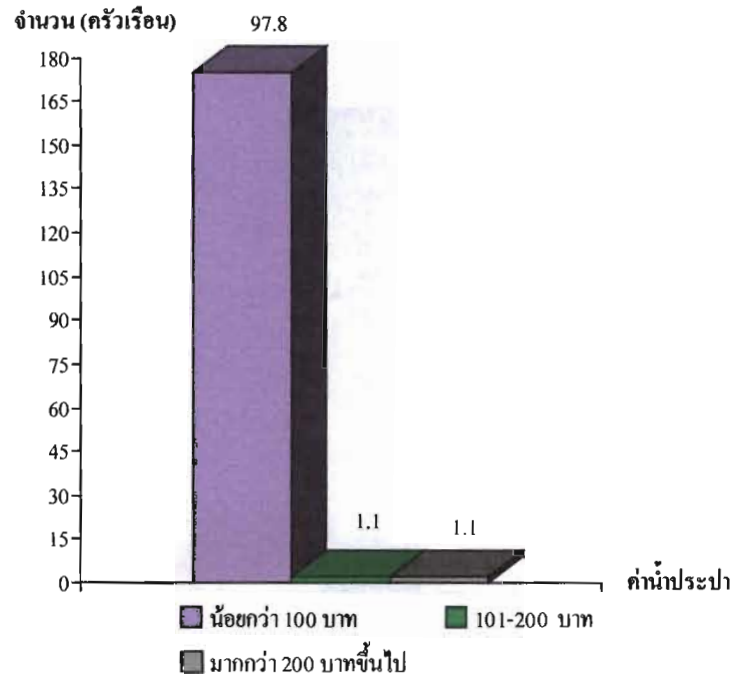
แผนภูมิที่ 104 แสดงจำนวนและร้อยละของน้ำล้างจาน

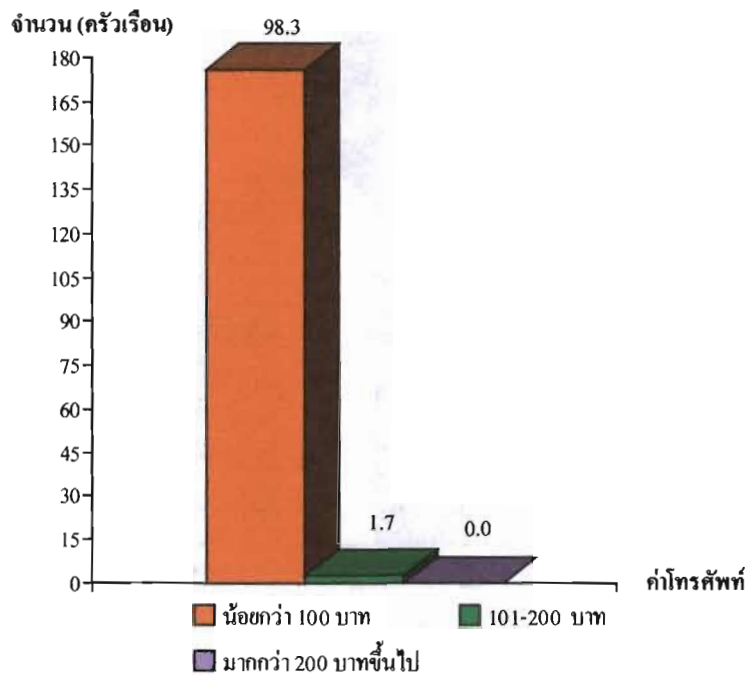
แผนภูมิที่ 105 แสดงจำนวนและร้อยละของนํ้ามันก๊าด/เทียน

แผนภูมิที่ 106 แสดงจำนวนและร้อยละของค่าไฟฟ้า

แผนภูมิที่ 107 แสดงจำนวนและร้อยละของค่าน้ำประปา

แผนภูมิที่ 108 แสดงจำนวนและร้อยละของค่าโทรศัพท์

ตารางที่ 17 แสดงจำนวน (ครัวเรือน) ค่าร้อยละเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายด้านค่าการศึกษาของบุตร

คำถาม	จำนวน (ครัวเรือน)	ร้อยละ
ค่าอาหาร		
- น้อยกว่า 300 บาท	150	83.8
- 301 – 500 บาท	17	9.5
- มากกว่า 500 บาทขึ้นไป	12	6.7
ค่ารถไปโรงเรียน		
- น้อยกว่า 300 บาท	171	95.5
- 301 – 500 บาท	7	3.9
- มากกว่า 500 บาทขึ้นไป	1	0.6
ค่าหนังสือ		
- น้อยกว่า 300 บาท	167	93.3
- 301 – 500 บาท	7	3.9
- มากกว่า 500 บาทขึ้นไป	5	2.8

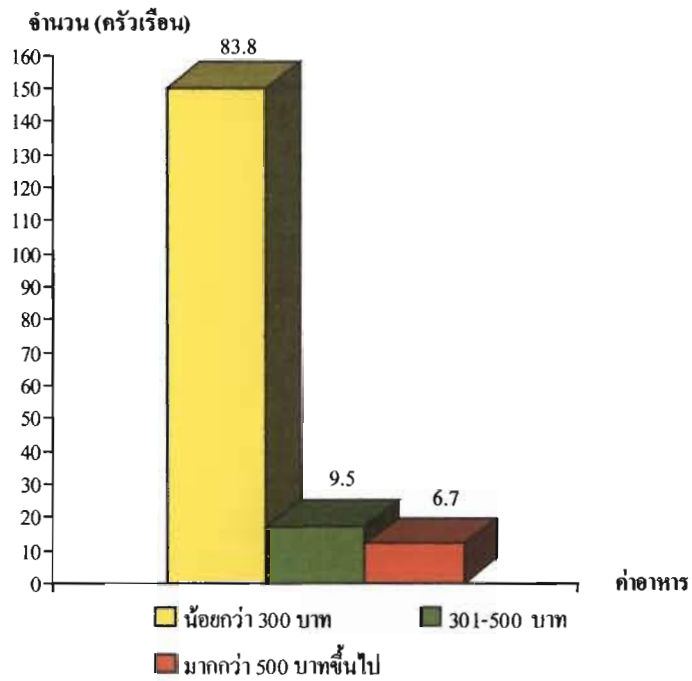
ข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาของบุตร ปรากฏผลการศึกษา คือ

ค่าอาหาร พบว่า ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายเป็นค่าอาหารน้อยกว่า 300 บาท จำนวน 150 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 83.8 รองลงมามีค่าใช้จ่ายเป็นค่าอาหาร 301 – 500 บาท จำนวน 17 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 9.5 และมีค่าใช้จ่ายเป็นค่าอาหาร มากกว่า 500 บาท ขึ้นไป จำนวน 12 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 6.7

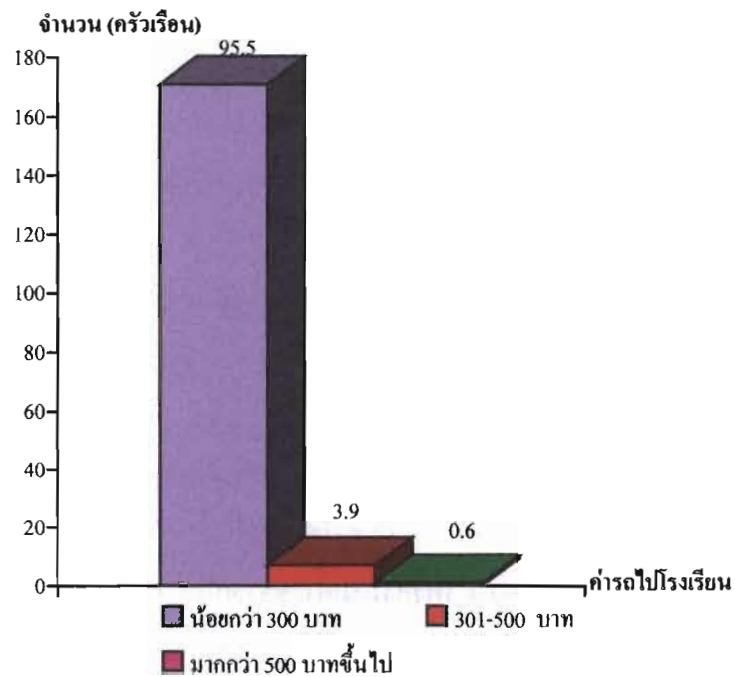
ค่ารถไปโรงเรียน พบว่า ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายเป็นค่ารถไปโรงเรียนน้อยกว่า 300 บาท จำนวน 171 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 95.5 รองลงมามีค่าใช้จ่ายเป็นค่ารถไปโรงเรียน 301 – 500 บาท จำนวน 7 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 3.9 และมีค่าใช้จ่ายเป็นค่ารถไปโรงเรียน มากกว่า 500 บาท ขึ้นไป จำนวน 1 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 0.6

ค่าหนังสือ พบว่า ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายเป็นค่าหนังสือน้อยกว่า 300 บาท จำนวน 167 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 93.3 รองลงมามีค่าใช้จ่ายเป็นค่าหนังสือ 301 – 500 บาท จำนวน 7 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 3.9 และมีค่าใช้จ่ายเป็นค่าหนังสือมากกว่า 500 บาท ขึ้นไป จำนวน 5 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 2.8

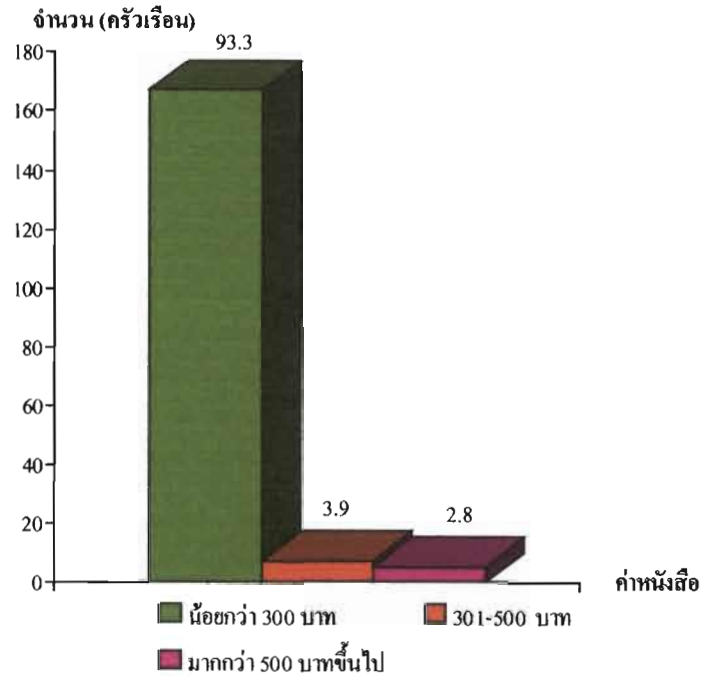
แผนภูมิแสดงจำนวน (ครัวเรือน) ค่าร้อยละเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายด้านค่าการศึกษาของบุตร

แผนภูมิที่ 109 แสดงจำนวนและร้อยละของค่าอาหาร

แผนภูมิที่ 110 แสดงจำนวนและร้อยละของค่ารถไปโรงเรียน

แผนภูมิที่ 111 แสดงจำนวนและร้อยละของค่านั่งสือ

ตารางที่ 18 แสดงจำนวน (ครัวเรือน) ค่าร้อยละเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายด้านการทำการเกษตร

คำถาม	จำนวน (ครัวเรือน)	ร้อยละ
ค่าปุ๋ยเคมี		
- น้อยกว่า 5,000 บาท	176	98.3
- 5,001 – 10,000 บาท	2	1.1
- มากกว่า 10,000 บาทขึ้นไป	1	0.6
ค่าแรงงาน		
- น้อยกว่า 5,000 บาท	175	97.7
- 5,001 – 10,000 บาท	3	1.7
- มากกว่า 10,000 บาทขึ้นไป	1	0.6
ค่าเช่าแม่แลง		
- น้อยกว่า 5,000 บาท	170	95.0
- 5,001 – 10,000 บาท	5	2.8
- มากกว่า 10,000 บาทขึ้นไป	4	2.2

ตารางที่ 18 (ต่อ)

คำถาม	จำนวน (ครัวเรือน)	ร้อยละ
ค่าเมล็ดพันธุ์		
- น้อยกว่า 2,000 บาท	168	93.9
- 2,001 – 4,000 บาท	5	2.8
- มากกว่า 4,000 บาทขึ้นไป	6	3.3
ค่ารถไถ		
- น้อยกว่า 5,000 บาท	173	96.6
- 5,001 – 10,000 บาท	3	1.7
- มากกว่า 10,000 บาทขึ้นไป	3	1.7
ค่าขนส่งผลผลิตทางการเกษตร		
- น้อยกว่า 2,000 บาท	171	95.5
- 2,001 – 4,000 บาท	7	3.9
- มากกว่า 4,000 บาทขึ้นไป	1	0.6

ข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายด้านการทำการเกษตร ปรากฏผลการศึกษา คือ

ค่าปุ๋ยเคมี พบว่า ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายเป็นค่าปุ๋ยน้อยกว่า 5,000 บาท จำนวน 176 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 98.3 รองลงมามีค่าใช้จ่ายเป็นค่าปุ๋ย 5,001 – 10,000 บาท จำนวน 2 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 1.1 และมีค่าใช้จ่ายเป็นค่าปุ๋ยมากกว่า 10,000 บาท ขึ้นไป จำนวน 1 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 0.6

ค่าแรงงาน พบว่า ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายเป็นค่าแรงงานน้อยกว่า 5,000 บาท จำนวน 175 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 97.7 รองลงมามีค่าใช้จ่ายเป็นค่าแรงงาน 5,001 – 10,000 บาท จำนวน 3 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 1.7 และมีค่าใช้จ่ายเป็นค่าแรงงานมากกว่า 10,000 บาท ขึ้นไป จำนวน 1 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 0.6

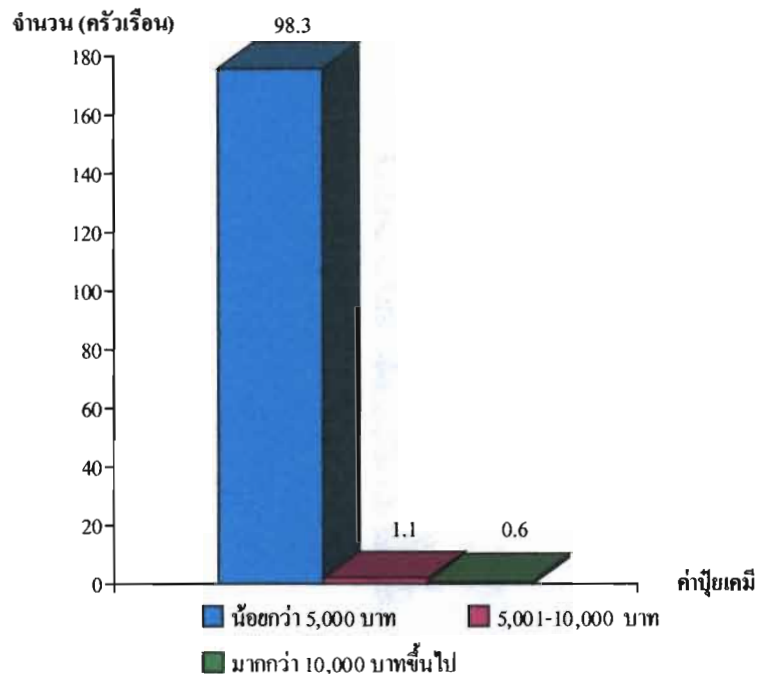
ค่ายาฆ่าแมลง พบว่า ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายเป็นค่ายาฆ่าแมลงน้อยกว่า 5,000 บาท จำนวน 170 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 95.0 รองลงมามีค่าใช้จ่ายเป็นค่ายาฆ่าแมลง 5,001 – 10,000 บาท จำนวน 5 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 2.8 และมีค่าใช้จ่ายเป็นค่ายาฆ่าแมลงมากกว่า 10,000 บาท ขึ้นไป จำนวน 4 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 2.2

ค่าเมล็ดพันธุ์ พบว่า ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายเป็นค่าเมล็ดพันธุ์น้อยกว่า 2,000 บาท จำนวน 168 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 93.9 รองลงมามีค่าใช้จ่ายเป็นค่าเมล็ดพันธุ์มากกว่า 4,000 บาท ขึ้นไป จำนวน 6 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 3.3 และมีค่าใช้จ่ายเป็นค่าเมล็ดพันธุ์ 2,001 – 4,000 บาท จำนวน 5 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 2.8

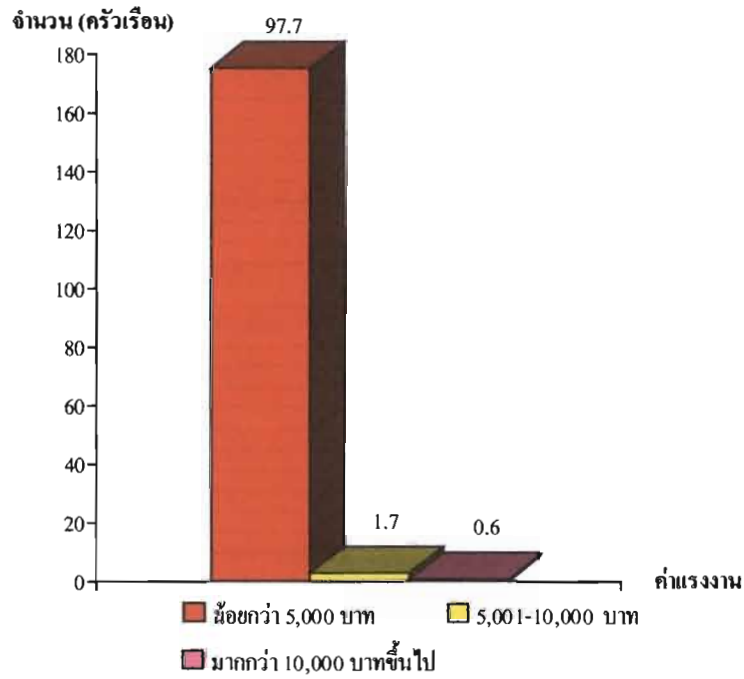
ค่ารถไถ พบว่า ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายเป็นค่ารถไถน้อยกว่า 5,000 บาท จำนวน 173 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 96.6 มีค่าใช้จ่ายเป็นค่ารถไถ 5,001 – 10,000 บาท และมีค่าใช้จ่ายเป็นค่ารถไถมากกว่า 10,000 บาท ขึ้นไป จำนวน 3 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 1.7 เท่าๆ กัน

ค่าขนส่งผลผลิต พบว่า ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายเป็นค่าขนส่งผลผลิตน้อยกว่า 2,000 บาท จำนวน 171 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 95.5 รองลงมามีค่าใช้จ่ายเป็นค่าขนส่งผลผลิต 2,001 – 4,000 บาท จำนวน 7 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 3.9 และมีค่าใช้จ่ายเป็นค่าขนส่งผลผลิตมากกว่า 4,000 บาท ขึ้นไป จำนวน 1 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 0.6

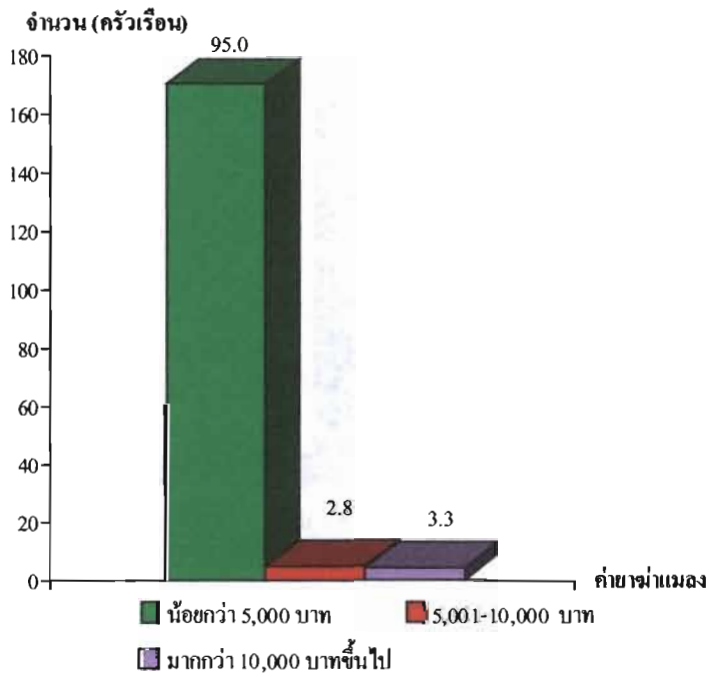
แผนภูมิแสดงจำนวน (ครัวเรือน) ค่าร้อยละเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายด้านค่าใช้จ่ายด้านการทำการเกษตร

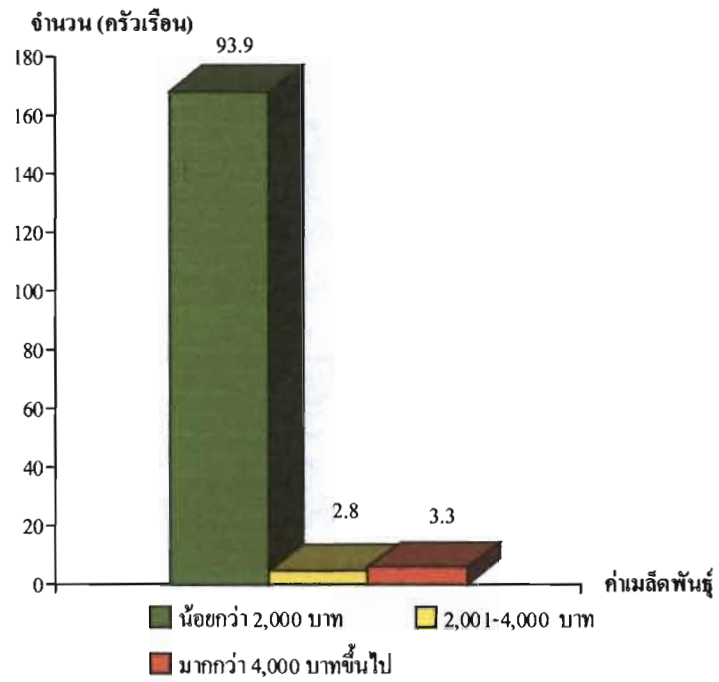
แผนภูมิที่ 112 แสดงจำนวนและร้อยละของค่าปุ๋ยเคมี

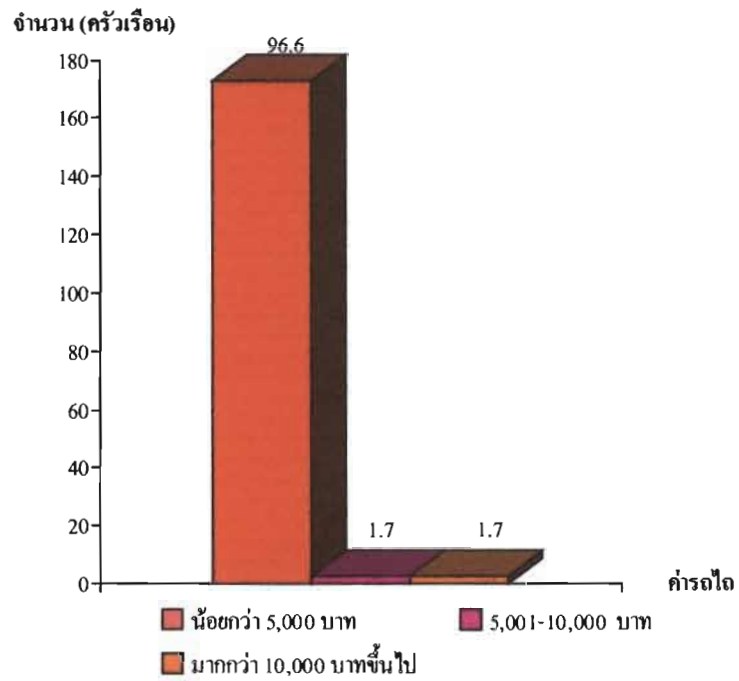
แผนภูมิที่ 113 แสดงจำนวนและร้อยละของค่าแรงงาน

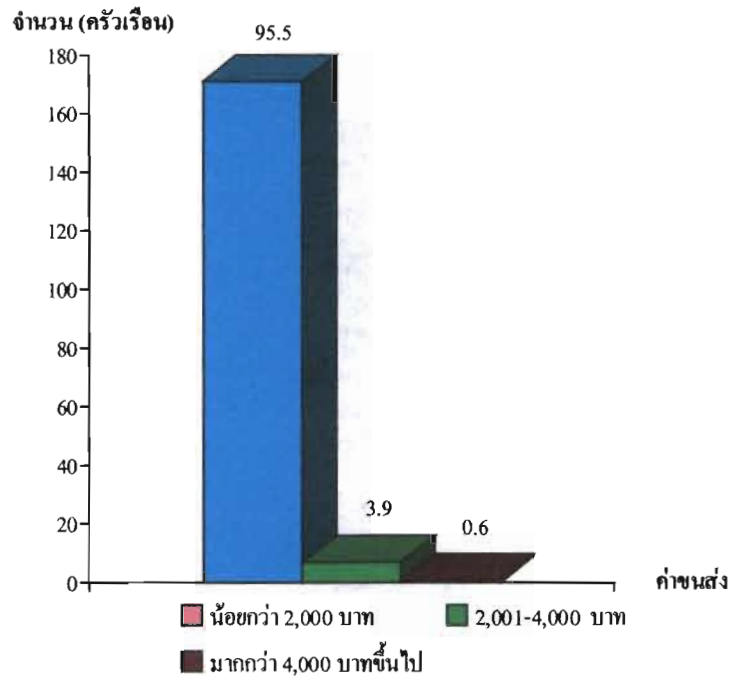
แผนภูมิที่ 114 แสดงจำนวนและร้อยละของค่าเช่าแม่ลง

แผนภูมิที่ 115 แสดงจำนวนและร้อยละของค่ามัลติพังก์

แผนภูมิที่ 116 แสดงจำนวนและร้อยละของค่ารถไถ

แผนภูมิที่ 117 แสดงจำนวนและร้อยละของค่าขนส่งผลผลิตทางการเกษตร

บทที่ 4

ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อโครงการอุทยานธรรมชาติวิทยา

จากการที่ คณะนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง (กศ.พช.6 อนุฯ พัฒนาชุมชน) ได้ลงพื้นที่ในการสำรวจความคิดเห็นของชาวบ้านตะโกกลาง หมู่ที่ 8 ตำบลสวนผึ้ง อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี ที่มีต่อโครงการอุทยานธรรมชาติวิทยาของ สมเด็จพระเทพฯ เมื่อวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2547 ซึ่งใช้สถานที่ประชุมคือ โรงเรียนบ้านตะโกกลาง โดยวิธีการสนทนากลุ่ม มีผู้ให้ความสนใจเข้าร่วมแสดงความคิดเห็นทั้งสิ้นจำนวน 21 คน การลงพื้นที่ครั้งนี้ ได้นำวิธีการให้การศึกษา ชุมชน และเทคนิคต่าง ๆ มาใช้เพื่อเป็นตัวช่วยกระตุ้นให้ผู้เข้าร่วมประชุมช่วยกันแสดงความคิดเห็นของตนเองที่มีต่อโครงการอุทยานฯ ข้อมูลที่ได้รับครั้งนี้ จะมีส่วนสำคัญต่อการดำเนินงานหรือนำไปใช้ในการดำเนินการปรับปรุงแผนการดำเนินงานในพื้นที่ เพื่อที่คนในชุมชนจะได้รับประโยชน์อย่างแท้จริงและเป็นการลดความขัดแย้งหรืออคติที่คนในชุมชนมีต่อหน่วยงานซึ่งเทคนิคที่นำมาใช้ มีดังนี้ คือ

1 . เทคนิค บัตรคำ (Meta plan)

2. เทคนิค AIC หรือ การประชุมอย่างมีส่วนร่วม

การที่นำเทคนิควิธีการทั้ง 2 มาใช้เพื่อเป็นส่วนช่วยในการแสดงความคิดเห็นซึ่งมีประเด็นคำถามให้ และได้รับคำตอบมาดังนี้ คือ

คำถามข้อ 1 คิดอย่างไรกับโครงการอุทยานธรรมชาติวิทยาและกิจกรรม

ชาวบ้านให้คำตอบว่า โครงการนี้ช่วยทำให้มีอาชีพที่มั่นคง และสภาพความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น หากได้รับการช่วยเหลือจากโครงการฯ อย่างเป็นธรรม (ปัจจุบันยังไม่ได้รับการช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง) ดังเช่น เคยเข้ามาส่งเสริมด้านอาชีพ ยังมีป้ายกิจกรรมส่งเสริมอาชีพอยู่แต่ขาดการดำเนินงานและส่งเสริมทางการตลาดจากเจ้าหน้าที่ เช่น โครงการทำกระดาษสา, กิจกรรมจักสาน เช่น การสานแข่ง ชาวบ้านขาดวัตถุดิบในการผลิต ไม่สามารถนำทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาใช้ได้ เช่น การตัดไม้ รวบรวมจักสาน ชาวบ้านไม่สามารถเข้าไปตัดได้ แต่อย่างไรก็ตามกิจกรรมของโครงการฯ มีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต และที่สำคัญก็คือช่วยอนุรักษ์ป่าไม่ให้คนรุ่นหลังได้ใช้ประโยชน์แต่อยากให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับป่าไม้เห็นความสำคัญกับกลุ่มคนที่เกี่ยวข้อง และมีบทบาทในการช่วยเหลือป่า ในชุมชน เช่น การสนับสนุนงบประมาณ, ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของคนในชุมชนให้เกิดความรักและหวงแหนป่า ให้เจ้าหน้าที่ตรวจตราดูแลการลักลอบตัดไม้ทำลายป่าของกลุ่มนายทุน จัดตั้ง

และสนับสนุนกลุ่มอาสาสมัครพิทักษ์ป่าซึ่งเป็นคนในชุมชนและมีค่าตอบแทนให้บ้าง นอกจากนี้ยังมีอาชีพเสริมเพื่อให้มีรายได้มากขึ้น

ไม่ต้องการให้เจ้าหน้าที่โครงการฯ ประกาศเขตพื้นที่ของโครงการฯ ในที่ดินที่ราษฎรทำกินอยู่แล้ว ในกรณีที่ต้องใช้พื้นที่ของราษฎรควรพูดคุยด้วยเหตุผลและมีหลักเกณฑ์ ไม่ใช่ใช้การข่มขู่ราษฎรในพื้นที่ สำหรับข้อนี้ประชาชนได้รับประโยชน์จากโครงการฯ ก็คือให้ความรู้ถึงประโยชน์ของป่าและพันธุ์พืชต่าง ๆ ในป่า ดังนั้นจึงควรมีการจัดอบรมให้ความรู้แก่ชาวบ้าน เช่น “โครงการน้ำใสทั่วไทยคุณน้ำพระทัยพระราชินี” และเจ้าหน้าที่โครงการฯ ควรร่วมกับชาวบ้านในการจัดทำกิจกรรม เช่น การจัดทำแผนที่เส้นทางเดินศึกษาธรรมชาติ เพื่อสนับสนุนให้เกิดการท่องเที่ยวขึ้นในชุมชน และเป็นแหล่งเรียนรู้รวมทั้งศึกษาธรรมชาติ เพื่อประโยชน์ในด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติ แต่มีเจ้าหน้าที่โครงการฯ น้อยเกินไปทำให้ขาดการประสานงาน, ขาดการประชาสัมพันธ์ ก่อให้เกิดความเข้าใจผิด และสับสนแก่คนในชุมชนกับโครงการฯ และประการสุดท้ายต้องการให้เจ้าหน้าที่โครงการฯ นำเสนอข้อมูลที่เป็นจริงแก่หน่วยงานระดับสูงต่อไป เพื่อให้เกิดการแก้ไข ปรับปรุงสิ่งที่เกิดขึ้นและเป็นปัญหาต่อโครงการอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

คำถามข้อ 2 โครงการควรปรับปรุงในด้านใดบ้าง

โครงการควรปรับปรุง ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในโครงการฯ คือ คนที่เข้ามาทำงานควรมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับคนในชุมชนคือเข้ากับคนในชุมชนได้ เจ้าหน้าที่ควรมีความยุติธรรมในการปฏิบัติงาน และควรมีการประสานงานกับผู้นำในชุมชน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน เพื่อแจ้งข่าวสาร และการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ อย่างทั่วถึง สำหรับด้านกิจกรรมของโครงการ ควรมีการส่งเสริมด้านอาชีพอย่างต่อเนื่อง และมีการส่งเสริมด้านการตลาดเพื่อช่วยชาวบ้านในการขายผลิตภัณฑ์ที่ทำขึ้น กิจกรรมที่เข้ามาทำควรคำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวม ไม่ใช่เฉพาะกลุ่มคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ยังต้องการให้มีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมและโครงการต่างๆ ที่เข้ามาในชุมชน หากโครงการใด ๆ ก็ตามที่มีเข้ามาในหมู่บ้านและส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของคนในหมู่บ้านควรมีการทำประชาพิจารณ์ กิจกรรมที่ควรเน้นด้านการอนุรักษ์ต้นน้ำลำธาร และป่าไม้ ควรมีป้ายบอกเขตพื้นที่ของโครงการฯ อย่างชัดเจน

คำถามข้อ 3 ชุมชน (ชาวบ้าน) มีปัญหาอะไร

สิ่งที่ชาวบ้านนำเสนอแยกออกเป็นด้าน ๆ คือ

ด้านสาธารณูปโภค

- ไฟฟ้า
- น้ำประปา
- ถนน
- โทรศัพท์

ด้านสังคม

- ไม่มีที่ดินทำกิน เนื่องจากเป็นหมู่บ้านป้องกันตนเองตามแนวชายแดน (ปชค.)
- อาชีพไม่มั่นคง
- รายได้ต่ำ
- เครื่องอุปโภค-บริโภคมีราคาสูง
- ขาดเงินทุนในการประกอบอาชีพ
- ที่อยู่อาศัยไม่มั่นคงถาวร
- ต้องการให้บุตรหลานมีการศึกษาที่สูง
- ต้องการให้มีการจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและมีการเพิ่มงบประมาณอาหารกลางวันให้กับโรงเรียน

ด้านสาธารณสุข

- ต้องการมีสถานอนามัยในพื้นที่
- มีโรคระบาดและโรคติดต่อ
- ปัญหาการวางแผนครอบครัว

ด้านอื่นๆ

- ต้องการได้รับสัญชาติไทย
- ขาดความปลอดภัยด้านชีวิตและทรัพย์สิน
- มีการลักลอบตัดไม้ทำลายป่า
- ขาดที่กำจัดขยะ (เตาเผาขยะ)

รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม
ณ โรงเรียนบ้านตะโกล่าง
วันพุธที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2547

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง
1	นายปรีชา กล้าถวิล	กรรมการหมู่บ้าน
2	นายอมรรัตน์ ทวีทรัพย์	กรรมการหมู่บ้าน
3	นายประเสริฐ จอสูงเนิน	กรรมการหมู่บ้าน
4	นายวิทยา ธานีรัตน์	กรรมการหมู่บ้าน
5	นายเงาะ สระศรีสม	กรรมการหมู่บ้าน
6	นางสมจิต ศรีใจคำ	กรรมการหมู่บ้าน
7	นายสุทัศน์ ประจอมพล	กรรมการหมู่บ้าน
8	นางวิไล ขาวสะอาด	อสม.
9	นางปราณี เขียววงษ์	อสม.
10	นางดวงเดือน สิริแก้ว	อสม.
11	นางจารึก เขียวขำ	อสม.
12	นางสุภาวดี ไบไม้	อสม.
13	นางช่อนกลิ่น วงศ์อัยรา	อสม.
14	นางศิริรัตน์ แต่แดงเพชร	อสม. ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน
15	นางอารีย์ญา จิตรประษา	อสม.
16	นางแมว แสนตา	กลุ่มอาชีพ
17	นางขาว บุญเลิศ	กลุ่มอาชีพ
18	นายนราศักดิ์ คู่ถึงค์	กลุ่มอาชีพ
19	นางแสงหล้า ปันทอง	กลุ่มอาชีพ
20	นายวานะรินทร์ เข้มอรุณ	ประธานประชาคม
21	นายสิทธิ บุญรักษา	สมาชิก อบต.สวนผึ้ง

บทที่ 5 สรุปและวิเคราะห์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลบ้านตะโกกลาง

บ้านตะโกกลางหมู่ที่ 8 ตำบลสวนผึ้ง เป็นหมู่บ้านป้องกันตนเองตามแนวชายแดน (ปชด.) ซึ่งประกอบไปด้วยชาวไทย และชาวกระเหรี่ยง อยู่ปะปนกัน สภาพการใช้ชีวิตของชาวไทยและชาวกระเหรี่ยงมีความคล้ายคลึงกัน ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากการแต่งงาน นอกจากนี้ชาวกระเหรี่ยงบางครอบครัวที่อาศัยในพื้นที่มานาน ก็จะมีวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีต่าง ๆ ที่คล้ายกับคนไทย โดยทั่วไปในด้านครอบครัวส่วนมากจะเป็นครอบครัวขนาดใหญ่ มีสมาชิกอยู่ร่วมกันจำนวนมาก

การประกอบอาชีพของชาวบ้านตะโกกลางส่วนมากจะประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ทั้งในเขตชุมชนและนอกชุมชน นอกจากนี้จะเป็นการทำไร่ รายได้ของชาวบ้านจะอยู่ที่ประมาณ 2,000 - 4,000 บาท ชาวบ้านตะโกกลาง ที่มีบ้านเรือน หรือที่ดินอยู่ริมถนนหรือแหล่งชุมชนที่มีคนสัญจรผ่านไปมา มักจะเปิดร้านค้า หรือร้านขายของชำ ด้านการซื้อหาอาหารถ้าไม่เดินทางเข้ามาซื้อที่ตัวอำเภอแล้วชาวบ้านก็จะนิยมซื้อของที่ตลาดนัด ซึ่งส่วนใหญ่คือคนในพื้นที่นำผลผลิตของตนเองออกมาวางจำหน่ายเช่นพืช ผักผลไม้ ส่วนของสดเช่นเนื้อหมู ปลา จะมีพ่อค้าแม่ค้าจากนอกชุมชนเข้ามาขาย ชาวบ้านส่วนมากไม่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเองเพราะไม่มีเอกสารในการถือครองสิทธิ์ เนื่องจากที่ดินเป็นที่ราชพัสดุ ภายใต้การดูแลของกรมธนารักษ์ ประชาชนส่วนใหญ่จะนับถือศาสนาพุทธ โดยที่บ้านตะโกกลางมีสำนักสงฆ์ 1 แห่ง คือสำนักสงฆ์เริ่มชัย (ขณะนี้กำลังดำเนินการเพื่อขอเปลี่ยนสถานะเป็นวัด) ซึ่งเป็นเหมือนศูนย์รวมจิตใจของคนในพื้นที่ ในเขตพื้นที่พื้นที่บ้านตะโกกลางมีการจัดตั้งหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ มากมายเช่น ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน หน่วยมาลาเรียเพื่อประชาชน โดยเป็นการให้บริการประชาชนในด้านสุขภาพอนามัย นอกจากนี้ในพื้นที่ยังมีสถานศึกษา 1 แห่งซึ่งสังกัดสำนักงานเขตการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขต 1 คือโรงเรียนบ้านตะโกกลาง เปิดทำการสอนตั้งแต่ ชั้นอนุบาล จนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อให้บริการในด้านการศึกษา โดยผู้ปกครองจะไม่เสียค่าใช้จ่ายมากนักเนื่องจากโรงเรียนจะมีทุนแจก รวมทั้งยังมีโครงการอาหารกลางวันและโครงการอื่น ๆ อีกมากมายเพื่อเป็นการสอนวิชาชีพแก่เด็กนักเรียน ในด้านการดูแลทรัพยากรธรรมชาติ บ้านตะโกกลางยังคงมีความเป็นป่าธรรมชาติอยู่มาก และยังเป็นส่วนหนึ่งในพื้นที่ของโครงการอุทยานธรรมชาติวิทยาของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี นอกจากนี้บ้านตะโกกลางยังมีธารน้ำตก 1 แห่งคือ ธารน้ำตกห้วยพลู (โดยขณะนี้กำลังดำเนินการและส่งเสริมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เช่นเดียวกับที่แก่งส้มแมว) ซึ่งถ้ามีการเปิดเป็นแหล่ง

ท้องถิ่นก็จะเป็นการนำรายได้เข้าสู่ชุมชนและเป็นรายได้เสริมให้แก่ชาวบ้านตะโกกลาง ที่จะเข้าไปขายสินค้าพื้นเมือง ของที่ระลึก และผลผลิตทางการเกษตรต่าง ๆ

ความต้องการของชาวบ้านตะโกกลางนั้น จะเน้นไปทางด้านการทำมาหากินคือ ต้องการมีสิทธิในด้านของการถือครองที่ดิน เพื่อทำการเกษตร นอกจากนี้ยังต้องการให้ภาครัฐเข้ามาช่วยเหลือในด้านการส่งเสริมอาชีพเพื่อให้มีรายได้เพียงพอต่อรายจ่าย ส่วนชาวกระเหรี่ยงที่ยังรอพิสูจน์สถานะเพื่อลงรายการสัญชาติ บางรายไม่ได้รับสิทธิและความช่วยเหลือจากทางภาครัฐ อย่างเต็มที่ และถูกจำกัดพื้นที่ในการดำรงชีวิตไม่มีสิทธิในที่ดิน บุตรหลานไม่มีโอกาสได้รับการศึกษาในระดับสูง ส่วนทางด้านสาธารณูปโภค ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ ถนนนั้นชาวบ้านมีความต้องการให้ภาครัฐบาลเข้ามาก่อสร้างและติดตั้งให้เข้าถึงทุกครัวเรือน

แนวคิดในการพัฒนาชุมชน

1. ส่งเสริมให้ชุมชนเกิดกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน โดยมีความร่วมมือทั้งจากภาครัฐบาล ทหาร และประชาชน ที่เกี่ยวข้องหรืออยู่ในพื้นที่ ให้เกิดกระบวนการแก้ไขปัญหาและจัดการภายในชุมชน เพื่อให้ชุมชนเข้มแข็งและมีเอกภาพในการดำเนินชีวิต และสามารถพึ่งพาตนเองได้
2. ส่งเสริมการรวมกลุ่มอาชีพ เพื่อสร้างรายได้แก่ตนเองและชุมชน เช่น โครงการจักสาน หรือโครงการหญ้าแฝก โดยนำมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีความหลากหลายและเป็นที่ต้องการของท้องตลาด
3. ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น และแหล่งท่องเที่ยว เช่นการส่งเสริมการทำสินค้าพื้นเมืองให้เป็นที่ต้องการของท้องตลาด นอกจากนี้ ควรส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เพื่อเป็นจุดขายของชุมชน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลบ้านตะโกบน (ตะโกปิดทอง)

บ้านตะโกบน (ตะโกปิดทอง) หมู่ที่ 8 ตำบลสวนผึ้งเป็นชุมชนที่ตั้งอยู่ บนที่ราบหุบเขาตามแนวเทือกเขาตะนาวศรีที่ทอดตัวยาว ติดต่อกับ สหภาพเมียนมาร์ บ้านตะโกบนมีความหลากหลายทางเชื้อชาติและวัฒนธรรมเนื่องจากมีกลุ่มคนจากหลายเชื้อชาติอยู่ปะปนกัน ทั้งชาวไทย ชาวพม่า มอญ และกระเหรี่ยง โดยการตั้งบ้านเรือนจะแยกกันอยู่ตามเชื้อชาติของตนเอง ความเป็นอยู่ของคนไทยบนตะโกบน (ตะโกปิดทอง) ส่วนมากจะมีอาชีพหรือฐานะทางสังคมสูงกว่า เชื้อชาติอื่น ๆ เช่น เป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นหัวหน้าชุมชนในหมู่บ้าน เนื่องจากความเป็นคนไทย มีบัตรประจำตัวประชาชน มีการศึกษา และสามารถสื่อสารกับกลุ่มชนอื่น ๆ ได้ ส่วนการประกอบอาชีพของคนเชื้อชาติอื่น ๆ นั้น ผู้ชายส่วนมากจะรับจ้าง หรือหาของป่าขาย ส่วนผู้หญิง

ถ้าไม่เป็นแม่บ้านก็จะรับจ้างทำงานตามเหมืองแร่ การใช้ชีวิตของคนบนตะโกบน (ตะโกปีดทอง) นั้น มีความเป็นอยู่อย่างลำบากและอึดอัด ส่วนมากจะมีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 1,200 บาท ซึ่งไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต เพราะบางครอบครัวมีบุตรมาก ครอบครัวส่วนมากเป็นครอบครัวเดี่ยวแต่มีขนาดใหญ่เนื่องจากมีสมาชิกครอบครัวมาก ซึ่งเกิดจากการขาดความรู้ในด้านของการวางแผนครอบครัว ทำให้ชาวบ้านตะโกบน (ตะโกปีดทอง) มีอัตราการเกิดสูง ชุมชนบ้านตะโกบน (ตะโกปีดทอง) มีหน่วยงานของภาครัฐบาลแห่งเดียวคือโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนตะโกปีดทอง สังกัดกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 13 ซึ่งเป็นแหล่งให้ความรู้ทางการศึกษา แก่เด็กบนชุมชนตะโกบน (ตะโกปีดทอง) นอกจากนี้โรงเรียนยังเป็นแหล่งส่งเสริมอาชีพ เป็นที่บริการสาธารณสุขขั้นพื้นฐาน แก่คนในชุมชน โดยพื้นที่ของบ้านตะโกบน (ตะโกปีดทอง) เป็นพื้นที่ชายแดนทำให้เกิดการเดินทางข้ามไปข้ามมาของคนทั้งฝั่งไทย และฝั่งสหภาพเมียนมาร์ทำให้เกิดการแพร่ของโรคติดต่อโดยเฉพาะคือ โรคมาลาเรียทำให้ยากต่อการควบคุมโรค บ้านตะโกบน (ตะโกปีดทอง) มีสำนักสงฆ์อยู่ 1 แห่งคือ “สำนักสงฆ์เจดีย์ศรีสยาม” เป็นศูนย์รวมจิตใจของชาวพุทธ ซึ่งก่อสร้างเป็นรูปทรงเจดีย์บนยอดเขา (ก่อสร้างเมื่อปี พ.ศ. 2547 นอกจากนี้ยังมีโบสถ์ที่ใช้ประกอบพิธีของศาสนาคริสต์ ก่อสร้างแบบง่าย ๆ โดยการนำไม้ไผ่มาสานและสร้างเป็นโบสถ์ขึ้นมา พื้นที่ของบ้านตะโกบน (ตะโกปีดทอง) เป็นหนึ่งในพื้นที่ของโครงการอุทยานธรรมชาติวิทยา ขององค์สมเด็จพระเทพฯ ที่ยังคงสภาพความเป็นป่าไม้ไว้ได้อย่างสมบูรณ์ มีทั้งไม้ใหญ่ และพืชต่าง ๆ รวมถึง สัตว์ป่าบางชนิด เช่น หมูป่า เป็นต้น

สำหรับปัญหาของชุมชนนี้คือการไม่มีไฟฟ้าใช้เพียงพอ ตามบ้านเรือน เนื่องจากบริษัทเหมืองแร่แหลมพิชัยมีการต่อไฟฟ้าให้ชาวบ้านที่ทำงานในเหมืองใช้โดยจะเปิดจ่ายกระแสไฟฟ้า ช่วงระยะเวลา 18.00 – 21.00 น. เท่านั้น ในด้านแหล่งน้ำก็เป็นแหล่งน้ำตามธรรมชาติคือ ตามลำห้วย และน้ำซับตามไหล่เขา นอกจากนี้ก็เป็นบ่อน้ำที่ทางเหมืองขุดไว้ล้างแร่ และให้ชาวบ้านใช้จำนวน 5 บ่อ ซึ่งอยู่รอบ ๆ ชุมชน ด้านการคมนาคมมีถนนลูกรังเพียงเส้นเดียวที่ชาวบ้านใช้ในการสัญจรไปมา แต่เมื่อถึงฤดูฝนจะมีน้ำหลากจากไหล่เขา ทำให้ถนนชำรุด ส่วนชาวกระเหรี่ยงที่ยังรอพิสูจน์สถานะ เพื่อลงรายการสัญชาติ บางรายไม่ได้รับสิทธิ์และความช่วยเหลือจากทางภาครัฐอย่างเต็มที่และถูกจำกัดพื้นที่ในการดำรงชีวิตไม่มีสิทธิ์ในที่ดิน บุตรหลานไม่มีโอกาสได้รับการศึกษาในระดับสูง

แนวคิดในการพัฒนา

1. ส่งเสริมการสร้างอาชีพ ให้ชาวบ้านสามารถพึ่งตนเองได้ รวมทั้งหาตลาดรองรับงานที่มี
2. ส่งเสริมให้เกิดความสามัคคีในชุมชน

แหล่งอ้างอิง

โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนตะโกปิดทอง (2547) ข้อมูลโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน
ตะโกปิดทอง เอกสารอัดสำเนา.

โรงเรียนบ้านตะโกกลาง. (2547) ข้อมูลโรงเรียนบ้านตะโกกลาง เอกสารอัดสำเนา

องค์การบริหารส่วนตำบลสวนผึ้ง. (2547) ข้อมูลองค์การบริหารส่วนตำบลสวนผึ้ง. เอกสารอัดสำเนา

สัมภาษณ์

พอยี จะนุ. (2547 กันยายน 11) ผู้นำหมู่บ้าน

วานะรินทร์ เข้มอรุณ. (2547 กันยายน 1) ประธานประชาคมหมู่บ้าน

รายชื่อคณะนักศึกษาผู้จัดทำ

กรรณิกา	พุ่มทอง
จำสิบเอกหิรัญ	ผลมาตย์
ทศพร	ลิ้มพิมพ์เพราะ
ธันยบุรณ์	จันทร์แพง
นฐพร	ชัยวัฒน์
ปฏิพัทธ์	วงศ์ยุทนาพงศ์
สมชาย	คงทองเจริญ
สรัญญา	รุ่งธรรมตระกูล
สหชาติ	ภวพงศ์สุภัทร
สุชิน	พฤกษา
เอกลักษณ์	ตนประเสริฐ
โสภา	เข้มเฉื่อย

ภาคผนวก

สภาพทั่วไปของพื้นที่บ้านตะโกกลาง

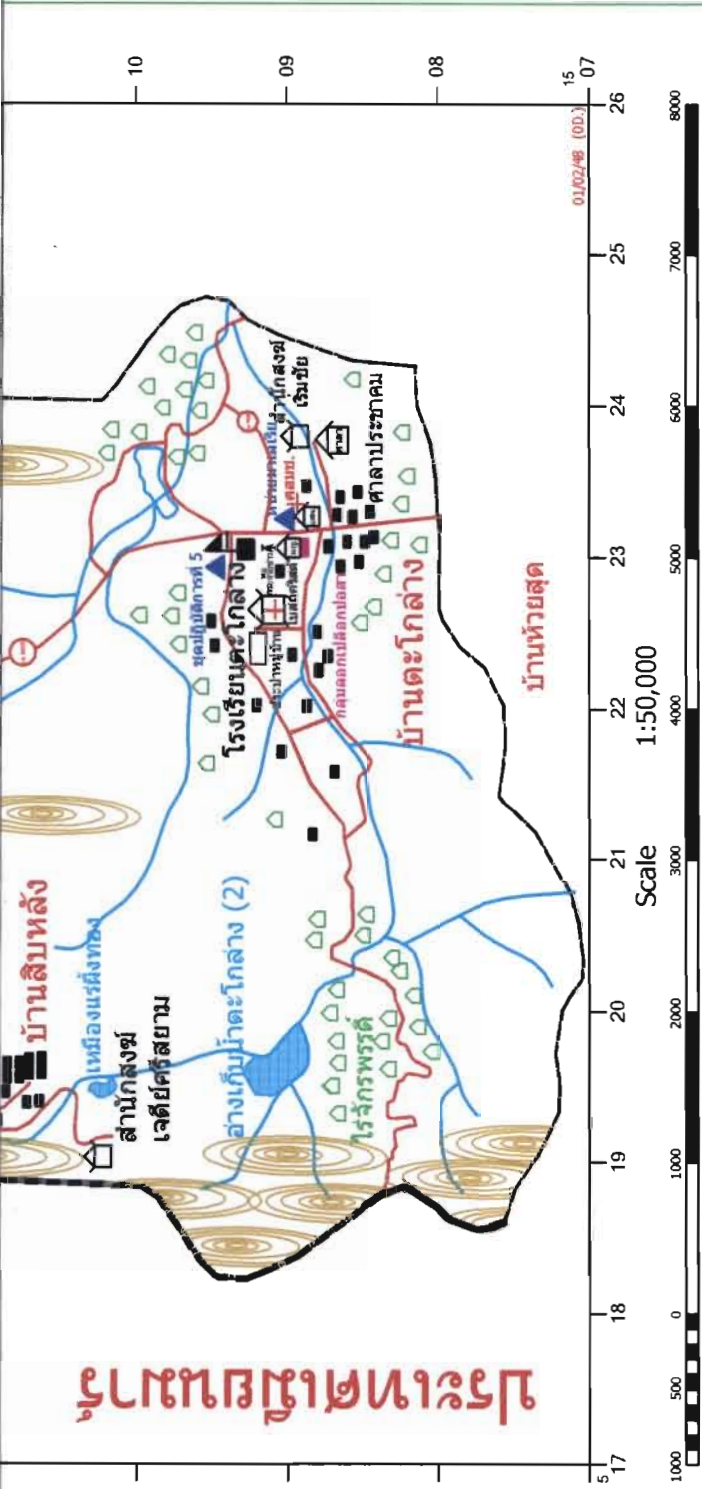

สภาพทั่วไปของพื้นที่บ้านตะโกปิดทอง

LEGEND คำอธิบายสัญลักษณ์

- เส้นแบ่งเขตประเทศ
- เส้นแบ่งเขตหมู่บ้าน
- ถนน; สะพานข้ามถนน
- บ้าน
- สถานที่ราชการ
- กลุ่มต่าง ๆ
- ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน
- สำนักสงฆ์
- ศาลา
- โรงเรียน
- ประปาหมู่บ้าน
- หอกระจายข่าว
- สรน้ำ; อ่างเก็บน้ำ
- แม่น้ำ, ห้วย
- สวนหรือไร่
- ภูเขา
- สถานีอนามัย, ศสมช.
- สถานีราชการ
- กลุ่มต่าง ๆ